

สกย.รับโล่ประกาศเกียรติคุณจาก สฟอ.และ SWIFT

เมื่อเช้าวันที่ 3 ตุลาคม 2556 ผู้บริหาร สกย.เข้าร่วมงานเป็นสักขีพยาน สฟอ. ซึ่งเป็นองค์การภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) จับมือกับสมาคมสื่อสารการเงินระหว่างธนาคารนานาชาติ (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication: SWIFT) องค์การระดับโลก เป็นครั้งแรกในเอเชีย เพื่อหนุนกลุ่มการเงินไทยและ AEC เทียบเท่ามาตรฐานโลก พร้อมรับโล่ประกาศเกียรติคุณ ในฐานะองค์กรนำร่องโครงการระบบชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ (e-CSS) เพื่อบริการแก่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ด้วยการใช้มาตรฐาน NPMS ที่สอดคล้องตามมาตรฐาน ISO 20022

นางสุรางคณา วายุภาพ ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) หรือ สฟอ. เปิดเผยว่า สฟอ. มีภารกิจสำคัญในการผลักดัน พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย และ SWIFT ซึ่งเป็นสมาคมระดับนานาชาติของกลุ่มสมาชิกที่มีบทบาทในการพัฒนารูปแบบโครงสร้าง ผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสาร เพื่อการเชื่อมโยงข้อมูลของสถาบันการเงินและบริษัท มากกว่า 10,000 แห่ง ใน 212 ประเทศทั่วโลก ตระหนักถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้งานกับอุตสาหกรรมด้านการเงินที่เพิ่มมากขึ้นทั้งในประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะการเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2015 ที่จะทำให้อุตสาหกรรมด้านการเงินขยายเป็นตลาดขนาดใหญ่ จำเป็นที่จะต้องใช้งานมาตรฐานข้อความแบบระบบเปิดร่วมกัน และมีรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่มีมาตรฐานและมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างสูง

"ความร่วมมือครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมด้านการเงินของประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะการพัฒนาประสิทธิภาพของการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างผู้ประกอบการและสถาบันการเงินของไทย ด้วยรูปแบบการใช้งานข้อความทางการเงินที่เป็นมาตรฐานสอดคล้องกับ ISO 20022 ซึ่งจะช่วยยกระดับบริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงกับมาตรฐานสากลได้และมีความมั่นคงปลอดภัยสูง นอกจากนี้ สฟอ. ยังมีแผนที่จะประยุกต์แนวทางการมาตรฐานด้านการเงินนี้ เพื่อขยายการใช้งานไปยังอุตสาหกรรมภาคอื่นๆ ได้แก่ ด้านสาธารณสุข และด้านการนำเข้าส่งออก ซึ่งจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลในรูปแบบการทำงานร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศและภูมิภาคอาเซียนต่อไปในอนาคต" นางสุรางคณา กล่าว

นาย Alain Raes ประธานกรรมการบริหาร (CEO) ของ SWIFT แห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก กล่าวว่า ในระดับอาเซียน SWIFT มีส่วนในการทำงานอย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรมด้านการเงินและหน่วยงานภาครัฐต่างๆ เพื่อที่จะให้การรับส่งข้อความและการเชื่อมโยงข้อมูลทางการเงินมีความเป็นสากลและมีมาตรฐาน "การริเริ่มนี้จะช่วยปูทางในการพัฒนาระบบการเงินจากระดับประเทศไปสู่ระดับภูมิภาค ซึ่งจะทำให้เกิดโครงการพื้นฐานทางการเงินระดับภูมิภาคที่มั่นคงและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ บทบาทระดับโลกและประสบการณ์ในวงกว้างของ SWIFT ผสานกับความมุ่งมั่นของ สฟอ. นับเป็นการผนึกกำลังอย่างแท้จริงในการเป็นผู้นำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง พวกเราตั้งใจจริงที่จะทำให้อุตสาหกรรมการเงินของไทยและภูมิภาคอาเซียนมีความมั่นคงปลอดภัยและน่าเชื่อถือ" CEO SWIFT กล่าว

นายประสิทธิ์ หมดสิ้น รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กล่าว ว่า ตามนโยบายของรัฐบาลได้ใช้ระบบ NSW ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานของภาครัฐบาลและภาคเอกชน โดยในส่วนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวน หรือ สกย. นั้น มีหน้าที่ในการรับชำระเงินสงเคราะห์จากผู้ประกอบการที่ส่งยางออกจำหน่ายสู่ต่างประเทศโดยที่ผ่านมา สกย.ได้มีการประสานงานเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการจัดทำระบบ NSW ขึ้นเพื่อรองรับระบบการให้บริการที่จะพัฒนาขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล และมีการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการในการใช้ระบบชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นอีกหนึ่งทางเลือก กับทาง สกย. ซึ่งระบบนี้จะช่วยย่นระยะเวลาในการทำงานและยังสามารถลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ของผู้ประกอบการและทาง สกย. เองด้วย ทำให้การรับชำระเงินสงเคราะห์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในขณะนี้ผู้ประกอบการเข้าร่วมนำร่องใช้ระบบ NSW หรือระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์นี้จริง ทั้งสิ้น 5 บริษัท ประกอบด้วย บ.ทิววัน จำกัด บ.รับเบอร์ พลาเนท จำกัด บ.ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน บ.ไทยรับเบอร์ เอช ที เอ็น อาร์ จำกัด และ บ.ไทยรับเบอร์ลาเทคซ์กรุ๊ป จำกัด นอกจากนี้ สกย.ยังมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกับธนาคารเพื่อร่วมให้บริการรับชำระเงินสงเคราะห์กับ 3 ธนาคารด้วยกัน ได้แก่ ธนาคารทหารไทย ธนาคารกรุงไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ โดยผลการดำเนินการที่ผ่านมา ผู้ประกอบการที่ส่งยางออกต่างประเทศได้กล่าวชมการทำงานของระบบ NSW ว่ามีประสิทธิภาพมาก ผลตอบรับจากการดำเนินงานที่ผ่านมาเน้นผู้ประกอบการมีความยินดีที่จะใช้ระบบนี้เพราะสะดวกในการใช้งาน เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระเงินที่ สกย. แต่เปลี่ยนเป็นการหักเงินจากบัญชีของผู้ประกอบการโดยตรง แต่ทั้งนี้ ในช่วงต้นที่จะปรับเปลี่ยนการให้บริการ จะต้องค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากมีบริษัทที่นำร่องเพียงแค่ 5 บริษัทเท่านั้น จากทั้งหมดกว่า 100 บริษัท

นายประสิทธิ์ กล่าวเพิ่มเติมว่า สกย. จะเร่งทำการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการได้เข้าใจในระบบ และวิธีการทำงานของระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้ประกอบการหันมาใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของเราเพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้ง มีการพัฒนาทั้งการปรับปรุง และต่อยอดระบบการชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะลดค่าใช้จ่ายขององค์กร และสามารถตรวจสอบการส่งออกยางไปยังต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น และระบบสามารถรองรับกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้บริการผู้ประกอบการส่งยางออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมศุลกากรได้อย่างสอดคล้องและเสถียรภาพมากที่สุด และภายในงานมีเพียง สกย. และกรมศุลกากร ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐเพียง 2 หน่วยงานเท่านั้นที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้

"สกย.ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณในครั้งนี้ จะเป็นสิ่งกระตุ้นในความมุ่งมั่นและพัฒนาระบบการให้บริการรับชำระเงินสงเคราะห์อิเล็กทรอนิกส์ของสกย. เพื่อให้การบริการแก่ผู้ประกอบการส่งออกยางให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว ที่ถูกต้องมากที่สุด และนับว่าเป็นหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานแรกที่ได้รับรางวัลระบบนี้มาใช้" นายประสิทธิ์ กล่าวทิ้งท้าย

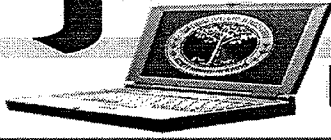

เร่งวางยุทธศาสตร์ยางรับ 'เออีซี' สกย.เดือนเกษตรกรได้รับผลกระทบ แนะลดต้นทุน-ปรับเปลี่ยนพันธุ์ปลูก (09/10/2556)

นายประสิทธิ์ หมีดเส็น รักษาการผู้อำนวยการ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เปิดเผยว่า เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของอุตสาหกรรมยางพาราไทย ในปี 2558 สกย.ได้ให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทำการศึกษาผลกระทบทั้งด้านบวกและลบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมยางไทยให้สามารถแข่ง ชันกับในตลาดโลกได้ซึ่งขณะนี้ผลการศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว พบว่า AEC จะส่งผลดีในระดับอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ต้นทุนการผลิตจะลดลงอันเนื่องมาจาก ปัจจัยด้านภาษี รวมทั้งไทยยังได้เปรียบในแง่ของภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน การขนส่งค่อนข้างดีจะทำให้ไทยกลายเป็นศูนย์กลางยางพาราโลกได้โดยไม่ยาก

ส่วนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร ซึ่งอยู่ในระดับอุตสาหกรรมต้นน้ำและกลางน้ำ อาจได้รับผลกระทบบ้างในระยะแรก ในเรื่องของการขาดแคลนแรงงาน และต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่อื่นๆ ดังนั้นเพื่อลดผล กระทบที่อาจจะเกิดขึ้น สกย.จึงเร่งประชาสัมพันธ์ อบรมเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา เรื่องเทคโนโลยีการปลูก การดูแลรักษา การกรีดยางที่ถูกต้อง ตลอดจนแนะนำให้ปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม ลดการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี พร้อมส่งเสริมให้ปลูกยางพาราพันธุ์ใหม่ ที่ได้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์ปัจจุบันที่ให้ผลผลิตเฉลี่ย 270 กก./ไร่/ปี เท่านั้น ซึ่งสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร มียางพาราที่ให้ผลผลิตสูงหลายสายพันธุ์ เช่น พันธุ์ RRIT 408 เป็นสายพันธุ์ที่ปลูกง่าย โตไว ให้ผลผลิตน้ำยางสูง เฉลี่ย 352 กก./ไร่/ปีทนความแห้งแล้งเหมาะปลูกในภาคอีสานที่สุดและพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 เป็นสายพันธุ์ที่เจริญเติบโตก่อนเปิดกรีดยาง ให้ผลผลิตในพื้นที่ปลูกยางเดิมสูงเฉลี่ย 462 กก./ไร่/ปี และพื้นที่ปลูกยางใหม่ 343 กก./ไร่/ปี เป็นต้น

นอกจากนี้ การเกิดขึ้นของ AEC ยังจะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบในแง่ของภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางยางพารา มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน การขนส่งค่อนข้างดี ดังนั้นหากไทยสามารถแก้ไขผลกระทบในด้านลบได้ ประเทศไทยก็จะสามารถรักษาความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมยางของโลกได้อย่างแน่นอน

สำหรับราคายางพารานั้น มีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามภาวะของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจของประเทศผู้ซื้ออย่างรายใหญ่ เช่น จีน ญี่ปุ่น ยุโรป และสหรัฐอเมริกา เริ่มจะฟื้นตัว ทำให้อุตสาหกรรมรถยนต์ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ยางมากที่สุด มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นเมื่อความต้องการมีมากขึ้นราคายางก็จะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ส่วนเสถียรภาพของราคายางพาราจะมีความมั่นคงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรัฐบาล หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ต้องร่วมมือกันพัฒนาอุตสาหกรรมยางในขั้นปลายน้ำอย่างจริงจัง

ที่มา : หนังสือพิมพ์แนวหน้า (วันที่ 9 ตุลาคม 2556)

เกษตรก้าวไกล

๐๐ เร่ง สกย.ขึ้นทะเบียนสวนยางให้ครบกลางตุลาฯ

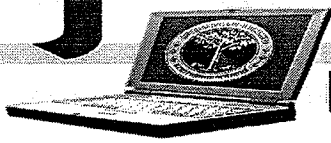
นายยุคล ลี้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ว่าได้กำชับให้เจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเกษตรกรชาวสวนยางมากที่สุดให้ลงพื้นที่ตรวจสอบและเร่งรัดเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังไม่ได้มาขึ้นทะเบียนในทุกพื้นที่ให้เร่งมาดำเนินการขึ้นทะเบียน โดยความคืบหน้าล่าสุด ณ วันที่ 30 กันยายน 2556 ซึ่งเป็นกรอบระยะเวลาที่กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียน

“ขณะนี้เกษตรกรชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนแล้ว 929,319 ครัวเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ 80 จากเป้าหมายทั้งหมด 1.17 ล้านครัวเรือน และคณะกรรมการระดับตำบลฯ ได้ทำการตรวจสอบพื้นที่เปิดกรีดยางแล้ว 30,652 ครัวเรือน ก่อนดำเนินการแจ้งยอดรวมการจ่ายเงินช่วยเหลือชดเชยราคาอย่างตกต่ำให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ซึ่งขณะนี้ได้ทำการจ่ายเงินชดเชยให้เกษตรกรชาวสวนยางแล้วรวมเป็นเงิน 55 ล้านบาทเศษ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ภาคใต้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังไม่มาขึ้นทะเบียนเพื่อแสดงความจำนงเข้าร่วมโครงการสามารถมาขึ้นทะเบียนได้ถึงภายในกลางเดือนตุลาคมนี้”

นายยุคล กล่าวเพิ่มอีกว่า ขณะที่การประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง (ออสย.) ได้กำชับในที่ประชุม ออสย. ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบในการที่จะนำยางในประเทศไปใช้ในหน่วยงานราชการ โดยเบื้องต้นทางออสย. ได้มีการแจ้งว่า ทางศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ประสงค์ที่จะใช้ยางในการสร้างถนน 200 กว่ากิโลเมตร ขณะเดียวกันยังมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้แจ้งความประสงค์จะนำยางไปใช้ในการทำลู่วิ่งในสนามกีฬาและสนามเด็กเล่น ขณะที่กระทรวงคมนาคมก็ได้แจ้งที่จะขอ นำยางไปใช้ในการสร้างถนนในส่วนกระทรวงคมนาคม

“ได้กำชับให้ ออสย. ประสานหน่วยงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องเร่งสรุปตัวเลขจำนวนการใช้ยางทั้งหมดให้เสร็จสิ้นภายในวันนี้ ก่อนกระทรวงเกษตรฯ จะนำเสนอกระทรวงการคลัง เพื่อขอใช้งบประมาณในปี 2557 ต่อไป”

นอกจากนี้ นายยุคล ยังกล่าวเพิ่มเติมถึงสถานการณ์น้ำท่วมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ภาคอีสาน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือเบื้องต้นได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่สังกัดกระทรวงเกษตรฯ ระดับพื้นที่ประสานงานคณะกรรมการระดับจังหวัดในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ เป็นประธาน และเร่งรัดในการสำรวจพื้นที่การเกษตรที่ได้รับความเสียหายทันทีภายหลังน้ำลด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับความเสียหายทันที ส่วนความเสียหายขณะนี้ยังไม่สามารถประเมินมูลค่าได้ เนื่องจากต้องรอให้ปริมาณน้ำลดลงก่อน อย่างไรก็ตาม สำหรับสถานการณ์ในขณะนี้ได้ให้กรมชลประทานประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเร่งระบายน้ำออกจากพื้นที่ให้เร็วที่สุดด้วยเช่นกัน

รอง ผอ.สกย.ให้มโนบายช่วยเหลือปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรปลูกยาง

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ให้นโยบายการดำเนินงานตามมาตรการช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ปี 2557 ให้ความสำคัญกับการทำงานแบบบูรณาการ

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้ประชุมซักซ้อมความเข้าใจ การเตรียมความพร้อมให้แก่พนักงานผู้เกี่ยวข้อง ในสังกัด สกย.จนครศรีธรรมราช เขต 1 และ สกย.จนครศรีธรรมราช เขต 2 ณ ห้องประชุม สกย.จนครศรีธรรมราช เขต 1 เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ และรับทราบปัญหาการดำเนินงานตามมาตรการช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา โครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ปี 2557 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2555 ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ดำเนินการนี้

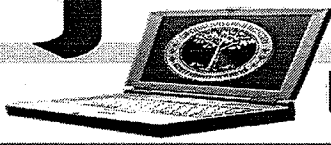
การดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลโครงการนี้ สกย.มีหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่จากทะเบียนเกษตรกรผู้

ปลูกยาง จะต้องทำงานบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในฐานะการรวมการและเลขานุการตามคำสั่งจังหวัด ซึ่งมีปลัด อบต./ปลัดเทศบาล หรือผู้ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ กำหนด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรที่รับผิดชอบตำบล เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักในการนำบัญชีรายชื่อเกษตรกรที่ขอขึ้นทะเบียนของกรมส่งเสริมการเกษตรไปตรวจสอบพื้นที่ปลูก และพื้นที่เปิดกรีดยางของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกแปลง และรายงานผลการตรวจสอบรับรองพื้นที่เปิดกรีดยางของเกษตรกรให้สำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่

นายสุรพล ขนบแก้ว ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดนครศรีธรรมราช เขต 1 ได้รายงานผลการดำเนินงานในพื้นที่ว่า คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบพื้นที่ปลูกและพื้นที่เปิดกรีดยางของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอชะอวด จุฬาภรณ์ และร่อนพิบูลย์ มาตั้งแต่วันที่ 17 กันยายน

2556 และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้จ่ายเงินให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2556 จำนวน 928 ราย การดำเนินงานในพื้นที่อำเภอเมือง ลานสกา พรหมคีรี พระพรหม เจริญพระอารีย์ ห้วยไทร ท่าศาลา และอำเภอขนอม นายอำเภอได้ประชุมคณะกรรมการระดับตำบล เพื่อชี้แจงขั้นตอนการดำเนินงานและวางแผนการตรวจสอบพื้นที่สวนยางเปิดกรีดยาง เมื่อได้รับเอกสารการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางพารา จะสามารถดำเนินการได้ทันที ซึ่งขณะนี้ มีบางอำเภอได้ออกตรวจสอบพื้นที่แล้ว

นายเชาว์ ทรงอาวุธ รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้กล่าวว่า การดำเนินงานซึ่งจะต้องบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ภายใต้กรอบเวลาที่จำกัด และมีเกษตรกรประสงค์เข้าร่วมโครงการฯ เป็นจำนวนมาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อให้การดำเนินงานนี้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อทราบความก้าวหน้าของการดำเนินงานให้ สกย. ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติรายงานผลการดำเนินงานทุกสัปดาห์

เกษตรฯ ยืดเวลาขึ้นทะเบียนชาวสวนยางถึงกลางต.ค.

“ยุค” ยืดระยะเวลาการขึ้นทะเบียนชาวสวนยางเป็นกลางเดือนต.ค. ขณะที่ผลขึ้นทะเบียนคืบกว่า 80% เกษตรกรขึ้นทะเบียนแล้ว 9.29 แสนราย โอนงบช่วยไปแล้วกว่า 55 ล้านบาท พร้อมสั่ง อสย.สรุปข้อมูลหน่วยงานต้องการใช้ยางตัว

นายยุค ลิ่มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง(สทย.) ว่า ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการขยายระยะเวลาการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อรับเงินสนับสนุนออกไปกลางเดือน ต.ค. นี้ จากเดิมที่จะสิ้นสุดการขึ้นทะเบียนวันที่ 30 ต.ค.นี้ รวมทั้งได้กำชับให้เจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง(สทย.) ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเกษตรกรชาวสวนยางมากที่สุด ลงพื้นที่ตรวจสอบและเร่งรัดเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังไม่ได้มาขึ้นทะเบียนในทุกพื้นที่

ให้เร่งมาดำเนินการขึ้นทะเบียนโดยด่วน ส่วนผลการขึ้นทะเบียน ณ วันที่ 30 ก.ย. มีจำนวนทั้งสิ้น 929,319 ครัวเรือน หรือ 80% จากเป้าหมายทั้งหมด 1.17 ล้านครัวเรือน และคณะกรรมการระดับตำบลฯ ได้ทำการตรวจสอบพื้นที่เปิดกรีดยางแล้ว 30,652 ครัว เรือน ก่อนดำเนินการแจ้งยอดรวมการจ่ายเงินช่วยเหลือชดเชย

ราคายางตกต่ำ ให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธกส.) ซึ่งขณะนี้ได้ทำการจ่ายเงินชดเชยให้เกษตรกรชาวสวนยางแล้วรวมเป็นเงินประมาณ 55 ล้านบาท ที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่

นอกจากนี้ นายยุค ยังกล่าวภายหลังการประชุมคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยาง (อสย.) ว่า ในขณะนี้ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้(ศอ.บต.) แจ้งความประสงค์ที่จะใช้ยางในการสร้างถนนระยะ

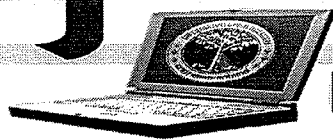
ยุค ลิ่มแหลมทอง

ทางประมาณ 200 กิโลเมตร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้แจ้งความประสงค์จะนำไปใช้ในการทำลู่วิ่งในสนามกีฬาและสนามเด็กเล่น และกระทรวงคมนาคมได้แจ้งที่จะขออนำไปใช้ในการสร้างถนนในส่วนกระทรวงคมนาคม

ทั้งนี้ที่ประชุมได้สั่งการให้ อสย. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งสรุปตัวเลขจำนวนการใช้ยางทั้งหมดให้เสร็จสิ้นภายในวันนี้ (30 ก.ย.) ก่อนกระทรวงเกษตรฯจะนำเสนอกระทรวงการคลัง เพื่อขอใช้งบประมาณในปี 2557 ต่อไป

“โครงการต่างๆที่จะเกี่ยวข้องกับงบประมาณนั้น จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อส่งต่อให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรลง หรือปรับเปลี่ยนโครงการที่มีการพิจารณาไปแล้วในปี 2557 ซึ่งเป็นผลให้ยางในสต็อกถูกใช้ไปโดยเร็ว ไม่เป็นการต่อรัฐบาลและส่งผลกระทบต่อราคายางในประเทศ” นายยุค กล่าว

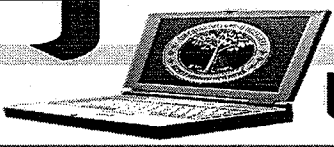
ราคายางตลาดกลางยางพาราสงขลา(วานนี้ 30 ก.ย.) ปรับตัวลดลงโดยยางแผ่นดิบแต่ละระดับ 75.46 บาท/กก. ลดลง 0.31 บาท/กก. ขณะที่ยางแผ่นรมควัน 76.33 บาท/กก. ลดลง 0.56 บาท/กก. ส่วนราคาน้ำยางสดอยู่ที่ 73 บาท/กก. ลดลง 0.50 บาท/กก. เนื่องจากปัจจัยภายนอกไม่เอื้อต่อตลาดและราคายาง

จัสกย.ขึ้นทะเบียนยาง

นายยุคล ลี้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และรมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลังประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ว่าได้กำชับให้เจ้าหน้าที่สกย. ลงพื้นที่ตรวจสอบและเร่งรัดเกษตรกรชาวสวนยางที่ยังไม่ได้มาขึ้นทะเบียนในทุกพื้นที่ให้มาขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการภายในกลางเดือนต.ค.นี้ จากล่าสุดวันที่ 30 ก.ย.2556 มีเกษตรกรชาวสวนยางขึ้นทะเบียนแล้ว 929,319

ครัวเรือน หรือ 80% จากเป้าหมายทั้งหมด 1.17 ล้านครัวเรือน และคณะกรรมการระดับตำบลได้ทำการตรวจสอบพื้นที่เปิดกรีดยางแล้ว 30,652 ครัวเรือน ก่อนแจ้งขอความร่วมมือการจ่ายเงินช่วยเหลือชดเชยราคาขายดกต่ำ ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ซึ่งขณะนี้ได้จ่ายเงินชดเชยให้เกษตรกรชาวสวนยางแล้วรวม 55 ล้านบาทเศษ

ชาวสวนยางขึ้นทะเบียนน้อย 'ยุคผล'สั่งขยายเวลาอีก2สัปดาห์

กรุงเทพฯ : ชาวสวนยางขึ้นทะเบียนขอความช่วยเหลือแค่ 890,000 ราย จากเป้า 1 ล้านราย จ่ายเงินแล้ว 4,648 ราย "ยุคผล" สั่งขยายเวลาออกไปอีก 2 สัปดาห์

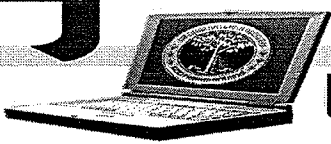
นายยุคผล ลี้มแทลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวหลังประชุมคณะกรรมการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือ สกย. เพื่อติดตามความก้าวหน้าการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ตามมติคณะรัฐมนตรีว่า ล่าสุดมีเกษตรกรมาขึ้นทะเบียนรับความช่วยเหลือแล้ว 890,000 ราย จากเป้าหมาย

1 ล้านราย หรือร้อยละ 80 และวันที่ 30 ก.ย. เป็นวันสุดท้ายของการรับขึ้นทะเบียนซึ่งคาดว่าเกษตรกรจะยังมาขึ้นทะเบียนไม่ครบตามเป้าหมาย จึงสั่งการให้แต่ละพื้นที่ที่เกษตรกรยังมาขึ้นทะเบียนไม่ครบสามารถขยายเวลาขึ้นทะเบียนได้แต่ไม่เกิน 2 สัปดาห์ หรือไม่เกินกลางเดือน ต.ค.

ขณะเดียวกันได้เร่งรัดให้ สกย. ซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

ระดับตำบลในการตรวจสอบพื้นที่ปลูกยาง ให้ประสานกับกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อนำบัญชีรายชื่อของเกษตรกรที่มาขึ้นทะเบียนแล้ว เพื่อนำไปตรวจพื้นที่ให้เร็วขึ้น เพราะขณะนี้ทำได้ค่อนข้างน้อย หรือเพียง 26,000 รายเท่านั้น ทำให้สามารถจ่ายเงินให้เกษตรกรได้เพียง 4,648 ราย วงเงิน 55,180,000 บาท

ทั้งนี้ ได้รับการชี้แจงจากคณะกรรมการระดับตำบลว่าการตรวจสอบล่าช้าเนื่องจากต้องรวบรวมรายชื่อของเกษตรกรให้ได้จำนวนหนึ่งก่อนจึงจะลงพื้นที่ทำการตรวจสอบพร้อมๆกัน

สั่งเลื่อนขึ้นทะเบียนฯสวนยาง ถึงกลางต.ค.-รับแล้ว!55ล้านบาท

ASTVผู้จัดการรายวัน - รัฐบาลเผย ชาวสวนยางได้รับเงินแล้ว 4,600 ราย จากที่ขึ้นทะเบียน 890,000 ราย คิดเป็นเงิน 55,188,630 บาท "ยุคผล" ระบุเลื่อนการขึ้นทะเบียนฯ ไปถึงช่วงกลางเดือน ต.ค.นี้ "ประชาฯ" อ้างชาวสวนยางพอใจแผนการช่วยเหลือของรัฐบาล เหตุไม่พบก้อมือบเพิ่ม ด้านชาวสวนยาง-ปาล์ม น้ำมัน ชู เคลื่อนไหวใหญ่ หากรัฐบาลเพิกเฉย

วานนี้ (30 ก.ย.56) ที่ทำเนียบรัฐบาล พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก รองนายกรัฐมนตรี ด้านความมั่นคง กล่าวภายหลังเกษตรกรชาวสวนยางที่

อ่านต่อหน้า **8**

สั่งเลื่อน

อ.ชะวอด จ.นครศรีธรรมราช ยุติการประชุมว่า ขณะนี้เรียบร้อยแล้ว แต่ยังมีปัญหาเรื่องการจ่ายเงินที่เราจะพยายามเร่งรัดให้ทำได้โดยเร็ว ส่วนปัญหาของผู้ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์นั้น เรื่องนี้คณะอนุกรรมการที่มีนายยุคผล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และรมว.เกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ดูแล และมีคณะกรรมการจากกรมป่าไม้ร่วมอยู่ด้วย ซึ่งจะยึดตาม 46 ข้อของ พ.ร.บ.ป่าไม้เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้เตรียมพร้อมในเรื่องนี้อยู่แล้ว จึงไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายยุคผล ลิ้มแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และรมว.เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยภายหลัง

การประชุมคณะกรรมการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สทย.) ว่า ได้เร่งรัดให้คณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่ปลูกยางพาราในระดับตำบลเร่งดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ของเกษตรกรที่มาขอขึ้นทะเบียนไว้กับกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อขอรับเงินสนับสนุนค่าปัจจัยการผลิตอัตราไร่ละ 2,520 บาท รายละไม่เกิน 25 ไร่ ซึ่งขณะนี้ก็มีเกษตรกรมาขึ้นทะเบียนแล้วประมาณ 890,000 ราย จากที่คาดการณ์ไว้จำนวน 1,000,000 ราย และมีการตรวจสอบพื้นที่แล้วจำนวน 26,000 ราย ทั้งนี้ได้จ่ายเงินช่วยเหลือปัจจัยการผลิตแล้วเป็นจำนวน 4,600 ราย คิดเป็นเงิน 55,188,630 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ อย่างไรก็ตามได้เร่งกำกับให้คณะกรรมการตรวจสอบพื้นที่ในระดับตำบลเร่งตรวจสอบพื้นที่ของเกษตรกรว่ามีคุณสมบัติตรงกับเอกสารสิทธิ์ที่ดินหรือไม่ หากถูกต้องก็จะดำเนินการจ่ายเงินต่อไป สำหรับการขึ้นทะเบียนเกษตรกรซึ่งกำหนดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 ก.ย. นั้น คาดว่า จะขยายเวลาการขึ้นทะเบียนไปจนถึงช่วงกลางเดือน ต.ค. นี้

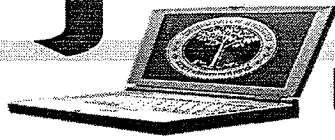
นายยุคผล กล่าวอีกว่า ทั้งนี้ได้กำชับให้องค์การสวนยาง (อสย.) เร่งรวบรวมความต้องการการใช้ยางพาราจากหน่วยงานราชการต่างๆ ซึ่งมีกำหนดจะต้องรวบรวมให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 25 ก.ย. ที่ผ่านมา ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพื่อประสานงานกับสำนักงบประมาณต่อไป โดยเบื้องต้นศูนย์อำนวยการบริหารงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) มีแผนจะนำยางพาราในสต็อกจำนวน 2 แสนตัน ไปซ่อมแซมถนนในพื้นที่ภาคใต้เป็นระยะทาง 200 กิโลเมตร ส่วนการนำยางพาราไปทำถนน

ของกระทรวงคมนาคม และการนำยางพาราไปใช้เป็นยางกันกระแทกของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นั้น อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูล

อีกด้านนายทศพล ขวัญรอด ผู้ประสานงานกลุ่มเกษตรกรสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน เปิดเผยว่า การเรียกร้องราคายางพาราและปาล์มน้ำมัน ยังไม่สิ้นสุด หากรัฐบาลยังเพิกเฉยไม่ยอมแก้ปัญหาราคาที่ตกต่ำอยู่ในขณะนี้ จะมีการเคลื่อนไหวใหญ่ จากภาคีเครือข่าย 16 จังหวัด โดยวันที่ 5 ตุลาคมนี้ จะมีการชุมนุมที่แยกธรรมรัตน์ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อขอขอมติในการเคลื่อนไหว และยืนยันว่าจะไม่มีการปิดถนนบริเวณแยกดังกล่าวแน่นอน

ส่วนที่ยอมเปิดถนนบริเวณแยกสวนหนองหงษ์ อ.ชะวอด จ.นครศรีธรรมราช ว่า เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชน ในช่วงทำบุญเทศกาลเดือนสิบ และแลกกับการไม่ดำเนินคดีกับกลุ่มผู้ชุมนุมทุกราย ส่วนแกนนำที่ได้รับการปล่อยตัวนั้น เป็นการปล่อยตัวชั่วคราว การดำเนินคดียังเป็นไปตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม จะมีการล้มมนปาประชาชน ที่ อ.นาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี เพื่อให้ความรู้กับกลุ่มเกษตรกรสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน พร้อมเป็นการบอกกล่าวว่า กลุ่มเกษตรกรสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน ได้รับการปฏิบัติอย่างไรจากรัฐบาล

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ที่จังหวัดต่างๆ มีชาวสวนยางไปลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิตไร่ละ 2,520 บาท กันอย่างคึกคัก ตั้งแต่ก่อนเวลาเปิดลงทะเบียน ซึ่งมีแนวโน้มในหลายพื้นที่ที่จะขยายเวลาเปิดลงทะเบียนออกไป เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ และชาวสวนยางบางส่วนยังไม่ได้ไปลงทะเบียนด้วย ■

รบ.ไวแก้อย่างฉลุยแห่รับเงินชดเชยครบ

ทำเนียบฯ ● นายภักดีหาญส์ หิมะทองคำ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ว่า ครม.รับทราบแนวทางการเพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพาราในประเทศ. ทายตามติที่นายกรัฐมนตรีได้ร่วมประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ เช่น ผู้ประกอบการ

อุตสาหกรรมยางล้อ. ยางที่ใช้ในงานวิศวกรรม, ยางแปรรูปชั้นต้น ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2557 ปริมาณการใช้ยางพาราจะอยู่ที่ 7.5 แสนตัน เพิ่มขึ้น 42.32% จาก 5.27 แสนตันในปี 2556 โดยเป็นปริมาณการใช้ยางพาราในปี 56 รวมถึงปริมาณการใช้ยางพาราจากโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) จะเปิดดำเนินการในปี 57

ด้าน ร.ท.หญิงสุณิสา เลิศภควัต รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงเพิ่มเติมว่า ครม.รับทราบความคืบหน้าในการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพารา โดยนายวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะรมช.เกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า วันที่ 7 ต.ค.56 มีเกษตรกรชาวสวนยางพาราแจ้งขึ้นทะเบียนเกษตรกรกับกรมส่งเสริมการเกษตรแล้ว 1,168,853 ครัว

เรือน คิดเป็นร้อยละ 94.96 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมดที่คาดว่าจะมาขึ้นทะเบียน คือ 1,176,145 คน โดยนายวราเทพเชื่อว่าท้ายสุดท้ายที่รัฐบาลก็ระยะเวลาให้ชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียนเพื่อรับความช่วยเหลือ น่าจะมีชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียนเพื่อรับสิทธิได้ครบ 100 เปอร์เซ็นต์ โดยขณะนี้มีการโอนเงินให้ชาวสวนยางทั่วประเทศไปแล้ว 79,895,340 บาท.

ยอดขึ้นทะเบียนปลูกยางทะลุล้าน

- ก.เกษตรฯ เตรียมตรวจพื้นที่
 - เร่งเคาะเกณฑ์ขึ้นเชื่อ 5 พันล.
- ยอดขอขึ้นทะเบียนผู้ปลูกยางแตะ 1.09 ล้าน ทะลุเป้า 10% ปลัดเกษตรเตรียมตรวจพื้นที่เปิดกรีดยาง หลังปิดรับขึ้นทะเบียน 15 ต.ค. เร่งสรุปเกณฑ์ขึ้นเชื่อ 5 พันล้าน อัปเดตปรับปรุง-สร้างโรงงานแปรรูป

นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวภายหลังเป็นประธานการประชุมคณะกรรมการบริหารโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งหมด ปี 2557 ว่าได้รับรายงานจากกรมส่งเสริมการเกษตรว่า ขณะนี้มียอดคำร้องขอทะเบียนเกษตรกรแล้วประมาณ 1.09 ล้านราย จากเป้าหมาย 9.9 แสนราย หรือเกินกว่าที่ประมาณการไว้ 9-10% โดยได้ทำการบันทึกข้อมูลแล้วประมาณ 5.8 แสนราย ตรวจพื้นที่เปิดกรีดยางพาราแล้วประมาณ 1.1 แสนครัวเรือน และได้ส่งบัญชีรายชื่อให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จ่ายเงินแล้ว 2.9 หมื่นไร่ วงเงินประมาณ 74 ล้านบาท ซึ่งจะได้ทำการปิดรับการขึ้น

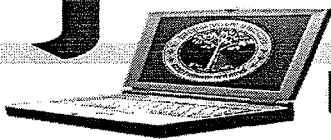
ชวลิต ชูขจร

ทะเบียนในวันที่ 15 ตุลาคม 2556 หลังจากนั้นจะได้เร่งรัดในการตรวจพื้นที่เปิดกรีดให้มากขึ้น ซึ่งขณะนี้ยังไม่พบปัญหา

ได้ในทุกขั้นตอน นายชวลิตกล่าวว่า สำหรับการสนับสนุนสินเชื่ออัตราดอกเบี้ยผ่อนปรนวงเงิน 5,000 ล้านบาท ให้กับสถาบันเกษตรกรที่มีศักยภาพ เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการปรับปรุงโรงงานแปรรูปยางที่จัดสร้างไว้แล้วหรือ ลงทุนจัดสร้างโรงงานใหม่ในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้ร่วมกับ อ.ก.ส. ดำเนินการยกร่างหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสนับสนุนสินเชื่อแก่สถาบันเกษตรกรตามแผนระยะปานกลางและระยะยาวในกรอบวงเงิน 5,000 ล้านบาท ขณะนี้การดำเนินงานอยู่ระหว่างการปรับปรุงรายละเอียดของร่างหลักเกณฑ์ดังกล่าวอีกเล็กน้อย โดย

เมื่อได้ข้อสรุปแล้วจะนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) เพื่อพิจารณาในลำดับต่อไป ปลัดกระทรวงเกษตรฯ กล่าวว่า ในส่วนของการสนับสนุนสินเชื่อ จำนวน 15,000 ล้านบาท ให้แก่ผู้ประกอบการแปรรูปยางพารา เพื่อใช้เป็นเงินทุนในการขยายกำลังการผลิตและปรับเปลี่ยนเครื่องจักรการผลิต ซึ่งมี

กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบประสานการทำงานร่วมกับธนาคารออมสินนั้น ที่ผ่านมาระทรวงอุตสาหกรรมได้เชิญผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยาง ภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มอุตสาหกรรมยางล้อ ดึงมือยาง ยางยืด ยางที่ใช้ในงานวิศวกรรมและยางแปรรูปขั้นต้น มาประชุมหารือร่วมกันถึงแนวทางในการเพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรม และได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยางพารา เพื่อดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยางพาราให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับสากล ตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งคาดว่าจะได้ข้อสรุปถึงแนวทางการดำเนินงานของส่วนต่างๆ เร็วๆ นี้

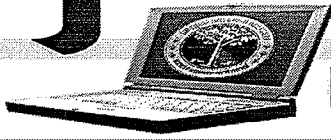

ยอดขึ้นทะเบียนชาวสวนยางเกินเป้า เกษตรกรรับเงินช่วยเหลือ 2,520 บาท

นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า กรมส่งเสริมการเกษตรได้ขึ้นทะเบียนชาวสวนยาง เพื่อรับเงินช่วยเหลือค่าปัจจัยการผลิตไร่ละ 2,520 บาท จากรัฐบาลตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบปี 2557 แล้ว ทั้งสิ้น 1.09 ล้านราย เกินจากประมาณการเบื้องต้น คาดว่าจะอยู่ที่ 990,000 ราย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในขั้นตอนการตรวจพื้นที่ว่ามีกาปลูกยางจริงหรือไม่ โดยชาวสวนยางที่ได้รับเงินช่วยเหลือผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) รวม 2,900 ล้านบาท เป็นจำนวนเงินช่วยเหลือกิ่งมือเกษตรกรรวม 74 ล้านบาท

"ในจำนวนชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนแล้วทั้งหมด 1.09 ล้านราย มี 160,000 ราย ที่เป็นชาวสวนยางที่ไม่มีเอกสารสิทธิมาแสดง คาดว่าเป็นกลุ่มที่ปลูกยางในพื้นที่ป่า ซึ่งกระทรวงเกษตรจะส่งข้อมูลไปให้กรมป่าไม้ และกรมอุทยานฯ พิจารณาว่ากลุ่มนี้อยู่ในพื้นที่ป่าโดยได้รับอนุญาตหรือไม่ เพื่อที่จะกำหนดแนวทางการช่วยเหลือต่อไป ทั้งนี้ คาดว่าหลังจากปิดรับขึ้นทะเบียนชาวสวนยางในวันที่ 15 ต.ค. นี้ การลงพื้นที่ตรวจสอบแปลงของเจ้าหน้าที่จะเป็นไปด้วยความรวดเร็วมากขึ้น ถึงตรวจแปลงได้แล้วเสร็จเร็วเท่าไร ชาวสวนยางก็จะได้รับเงินช่วยเหลือเร็วขึ้นด้วย"

สำหรับความคืบหน้าของมาตรการอื่นๆ ตามโครงการแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบ ประกอบด้วย มาตรการสนับสนุนสถาบันเกษตรกร เพื่อให้มีความสามารถในการรวบรวมและแปรรูปยาง รวมเงิน 5,000 ล้านบาท ขณะนี้กรมส่งเสริมสหกรณ์ และ ธ.ก.ส. กำลังร่างแก้กฎหมายให้เงินสนับสนุน คาดว่าจะแล้วเสร็จและเสนอให้คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) พิจารณาภายในเดือนนี้ ส่วนมาตรการสนับสนุนการขยายโรงงานและความสามารถการผลิตของผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปยาง รวมเงิน 15,000 ล้านบาท กระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาแก้กฎหมายให้การให้เงินสนับสนุนเข้ามาแล้ว.

ยากพารากับอุตสาหกรรมการแปรรูปไม้

ไม้ใช้สอยที่นำมาสร้างอาคารบ้านเรือน ตลอดจนการนำมาทำเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องตกแต่งบ้านและแปรรูปมาเป็นโต๊ะ ตู้ เตียงต่าง ๆ ในอดีตที่ผ่านมาเมื่อป่าไม้ยังอุดมสมบูรณ์ จะมีการนำไม้จากป่ามาแปรรูปเพื่อกิจการดังกล่าว แต่ปัจจุบันป่าไม้ของประเทศไทยถูกทำลายไปเหลือไม่ถึง 18 เปอร์เซ็นต์ของป่าไม้ทั้งประเทศ ป่าที่อุดมสมบูรณ์แม้จะอยู่บนยอดเขาที่สูงลิบได้กลายเป็นป่าต้นยางพารา ในภาคเหนือได้กลายเป็นสวนส้ม และถูกบุกรุกทำไร่เลื่อนลอย ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ถูกแผ้วถางเตียนโล่งไปอย่างน่าใจหาย ในพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปดูแลไม้ทั่วถึง และถึงแม้จะมีการปลูกป่าทดแทนโดยภาครัฐและรัฐได้สนับสนุนให้เอกชนมีการปลูกป่าก็ตาม ก็ยังไม่สามารถนำมาทดแทนได้ทันกับความต้องการของบ้านเมืองที่ต้องการนำไม้มาใช้สอย จนกระทั่งต้องมีการนำไม้แปรรูปมาจากประเทศเพื่อนบ้าน ธุรกิจการก่อสร้างได้พยายามที่จะหาไม้มาทดแทนไม้สัก ไม้ยาง และไม้เนื้อแข็งต่าง ๆ ซึ่งกรมป่าไม้เองก็เคยส่งเสริมให้มีการปลูกไม้โตเร็วขึ้นมาทดแทน เช่น กระถินณรงค์ สะเดา ยูคาลิปตัส เพื่อนำมาแปรรูปเป็นไม้เพื่ออาคารก่อสร้างและไม้ใช้สอย

ไม้ยางพาราเป็นอีกประเภทหนึ่งที่ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญ ซึ่งอยู่ในความสนใจของอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ นำมาทำไม้ใช้สอยทำเครื่องตกแต่งอาคารบ้านเรือนและอีกมาก

มาย นอกเหนือจากการรีดเอาน้ำยางไปทำอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา

การปลูกยางของเกษตรกรในคอนเทกต์วัตถุประสงค์หลักก็คือต้องการน้ำยาง แต่ปัจจุบันเมื่อต้นยางพาราเจริญเติบโตและอายุของต้นยางมากขึ้น เกษตรกรควรจะได้รับผลประโยชน์นอกเหนือไปจากน้ำยางที่ได้ก็คือไม้ยางพารา คำแนะนำพันธุ์ยางปี 2554 ของสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้แนะนำให้เกษตรกรปลูกยางพาราคานาวัตถุประสงค์ซึ่งมีอยู่ 3 กลุ่มด้วยกัน คือ

1. พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยาง ที่เป็นพันธุ์ยางชั้น 1 และแนะนำในเขตปลูกยางเดิม (ภาคใต้และภาคตะวันออก) ได้แก่ พันธุ์สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251) สถาบันวิจัยยาง 226 (RRIT 226) BPM 24 และ RRIM 600 ส่วนพันธุ์ที่แนะนำในพื้นที่ปลูกยางใหม่ (พื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากเขตปลูกยางเดิม) ได้แก่พันธุ์ยางทั้ง 4 พันธุ์ข้างต้น รวมกับพันธุ์สถาบันวิจัยยาง 408 (RRIT 408) ที่เพิ่มเข้ามาสำหรับเขตพื้นที่ปลูกยางใหม่

2. พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ ที่เป็นพันธุ์ยางชั้น 1 และแนะนำในเขตปลูกยางเดิม ได้แก่พันธุ์ PB 235, PB 255 และ PB 260 ส่วนพันธุ์ที่แนะนำในพื้นที่ปลูกยางใหม่ มี 2 พันธุ์คือ PB 235 และ RRIT 118 ซึ่งพันธุ์ยางในกลุ่มนี้เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะลำต้นตรง และให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง

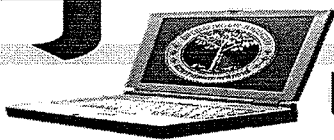
3. พันธุ์ยางเพื่อผลผลิตเนื้อไม้ พันธุ์ชั้น

1 ที่แนะนำในทุกพื้นที่ปลูก ได้แก่ พันธุ์ ฉะเชิงเทรา 50, AVROS 2037 และ BPM 1

เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อยางสูงเป็นหลัก มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้นสูง เป็นพันธุ์ที่เหมาะสมปลูกเป็นสวนป่าเพื่อการผลิตเนื้อไม้

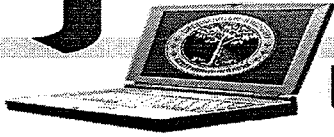
อย่างไรก็ตาม ยางพาราที่ปลูกกันมาแล้ว แม้จะเป็นพันธุ์ยางเพื่อผลผลิตน้ำยางก็ตาม แต่ก็ยังเอาเนื้อไม้มาใช้ประโยชน์ได้ในปัจจุบันไม้ยางที่มีอายุพร้อมจะโค่นในปีหนึ่ง ๆ มีอยู่ประมาณ 2-3 แสนไร่ต่อปี เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมไม้ยางพารา (โปรดติดตามตอน 2 วันพรุ่งนี้).

วอลศรี โซตินันท์

□ เพิ่มการใช้ยาง

นายศักดิ์หาญส์ หิมะทองคำ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยว่า กรม.รับทราบแนวทางการเพิ่มปริมาณการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาราคายางพาราคต่ำ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งวางเป้าหมายการใช้เพิ่มขึ้น 42.82% หรือคิดเป็น 7.5 แสนตัน จากเดิมปี 56 ที่คาดว่าจะมีปริมาณการใช้ประมาณ 5.27 แสนตัน หลังจากได้หารือร่วมกับภาคอุตสาหกรรมในหลาย ๆ ด้านที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า

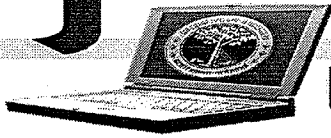

เผยแพร่ชุดเบรคค่างแล้ว 74 ล้าน

เมื่อเวลา 12.00 น. วันที่ 7 ต.ค. ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรฯ เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการบริหารโครงการสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกร เพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา ว่าที่ประชุมได้สรุปผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางพาราเพื่อรับเงินสนับสนุน เงินปัจจัยการผลิต 2,520 บาทต่อไร่ ล่าสุดมีเกษตรกรชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียนแล้วทั้งหมด 1.09 ล้านราย ซึ่งเกินจากที่คาดการณ์ไว้ถึง 10% โดยเป็นเกษตรกรที่อยู่ในเขตป่า 1.6 แสนราย ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางที่ผ่านการตรวจสอบเอกสารสิทธิและส่งรายชื่อให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อเบิกจ่ายเงินแล้วถึง 2,878 ครั้วเรือน ซึ่งขณะนี้ได้ทำการจ่ายเงินชดเชยให้เกษตรกรชาวสวนยางแล้วเป็นวงเงินรวม 74 ล้านบาท

นายชวลิต กล่าวต่อว่า ส่วนรายชื่อ

เกษตรกรที่เหลืออยู่ระหว่างการตรวจสอบ และอยากขอให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ยังไม่มาขึ้นทะเบียนรับเงินชดเชย เร่งมาขึ้นดำเนินการก่อนจะปิดการขึ้นทะเบียนภายในวันที่ 15 ต.ค. นี้ ส่วนเกษตรกรที่ปลูกยางในเขตป่าประมาณ 1.6 แสนรายนั้น กระทรวงเกษตรฯ จะนำรายชื่อส่งต่อไปให้กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินการตรวจสอบเอกสารสิทธิ ซึ่งหากอยู่ในบัญชี 46 ประเภทเอกสารสิทธิที่กระทรวงทรัพย์ฯ อนุญาต ก็จะมีสิทธิได้รับเงินชดเชย ขณะที่ความคืบหน้าของสถาบันเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการกู้ยืมเงินเพื่อแปรรูปยางส่งออก ในวงเงิน 5 พันล้านบาท อยู่ระหว่างการแก้ไขรายละเอียดหลักเกณฑ์ คาดว่าจะแล้วเสร็จเพื่อให้ทันเสนอคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ในเดือน ต.ค. นี้ ส่วนในภาคอุตสาหกรรมปลายทางที่มีวงเงินสำหรับใช้ในโครงการ 1.5 หมื่นล้านบาทนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจะเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการ.

eureka innovation พลิกมุมไบมีดรักต้นยาง 9

พลิกมุมไบมีดรักต้นยาง

• สาลิพย์ กัญญา

‘มุมไบมีดรัก’ หน้าตาคล้ายหัวนกเงือกเป็นนวัตกรรมมีดกรีดยางที่ยืดอายุต้นยางให้อยู่ได้ถึง 50 ปี ได้รับคัดเลือกให้เป็นสินค้าเอกลักษณ์ของอำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นถิ่นอาศัยของนกเงือกในธรรมชาติ และล่าสุดกับรางวัลชนะเลิศการออกแบบเชิงนวัตกรรมสาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์ จากสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ
เมธายิ ราหู ชาวสวนยางที่อำเภอเวียง ใช้เวลา 7 ปีขยับสู่เส้นทาง “นวัตกรรม” ขบคิดหาทางออกให้กับปัญหาโรคกรีดยางที่ใช้งานทั่วไป ซึ่งออกแบบโดยชาวอังกฤษเมื่อกว่า 100 ปี ที่ผ่านมา ปัจจุบันนวัตกรรมไบมีดที่เป็นมิตรกับต้นยางกำลังแทรกซึมอยู่ในพื้นที่สวนยางต่างๆ ด้วยยอดขาย 60 ล้านบาทต่อปี หรือเฉลี่ย 1 หมื่นต้นต่อเดือน

: เปิดตลาดนวัตกรรม

ประยูร ฤทธิกรวิรัตน์ ประธานกรรมการบริษัท แอดวานซ์คิว จำกัด มองเห็นโอกาสของนวัตกรรมมีดกรีดยาง เนื่องจากประเทศไทยมีพื้นที่สวนยางพารากว่า 18 ล้านไร่ คนกรีดยางประมาณ 1.5 ล้านคน จึงผลักดันสินค้าออกสู่ตลาดตั้งแต่ 3 ปีที่แล้ว โดยเปิดตลาดครั้งแรกเดือน ธ.ค.2553 ในงานยางพาราแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ช่วงปีแรกเป็นการเปิดตลาดที่เน้นการสร้างการรับรู้แบรนด์ จากสินค้าที่เป็นนวัตกรรม เราจึงใช้การตลาดเชิงรุกด้วยการให้ความรู้ผ่านการอบรมที่ตลาด

innovation

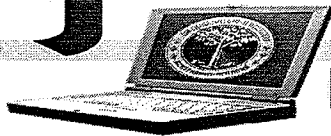
กลางเกษตรยางพาราในแต่ละจังหวัด และออกงานเกษตรแฟร์ต่างๆ ทั้งยังลงสื่อประชาสัมพันธ์ทั้งออฟไลน์และออนไลน์ รวมถึงวิทยุชุมชน ในปีนี้ 3 นี้ถือว่าการตอบรับดีมาก และโอกาสของมีดกรีดยางก็ยังไม่ได้อีกไกล เนื่องจากการทำยางพาราถือว่าเป็นตลาดใหญ่มาก”

นอกจากจุดเด่นด้านนวัตกรรมการออกแบบ มีดกรีดยางนี้ยังชูจุดขายความคุ้มค่าจากมีดกรีดยางแบบเดิมราคา 200-500 บาท ขณะที่มีดแบบใหม่ราคาเริ่มต้นที่ 350 บาท ไบมีดราคา 120-130 บาทต่อ 5 ไบมีด ซึ่งไบมีด 1 ไบใช้กรีดได้ประมาณ 2,000 ต้น

“ไบมีดที่บางถึง 1.7 มิลลิเมตรทำให้แรงของการกรีดเล็กกว่ามีดรุ่นเก่า จึงทำให้ยืดอายุต้นยางได้ยาวนานขึ้นถึง 20-40 ปีกรีด” เขากล่าว

มีดกรีดยางนกเงือกได้รับการออกแบบให้มี 3 รูปแบบคือ ด้ามไม้ ด้ามเหล็กและด้ามไม้ยาว พร้อมด้วยฟังก์ชันพิเศษในการถอดด้ามมีดให้ยาวขึ้นได้ตามต้องการ เพื่อให้เหมาะกับการกรีดต้นยางที่สูงมากๆ

ส่วนไบมีดมี 2 แบบคือ ไบมีดมาตรฐานสำหรับต้นยางอ่อนอายุ 7-15 ปี และไบมีดเบตงเหมาะสำหรับต้นยางแก่ที่เปลือกหนา

แอดวานซ์คิวตั้งเป้ายอดขายเพิ่ม 5 เท่าในอีก 3 ปีจากตลาดในประเทศ และตลาดต่างประเทศใน 11 ประเทศของเอเชียที่ทำสวนยางพารา เช่น เวียดนาม ลาว กัมพูชา มาเลเซีย อินโดนีเซีย รวมถึงจีนและโคลัมเบีย ทั้งยังเพิ่มสัดส่วนจากตลาดในประเทศ 90% ต่างประเทศ 10% เป็นตลาดในประเทศ 60% และต่างประเทศ 40%

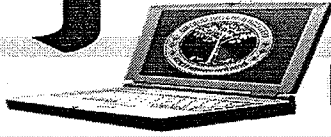
: ย้อนรอยไอเดียขบคิด

"มะนวย" พบจุดต่อของมิดกรีดยางแบบเดิม กินเปลือกไม้หนานถึง 3-4 มิลลิเมตร ส่งผลให้ต้นยางโทรมและอายุให้ผลผลิตสั้นเพียง 25 ปี ทำให้ต้องลงทุนปลูกยางต้นใหม่ที่ ต้องใช้เวลาถึง 7 ปีกว่าจะพร้อมกรีดยาง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องลับมิดทุกวันเพื่อให้คงความคม "เราคิดและมองหาอุปแบบใหม่จากสิ่งรอบตัว กระทั่งได้ไอเดียจากกบไล่ไม้ที่กินเปลือกไม้บางมก และมิดโกนหนวดที่สามารถเปลี่ยนใบมีดได้ มารวมกับมิดกรีดยางแบบเก่าก็ได้

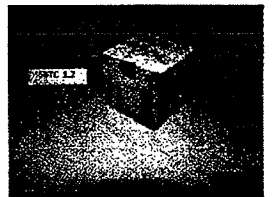
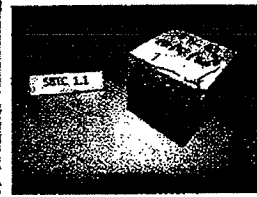
เป็นมิดกรีดยางที่เปลี่ยนใบมีดได้ และยังกินเปลือกไม้บางเพียง 1 มิลลิเมตรเท่านั้น ช่วยยืดอายุการกรีดยางได้ถึง 50 ปี" นวัตกรรมสวนยางอภิบาล

กว่า 7 ปีในการพัฒนาและออกแบบ ลองผิดลองถูกมากกว่า 10 แบบ จนกระทั่งพัฒนาต้นแบบจนสำเร็จจากนั้นร่วมมือกับบริษัท แอดวานซ์คิว จำกัด ที่มีความชำนาญด้านโลหะและการกลึง มาพัฒนาร่วมกันจนสำเร็จ และจำหน่ายในชื่อ "มิดกรีดยางนกเงือก" เนื่องจากรูปร่างของมิดที่คล้ายหัวนกเงือก อีกทั้งได้จดสิทธิบัตรป้องกันการลอกเลียนแบบไว้ด้วย

มิดกรีดยางนกเงือกได้รับรางวัลชนะเลิศ ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ จากเวที "รางวัลการออกแบบเชิงนวัตกรรม ประจำปี 2556 (Design Innovation Contest, DIC2013) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ การออกแบบอาหาร ไม่มีผู้ได้รับรางวัล การออกแบบเพื่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ "สปัน ซิลค์ เวิลด์" ผ้าไหมยัดไม้ยักได้จากเศษไหม โดยบริษัท สีนลัมย์ 1997 จำกัด และการออกแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

เตรียมการห่อหุ้มข้าว

เปิดงานวิจัยเด็กอาชีวะ ตีโจทย์ยางพาราตกต่ำ

ยางพาราเป็นพืชอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ปีละกว่า 670,000 ล้านบาท โดยประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกอันดับหนึ่งของโลก จำนวน 3.12 ล้านตัน คิดเป็น 33-35% ของปริมาณผลผลิตยางธรรมชาติของโลก ซึ่งมีปริมาณ 10.66 ล้านตัน มีพื้นที่ปลูกยางรวมทั่วประเทศ 18.76 ล้านไร่

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ปริมาณผลผลิตยางธรรมชาติของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 2.6 ล้านตัน ในปี 2545 เป็น 3.77 ล้านตัน ในปี 2555 ขณะที่การส่งออกยางธรรมชาติ เพิ่มจาก 2.35 ล้านตัน ในปี 2545 เป็น 3.12 ล้านตัน ในปี 2555 ส่วนการใช้ในประเทศเพิ่มจาก 278,355 ตัน ในปี 2545 เป็น 505,052 ตัน ในปี 2555

แต่ช่วงที่ผ่านมาราคายางพาราในตลาดโลกได้ปรับตัวลดลง จาก 150-190 บาท ต่อกิโลกรัม ในช่วงต้นปี 2554 มาอยู่ที่ 80 บาทต่อกิโลกรัมในปัจจุบัน จนทำให้เกิดกระแสเรียกร้องจากเกษตรกรผู้ปลูกยางให้รัฐเข้ามาช่วยเหลือ

ขณะที่นักวิชาการหลายคนเห็นตรงกันว่า การแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำด้วย "การแทรกแซง" เป็นการแก้ปัญหาคงที่ปลายเหตุ หรือมกกับเสนอให้มีการพัฒนาส่งเสริมให้เกิดการนำวัตถุดิบยางที่ผลิตได้ไปสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมอื่นๆ ให้มากยิ่งขึ้น เพราะปัจจุบันไทยส่งออกยางในรูปวัตถุดิบถึง 86% ของที่ผลิตได้ มีเพียง 14% ที่นำไปใช้แปรรูปเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอื่นๆ

จากข้อมูลทางวิชาการพบว่า หากเปรียบเทียบในรูปมูลค่าของยางในรูปของวัตถุดิบ มีมูลค่าที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับมูลค่าของสินค้าที่ผลิตโดยใช้ยางเป็นวัตถุดิบ เช่น

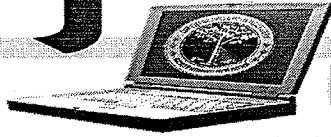
มูลค่าเพิ่มของการแปรรูปยางธรรมชาติให้เป็นยางล้อรถ จะทำให้มูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบดังกล่าวเพิ่มขึ้นถึง 4-6 เท่าสำหรับยางล้อรถจักรยานยนต์ 8 เท่าสำหรับล้อรถบรรทุก และ 10 เท่าสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคล

ด้วยเหตุนี้เอง การนำวัตถุดิบยางที่ผลิตได้ไปสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมอื่นๆ จะทำให้เกิดผลผลิตที่มีมูลค่ามากขึ้น

หนึ่งในงานวิจัยที่น่าสนใจ คือ "การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำยางพาราและเส้นใยไฟเบอร์กลาส ในการรองรับกำลังของพื้นปูน" ของ นายณณสินธุ์ เจียมเศวรัตน์ อดีตนายกสมาคมนักศึกษา จากวิทยาลัยเทคนิคสุรนารี (วท.สุรนารี) ที่ได้รับทุนการสนับสนุน โดยสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน หรือ สสค. เมื่อเดือนมีนาคม 2556 โดยมี ดร.สาธิตต์ แก่นนาคำ อาจารย์ประจำจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) จ.นครราชสีมา เป็นที่ปรึกษาโครงการ

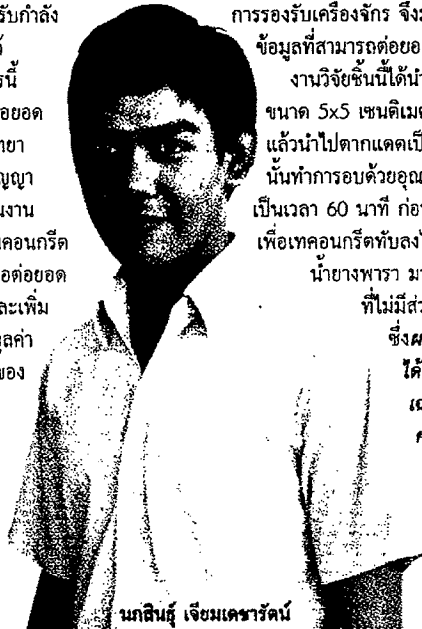
สาธิตต์ แก่นนาคำ

นักสินธุ์ เล่าว่า แรงบันดาลใจในการจัดทำโครงการนี้มาจากการที่เห็นว่า ประเทศไทยมียางพาราจำนวนมาก จึงลองนำเอายางพารามาผสมกับปูนแล้วอัดบล็อกดูปรากฏว่าไม่ทน แต่เมื่อใส่เส้นใยไฟเบอร์กลาสเข้าไปสัก 2-3 ชั้น ก็เริ่มเห็นว่ามีความคงทนมากขึ้น สามารถรองรับกำลังของพื้นปูนได้

โครงการนี้เป็นโครงการต่อยอดจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

ด้านงานพื้นคอนกรีตเพื่อต่อยอดและเพิ่มมูลค่าของ

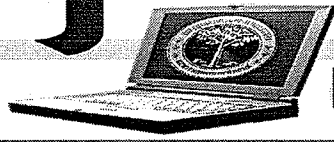

นักสินธุ์ เจียมเดชารัตน์

ยางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจในประเทศเนื่องจากยางพาราเมื่อก่อนมีแต่ภาคใต้ แต่ตอนนี้เริ่มมีปลูกในภาคเหนือและภาคอีสานแล้ว เลย์คิดว่าน่าจะนำยางพารามาใช้ประโยชน์ ต่อยอดได้มากกว่านี้ โดยศึกษาความเป็นไปได้ในการนำยางพาราไปรองรับกำลังของพื้นโรงงานอุตสาหกรรม เพราะบางพื้นโรงงานต้องใช้กำลังมากในการรองรับเครื่องจักร จึงมองว่าน่าจะเป็นฐานข้อมูลที่สามารถต่อยอดได้

งานวิจัยชิ้นนี้ได้นำดาข่ายไฟเบอร์กลาสขนาด 5x5 เซนติเมตร มาแช่ในน้ำยางพาราแล้วนำไปตากแดดเป็นเวลา 30 นาที จากนั้นทำการอบด้วยอุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 60 นาที ก่อนที่จะนำมววางแบบหล่อเพื่อเทคอนกรีตทับลงไปบนแผ่นดาข่ายที่แช่น้ำยางพารา มาเปรียบเทียบกับดาข่ายที่ไม่มีส่วนผสมของยางพารา

ซึ่งผลจากการศึกษาสรุปได้ว่า กำลังรับแรงอัดค่าเฉลี่ยในการรับแรงอัดของคอนกรีตที่ใช้ดาข่ายที่แช่น้ำยางพาราสามารถรับแรงอัดได้ดีกว่าคอนกรีตที่ไม่มีการเสริมกำลังใดๆ ดร.สายันต์ แก่นนาคำ

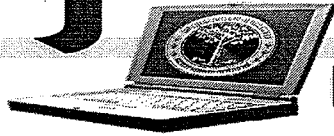

อาจารย์ประจำ จาก มทส. เล่าว่า นายภสสินธุ์ได้เชิญเป็นที่ปรึกษาโครงการ ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และถือเป็นเรื่องดีที่ สสค.เปิดโอกาสให้เยาวชนสามารถเสนอโครงการได้ด้วยตนเอง หากเล็งเห็นศักยภาพที่มีอยู่ เพราะยังมีเยาวชนอีกหลายคนที่มีความสามารถ หากเขาได้รับโอกาสและความช่วยเหลืออย่างตรงจุดก็สามารถสร้างความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) ได้อย่างแน่นอน

สำราญ พงษ์กลาง ผอ.วท.สุรนารี มองว่า อยากให้มีการนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปศึกษาต่อ เพราะหากสามารถนำมาใช้ได้จริงก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศอย่างมาก เพราะเป็นการนำวัตถุดิบยางพาราที่ปัจจุบันมีการปลูกทั่วทุกภาคของประเทศมาใช้ ทำให้ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ยางพาราของไทย โดย วท.สุรนารี ยินดีที่จะทดลองและวิจัยในเรื่องนี้ต่อ

“การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวคิดของเด็กไทย ที่คิดนำวัตถุดิบในธรรมชาติในบ้านเรามาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ยางพาราของไทย และก็น่าจะช่วยลดต้นทุนให้แก่อุตสาหกรรมก่อสร้างอีกด้วย เพราะถ้าคุณในเบื้องต้นแล้วการผลิตในประเทศน่าจะถูกกว่าต่างประเทศ” ผอ.วท.สุรนารี กล่าว

แม้การทดลองครั้งนี้ยังมีข้อจำกัดอีกหลายด้าน แต่งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นจุดเริ่มต้นที่จะต่อยอดการรับแรงของงานคอนกรีต ที่สามารถประยุกต์ใช้คุณสมบัติรับรองยางพาราในงานคอนกรีต เพื่อเพิ่มการรองรับน้ำหนักของอาคารบ้านเรือนหรือตึกต่างๆ แล้ว ยังเป็นจุดเริ่มต้นที่จะช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้แก่อุตสาหกรรมยางพาราของไทยในระยะยาวอีกด้วย

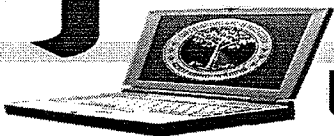

รัฐเร่งช่วยชาวสวนยาง ผูกสนามกีฬา700แห่ง

“รองเลขาธิการ” นายสกล วรรณพงษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายกีฬาอาชีพ และสิทธิประโยชน์ การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) เปิดเผยว่า ได้รับมอบหมายจาก นายสมศักดิ์ ภูรีศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ทำแผนงานการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่รวมตัวประท้วงเรียกร้องขึ้นราคาอย่างแผ่นดิน โดยเมื่อปี พ.ศ.2547 กกท.ได้เริ่มศึกษาวิจัยทำโครงการสู่ยางสังเคราะห์ และยางธรรมชาติเพื่อจัดสร้างศูนย์-ลานกรีฑา โดยร่วมมือกับกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงสหพันธ์กรีฑานานาชาติ (ไอเอเอเอฟ) ตรวจสอบส่วนผสมกระทิงไอเอเอเอฟ รับรองสูตรของไทยเรียบร้อยแล้ว โดย กกท.จะทำแผนในการนำสูตรดังกล่าวไปก่อสร้างสู่ยางสังเคราะห์ในสนามกีฬาอีกกว่า 700 แห่งทั่วประเทศ ที่ยังไม่มีสู่ยางสังเคราะห์ โดยเบื้องต้นได้กำหนดที่ไออาร์และจัดซื้อจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามารับผิดชอบดำเนินการไว้แล้ว

นายสกลกล่าวต่อว่า โครงการดังกล่าวทำขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งเป็นนโยบายโดยตรงของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่มอบให้ นายสมศักดิ์ ภูรีศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไปดำเนินการ โดยเบื้องต้น รัฐมนตรีว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือบอร์ด กกท. เตรียมนำเรื่องนี้บรรจุในวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมเดือนตุลาคมนี้ โครงการดังกล่าวบริษัทเอกชนจะจ่ายรายได้คืนให้กับ กกท.สนามละ 1 ล้านบาท คิดตัวเลขคร่าวๆ 700 สนาม จะทำให้ กกท.มีรายได้เข้าประมาณ 700 ล้านบาท ส่วนชาวสวนยางก็จะได้ขายยางแผ่นดินออกสู่ตลาดแบบล๊อตใหญ่ ซึ่งหากเรื่องนี้ผ่านบอร์ด กกท.ในเดือนตุลาคมนี้ จะมีการหารือกันร่วมกับกรมพลศึกษา กระทรวงมหาดไทย ที่ดูแลท้องถิ่นทั่วประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

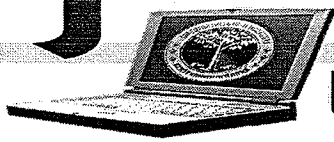
“นอกจากจะช่วยชาวสวนยางแล้ว เรายังได้สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานให้นักเรียน หรือเด็กๆ ในชนบทได้ฝึกซ้อมในสนามที่ได้มาตรฐานนำไปสู่การต่อยอดเพื่อหาช่างฝึกเข้าสู่โครงการทีมชาติต่อไปในอนาคต” รองเลขาธิการ กล่าวทิ้งท้าย

รางวัล เศรษฐกิจ

เมืองยาง : นาย
วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม ผู้ว่าการ
การนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย(กนอ.)
เปิดเผยว่าคณะกรรมการ

กนอ. (บอร์ด) ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการพัฒนาโครงการเมืองยาง หรือ
รับเบอร์ซิตี ในนิคมฯภาคใต้ จังหวัดสงขลา ระยะที่ 3 พื้นที่ 755 ไร่
วงเงินลงทุน 1,33 ล้านบาท และเงินจากงบลงทุนประจำปีงบประมาณ
2557 วงเงิน 45 ล้านบาท เพื่อดำเนินการออกแบบรายละเอียดโครงการ
ซึ่งนิคมฯภาคใต้ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่โครงการ 2,247 ไร่ แบ่งการพัฒนา
ออกเป็น 3 ระยะ โดยจะมีผู้ประกอบการรายใหญ่เข้ามาลงทุน อาทิ บริษัท
สยามมิชลิน จำกัด ประกอบกิจการผลิตยางผสม พื้นที่ 133 ไร่ ซึ่งจะเปิด
ดำเนินการในต้นปีหน้า.

ปูชนวจินซื้อข้าวยางตลาดล่วงหน้า

ทวิภาคี 2 ฝ่ายใน APEC - คั้นเปิดเสรีเป้าหมายโบกอร์

นายเกษียณลักษณ์ ไร่เวที "APEC 2013" อินโดนีเซีย 3-9 ต.ค. จีนผู้นำจีนร่วมมือซื้อขายข้าว-ยางพาราล่วงหน้า ส่วน "นิวัฒน์ธำรง" ไร่เวทีสานต่อเป้าหมายโบกอร์ให้ทันปี ๖3 โครงการลงทุนรัฐบาล 2 ล้านล้านบาท เชื่อมโยงไทย-ภูมิภาคลดต้นทุนโลจิสติกส์

ผู้สื่อข่าว "ประชาชาติธุรกิจ" รายงานว่า นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เข้าร่วมประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปก (APEC Economic Leaders' Meeting : AELM) ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 7-9 ตุลาคม 2556 ณ เมืองบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งในโอกาสนี้ นายกรัฐมนตรีมีกำหนดหารือระดับทวิภาคีกับผู้นำจีนในวันที่ 5 ตุลาคม 2556 เบื้องต้นฝ่ายไทยเตรียมผลักดันให้เกิดความร่วมมือเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าไทย-จีน เพื่อระบายสต็อกสินค้าเกษตรสำคัญ ทั้งข้าวและยางพาราในสต็อกของรัฐบาล โดยไทยมุ่งหวังทั้งสองประเทศจะได้ประโยชน์ร่วมกัน เพราะจีนถือว่าเป็นตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะหัวหน้าคณะเข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีเอเปก (APEC Ministerial Meeting : AMM) ซึ่งจะเริ่มประชุมก่อนเที่ยงระหว่างวันที่ 4-6 ตุลาคม 2556 เปิดเผยว่า ประเด็นสำคัญในการประชุมครั้งนี้ สมาชิกจะร่วมการพัฒนาเอเปกให้มีความแข็งแกร่งและเติบโตตามหัวข้อ "Resilient Asia-Pacific, Engine of Global Growth" โดยยังคงมุ่งสู่เป้าหมายโบกอร์ เพื่อเปิดเสรีการค้าและการลงทุนในภูมิภาคในปี 2563 ซึ่งทำให้เกิด

ประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกเอเปก และให้ความสำคัญกับการดำเนินการลดภาษีสินค้าสิ่งแวดลอม ภายหลังจากในปีที่ผ่านมา ทางผู้นำเอเปกให้การรับรองรายการสินค้าสิ่งแวดลอม 54 รายการ เพื่อนำมาลดอัตราภาษีศุลกากรให้เหลือไม่เกิน 5% ภายในปี 2558 ให้สำเร็จด้วยที่สำคัญทางกลุ่มเอเปก ที่ต้องการจะส่งเสริมความเชื่อมโยงในภูมิภาค ให้เกิดการผลักดันการลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค พร้อมดึงภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับแผนการลงทุนในโครงการลงทุนรถไฟฟ้ 2 ล้านล้านบาท เพื่อพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงไทยเข้ากับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค และช่วยลดต้นทุนทางด้านโลจิสติกส์ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับประเทศต่อไป

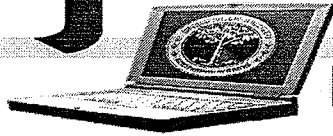
นอกจากนี้ สมาชิกจะมุ่งเน้นหารือถึงแนวทางการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเท่าเทียม เน้นการพัฒนาศักยภาพให้ SMEs เพื่อก่อให้เกิดการขยายของตลาดไปยังต่างประเทศ ตลอดจนการให้ความสำคัญด้านความมั่นคงทางอาหาร สนับสนุนให้การค้าสินค้าเกษตรมีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น รวมถึงช่วยเปิดโอกาสให้เกษตรกรได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

"ไทยมุ่งหวังให้การประชุมครั้งนี้เป็นกลไกสำคัญที่จะผลักดันให้การประชุมรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ครั้งที่ 9 (MC 9) ซึ่งมีกำหนดจะจัดขึ้นต่อเนื่องที่บาหลี ในเดือนธันวาคมนี้ได้ประสมผลสำเร็จ โดยต้องการให้สมาชิก WTO สามารถมีข้อตกลงในบางเรื่องได้ก่อน เพื่อจะเป็นก้าวสำคัญให้การเจรจา WTO ให้เดินหน้าได้ต่อไป และ

เรียกความเชื่อมั่นของ WTO กลับคืนมา"

แหล่งข่าวจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศกล่าวว่า ในการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสเอเปกในช่วง 2 วันแรก ระหว่างวันที่ 3-4 ตุลาคมที่ผ่านมา ทั้งสองฝ่ายยังมุ่งเน้นให้การประชุมเอเปกมีส่วนสนับสนุนการประชุม WTO ที่จะจัดขึ้นในเดือนธันวาคมนี้ และหารือถึงการจัดทำข้อบท (Wording) สินค้าสิ่งแวดลอม แต่ยังมีความเห็นที่ขัดแย้งกัน เพราะฝ่ายสหรัฐเห็นว่าควรจะไปเจรจาใน WTO ต่อ แต่ฝ่ายอินโดนีเซียพยายามให้จัดกลุ่มสินค้าน้ำมันปาล์ม ยางพารา ซึ่งเป็นสินค้าที่อินโดนีเซียมีศักยภาพในการผลิตไปไว้ในรายการสินค้าสิ่งแวดลอม ทำให้หลายประเทศรวมถึงไทยไม่รับข้อเสนอ

พร้อมกันนี้ ไทยอาจจะติดตามความก้าวหน้าจากประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (TPP) ตามกระบวนการอยู่ระหว่างการปรับปรุงกรอบการเจรจา เพื่อเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี และผ่านการพิจารณาของรัฐสภาต่อไป

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปัญหาสลับด้านยางพารา

ไม่ว่าจะปลูกมากเกินความต้องการใช้ใน ประเทศ จนต้องพึ่งพาสลัดโลกเป็นหลัก หรือ ปลูกเพียงพอใช้ใน ประเทศ ไม่ต้องร้อตลาดโลก ก็ตาม... มีปัญหาไม่ต่างกัน

ยางพาราคต่ำ ปัญหาจากความต้องการ ใช้ในประเทศมีแค่ 10% ส่งออก 90% จะให้เกษตรกร ขายได้ราคา อ่างเหตุผลต้องเพิ่มการแปรรูปเป็น ผลิตภัณฑ์เพื่อให้มีการใช้ในประเทศให้มากขึ้น

ฟังแล้วดูดี เหมือนมีหลักการ... หรือ เป็นเพียงข้ออ้างเล่นลิ้น เลียงวิฤตติมือไปวันๆ

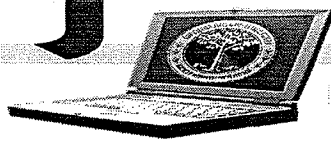
เพราะเมื่อหันกลับมาดูมือสินค้าเกษตรใน ด้านตรงข้ามยางพารานั้นคือ... ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ทั้งที่เป็นใจของคนละข้อ แต่คำตอบกลับเหมือนกัน

"30 ปีก่อน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะเหมือนกับ ปัญหายางพาราในสมัยนี้ทุกประการ เราผลิตได้ เกินใช้ในประเทศ 90% ต้องส่งออกไปขายญี่ปุ่น กับไต้หวันเป็นหลัก อีก 10% ใช้ในประเทศแต่เมื่อ อาชีพเลี้ยงสัตว์ในบ้านเราบูม ความต้องการใน

ประเทศเพิ่มมากขึ้น สัดส่วนการส่งออกเลยเพิ่มขึ้น ใช้ในประเทศ 90% มีเหลือให้ส่งออก 10% แต่ราคา ตลาดโลกก็ยังเป็นตัวกำหนดราคาอยู่เหมือนเดิม"

รศ.ศานิต เก้าเอี้ยน ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ เกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ลำดับความเป็นมาปัญหาข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ในบ้านเราถึงวันนี้จะมีตลาดในประเทศ รองรับได้มากก็ตามแต่มีปัญหาทำให้ราคาคต่ำได้ ตลอด...หนึ่งนั้น พฤติกรรมการปลูกเปลี่ยนไป

จากเดิมที่ปลูกกันตามพื้นราบใกล้บ้าน ผลผลิตที่ได้จะเอามาแขวนตากแห้ง รมใต้ถุนบ้านตามซุงฉางเพื่อให้ข้าวโพดแห้งขายได้ราคา...เปลี่ยนมาเป็นรุกพื้นที่ป่าปลูกตามเชิงเขากันมากขึ้นเนื่องจากพื้นที่ราบที่เคยปลูกข้าวโพดถูกขางพารามาเบียดแย่งไปเห็นได้จากสถิติพื้นที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมื่อปี 2550 ทั่วประเทศมี 6.8 ล้านไร่ ปี 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 7.3 ล้านไร่ ภาคเหนือเพิ่มมากที่สุดถึง 7.6 แสนไร่ อ.น่าน มีอัตราเพิ่มกว่าเท่าตัว คือบุกเบิกป่าปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เพิ่มขึ้น 109%

เมื่อปลูกตามเชิงเขาไกลจากบ้านมากขึ้น การเก็บข้าวโพดมาแขวนตากตามซุงฉางไม่สามารถทำได้ และจากที่เคยขายข้าวโพดความชื้นต่ำได้ราคาดีเลยต้องขายเป็นข้าวโพดเปียกความชื้นสูงไม่ได้ราคา...ปัญหาเดียวกับข้าวนั้นแหละ

“ที่สำคัญข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะปลูกได้ทั้งปี แต่เกษตรกรยังนิยม

ปลูกในช่วงเวลาเดียวกัน ปลูก พ.ค.-มิ.ย. ผลผลิตจะออกมาพร้อมกันในช่วง ก.ย.-ค.ค. มีมากถึง 42% ของผลผลิตทั้งปี นอกจากผลผลิตจะออกมามาก ยังออกมาในหน้าฝนมีปัญหาคข้าวโพดเปียกอีก ยิ่งเป็นตัวกุดให้เกษตรกรขายไม่ได้ราคาหนักเข้าไปอีก”

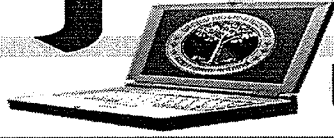
ทั้งที่ถ้าเกษตรกรต้องการขายข้าวโพดให้ได้ราคายอมเสียเวลานำข้าวโพดไปแขวนแห้งลมให้แห้งเหมือนเมื่อก่อน หรือเลือกฤดูกาลเพาะปลูกให้เข้าไปอีก ๑ เดือน เพื่อให้ผลผลิตออกมาในช่วง ธ.ค.-ม.ค. ที่อากาศหนาวจะช่วยให้ข้าวโพดแห้งขายได้ราคา

เพราะ ธ.ค.-ม.ค. เป็นช่วงที่ข้าวโพดเริ่มมีราคา และถ้ายังไม่เก็บไวขาย เม.ย.-มิ.ย. จะยิ่งดี เพราะเป็นฤดูข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มีราคาแพงที่สุดในรอบปี

แต่มีข้อแม้ว่านักการเมืองและข้าราชการในกระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่าให้ผู้ผลิตอาหารสัตว์นำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากลาว กัมพูชา มาตีตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ไทยก็แล้วกัน

ชาติชาย ศิริพัฒน์

‘ยุคผล’ นำทีมเจรจา มต.เกษตรอาเซียน ยึดกรอบสร้างความมั่นคงด้านอาหาร

รองนายกฯ ยุคผลร่วมถกเวทีรัฐมนตรีเกษตรอาเซียนที่มาเลเซีย ชันแผนสร้างความมั่นคงอาหารและยกระดับความปลอดภัยทางอาหาร ในภูมิภาคหวังเป็นฐานผลิตอาหารป้อนประชากรโลก

นายยุคผล สัมแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยมในโอกาสเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเข้าร่วมประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ (AMAF) ครั้งที่ 35 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ว่า การประชุมครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการรับทราบความก้าวหน้าในการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศแล้ว ยังหารือถึงความคืบหน้าในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ที่จะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปลายปี

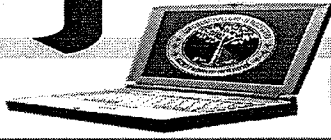
• ยุคผล สัมแหลมทอง

2558 นี้ ประกอบด้วย การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและความปลอดภัยอาหาร การศึกษาค้นคว้าวิจัยร่วมกัน ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านประมง ปศุสัตว์และป่าไม้ การควบคุมหรือลดการใช้ยาฆ่าแมลง ในการผลิตสินค้าเกษตร การเตรียมการ

รองรับความเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ รวมถึงความร่วมมือกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนบวก 3 ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี

ขณะเดียวกัน ในการประชุมครั้งนี้ยังหารือร่วมกันในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก คือ 1. ความร่วมมือในการจัดระบบระบบระบาดวิทยาทางสัตว์ ทั้งโรคไข้หวัดนก และโรคระบาดสัตว์อื่นๆ เพื่อให้ประเทศอาเซียนไปสู่เป้าหมายการเป็น One Health เพื่อควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ระบอบคามเป้าหมายขององค์การสหประชาชาติ

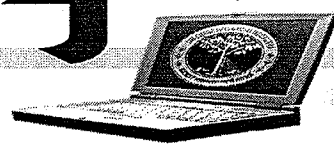
2. การใช้ระบบสหกรณ์และสร้างการร่วมกลุ่มให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับพี่น้องเกษตรกรแต่ละประเทศ 3. การร่วมกันกำหนดมาตรฐานสินค้าอาเซียน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการค้าสินค้าเกษตรร่วมกัน โดยเฉพาะประเทศไทยที่ถือว่ามามีมาตรฐานสินค้าเกษตรมาอย่างต่อเนื่องและค่อนข้างจะ

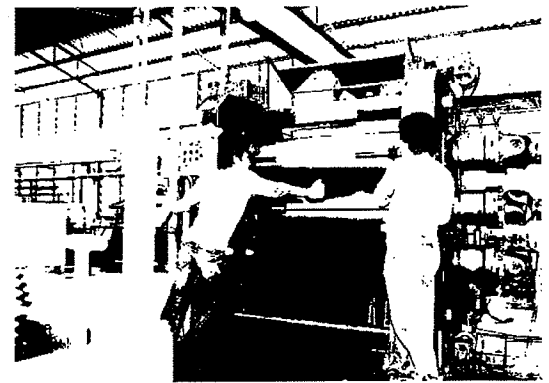
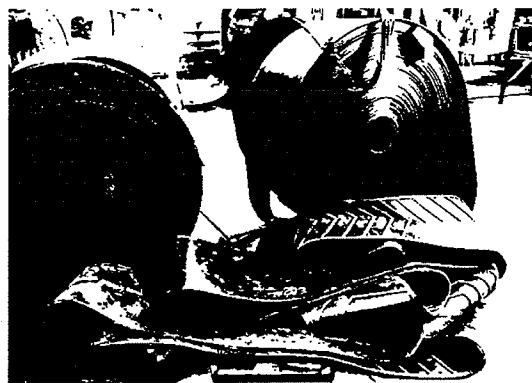
เป็นมาตรฐานสากล

ดังนั้น หากสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดให้เป็นมาตรฐานของอาเซียนได้ ก็จะเป็นเพิ่มอำนาจการต่อรองและการแข่งขันสินค้าเกษตรของภูมิภาคในตลาดโลกมากขึ้น ขณะเดียวกัน ยังจะสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหารให้แก่ประชากรในอาเซียนกว่า 600 ล้านคน และก้าวไปสู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าอาหารของโลก หรือ Food Hub of the world ป้อนประชากรโลกกว่า 7 พันล้านคนในอนาคตด้วย

นายยุทธ กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า นอกจากนี้ ที่ประชุมอาเซียนยังมีแนวโน้มที่จะร่วมกันกำหนดมาตรฐานจีเอ็มโอด้วย เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าสินค้าจีเอ็มโอสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาหารให้แก่ประชากรโลกได้ ดังนั้น ในส่วนของประเทศไทยก็จะต้องมีการทบทวนนโยบายเกี่ยวกับสินค้าจีเอ็มโออีกครั้งให้สอดคล้องกับแนวทางของอาเซียนด้วยเช่นกัน ซึ่งคงจะต้องมีการหารือกับส่วนที่เกี่ยวข้องในลำดับต่อไป

มีทางออก...หน่วงจรรยาค่างพาราตกต่ำ ชาวสุราษฎร์ฯแปรรูป 'สายพานลำเลียง'

ปัญหาราคายางพาราตกต่ำและผันผวนหนักในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ทำให้รายได้ของเกษตรกรหายไปครึ่ง และยิ่งลามส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่ไปถึงกลุ่มผู้จำหน่ายสินค้าประเภทอื่น ๆ อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้ารถยนต์ รถจักรยานยนต์ อสังหาริมทรัพย์ ภาคค้าปลีก เนื่องจากกำลังซื้อของผู้บริโภคหดตัว

ขณะเดียวกัน เกษตรกรชาวสวนยางก็ออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลเข้ามาแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ โดยมีการชุมนุมประท้วงในรูปแบบต่าง ๆ เกิดขึ้นหลายครั้ง มีทั้งการยื่นหนังสือผ่านทางผู้ว่าราชการจังหวัด การเปิดเวทีปราศรัย การเปิดโต๊ะเจรจา แต่วิธีการเหล่านี้ก็ไม่ทำให้ราคายางพาราสูงขึ้นได้

ในภาวะฝนตกลงเหมือนไร้ทางออกพบว่ามียุทธศาสตร์ของชาวสวนยางกลุ่มหนึ่งในนาม "ชุมนุมสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด" จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสหันมาเพิ่มมูลค่าให้แก่ยางพารา โดยการ "แปรรูปยาง" อย่างจริงจัง

"เกียรติพงษ์ เศษคง" ผู้จัดการฝ่ายผลิตชุมนุมสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัด

สุราษฎร์ธานี บอกกับ "ประชาชาติธุรกิจ" ว่า ปัจจุบันโรงงานของชุมนุมสหกรณ์ฯ สามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางได้เกือบทุกชนิด เช่น ยางกันกระแทกในโรงงาน แต่สินค้าหลักของที่นี่คือ สายพานลำเลียง มีกำลังการผลิต 4,000-5,000 เมตรต่อเดือน ใช้วัตถุดิบจากยางแผ่นรมควัน 40-50 ตันต่อเดือน สร้างมูลค่าเพิ่มขึ้นต่อ 100% โดยขึ้นอยู่กับขนาดและสเปกของชิ้นงานที่ลูกค้าออร์เดอร์เข้ามา สินค้าบางตัวมีมูลค่าเพิ่มถึง 200%

เกียรติพงษ์บอกว่า การผลิตทั้งหมดใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีของคนไทยทั้งหมด ยกเว้นเครื่องจักรที่ต้องนำเข้ามา 3 ตัวเท่านั้น มูลค่าการลงทุนเฉพาะเครื่องจักรประมาณ 60 ล้านบาท ประกอบด้วย เครื่องอบสายพาน เครื่องเคลือบผ้า เครื่องผสมยาง และเตรียมจะขยายกำลังการผลิตเพิ่มในปลายปีนี้ ขณะนี้อยู่ระหว่างการระดมทุนเพื่อซื้อเครื่องจักรเพิ่มอีก 1 ตัว

สำหรับขั้นตอนการผลิตนั้น โรงงานจะรับซื้อวัตถุดิบผ่านสหกรณ์ต่าง ๆ โดยสหกรณ์เหล่านี้จะรับซื้อวัตถุดิบมาจากเกษตรกรโดยตรง และแปรรูปขั้นต้นคือการผลิตเป็นยางคอมพาวด์ (Rubber Compound) โดยการผสมสารเคมี พร้อมขึ้นรูป หลังจากนั้นจะเป็นกระบวนการผลิต

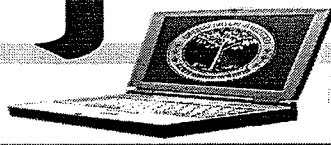
ที่ใช้องค์ความรู้ของคนไทยทั้งหมด

"เรื่องคุณภาพผลิตภัณฑ์ยาง มีการใช้มาตรฐานเดียวกัน คือ มาตรฐานเยอรมนี และญี่ปุ่น โรงงานของชุมนุมสหกรณ์ฯ ใช้มาตรฐานของประเทศเยอรมนี ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ" เกียรติพงษ์ให้ความมั่นใจเรื่องมาตรฐานการผลิต

ขณะที่ "สุชาติ อัญญา" ผู้จัดการฝ่ายการตลาด ชุมชนสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์สายพานลำเลียงในประเทศไทย มีมูลค่ามากกว่า 1,000 ล้านบาท/ปี ซึ่งเป็นตลาดที่ใหญ่มาก แต่เราผลิตได้ไม่ถึง 1% ของปริมาณการใช้ทั้งหมด

ในส่วนในตลาดสายพานลำเลียงนั้น มีทั้งการนำเข้าและส่งออก ซึ่งการนำเข้าจะมีราคาถูกกว่า โดยเฉพาะการนำเข้าจากจีน ซึ่งจีนได้ซื้อวัตถุดิบไปจากไทยแล้วผลิตกลับมาขายตลาดในไทย ลูกค้าสำคัญได้แก่ โรงสี โรงงานปุ๋ย โรงงานน้ำตาล โรงเลื่อย โรงงานอาหารสัตว์ ปูนซีเมนต์ ฯลฯ

ปัจจุบันไทยมีผู้ผลิตในประเทศประมาณ 7 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นเอกชนรายใหญ่ ซึ่งชุมนุมสหกรณ์อุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ จำกัด เป็นกลุ่มเกษตรกรเพียงแห่งเดียวที่แปรรูปผลิตภัณฑ์ยางได้ถึงขั้นปลายนี้

แต่ก็ยังไม่สามารถรูดตลาดได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านปริมาณการผลิต ปัจจุบันมียอดขายประมาณ 4-5 ล้านบาท/เดือน มีลูกค้าประมาณ 20 รายเท่านั้น

ทราบว่าที่นี้จะก้าวมาสู่จุดนี้ได้ "สุชาติดา" เล่าย้อนถึงจุดเริ่มต้นว่า เดิมชุมชนมูมสทกรณ์ฯรับซื้อยางพาราจากเกษตรกรแล้วรวบรวมส่งขายให้ผู้ซื้อรายใหญ่ จนกระทั่งราคายางผันผวนในช่วง 2-3 ปีก่อน โดยขยับขึ้นไปสูงมาก และราคาตกลงมา จึงประสบภาวะขาดทุนอย่างมาก "ยางที่ซื้อมาเก็บไว้ขายไม่ได้ รออยู่นาน แต่ราคาขายก็ไม่ขยับขึ้น ประกอบกับมีบุคลากรที่มีความรู้ด้านการแปรรูป

ยางเป็นสายพานลำเลียงเข้ามาช่วย จึงได้เริ่มต้นแปรรูปยาง และเพิ่งดำเนินการมาได้ประมาณ 2 ปี ในส่วนของโรงงานเปิดได้เพียง 1 ปี 2 เดือนเท่านั้น"

ในช่วงแรกได้ขอสนับสนุนงบประมาณซื้อเครื่องจักรจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะได้งบประมาณมา จึงสั่งซื้อเครื่องจักรจากต่างประเทศเข้ามา แต่สุดท้ายงบฯที่ขอไปไม่ได้ จึงแก้ปัญหาโดยใช้วิธีระดมทุนจากสมาชิกสหกรณ์ ทั้ง 15 สหกรณ์ ในรูปแบบของการขายหุ้น ได้เงินก้อนแรกมา 20 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกประสบปัญหาเรื่องเครื่องจักร เนื่องจากเป็นเครื่องจักรนำเข้า ระบบต่าง ๆ ไม่สามารถใช้งานได้อย่างเสถียร ทำให้ต้องเปลี่ยนอุปกรณ์ บางตัวที่เป็นของไทยเข้าไปแทนจนเริ่มอยู่ตัว จึงสามารถผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ยางได้หลากหลายรูปแบบ

สุชาติดาบอกอีกว่า ในภาวะที่ราคาขาย

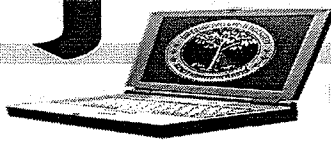
กำลังเป็นปัญหาใหญ่และกระทบถึงความ เป็นอยู่ของชาวสวนยาง การแปรรูปยาง เพื่อเพิ่มมูลค่า จึงเป็นทางเลือกหนึ่ง แต่ทั้งนี้รัฐบาลต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะเรื่องของการบริหารจัดการ เนื่องจากเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่มีอยู่ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ อย่างมีมาตรฐานและครบวงจรแล้ว

นอกจากเรื่องขององค์ความรู้และ เทคโนโลยีต่าง ๆ แล้ว เรื่องการบริหารจัดการก็เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเกษตรกร

และคนทั่วไปส่วนใหญ่ เห็นว่าการแปรรูปยางเป็นเรื่องยุ่งยาก ซ้ำซ้อน เกินความสามารถ ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดี รัฐสนับสนุนจริงจัง การแปรรูปยางเพื่อใช้ภายในประเทศ และการตลาดใหม่ ๆ จะไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

ที่สำคัญหากหน่วยงานของรัฐหันมาใช้ผลิตภัณฑ์ยางที่เกษตรกรผลิตเพียง 5% ก็จะสามารถเพิ่มมูลค่าได้มหาศาล ในส่วนของการนำเข้า แม้ว่าจะถูกกว่า แต่หน่วยงานของรัฐต้องยอมจ่ายแพงกว่า เพื่อให้อุตสาหกรรมยางในมือเกษตรกรอยู่ได้อย่างยั่งยืน

ตัวอย่างความสำเร็จของการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพาราขึ้นปลายทาง มีอยู่จริงที่เมืองสุราษฎร์ธานี

ไฟเขียวรับเบอร์ชิตีสงขลา

บอร์ดกนอ.อนุมัติแนวทางพัฒนา

มันใจหนุนการลงทุนเพิ่ม 4.3 พันล้านบาท

ไฟสีตัดูเคย บอร์ดการนิคมฯ อนุมัติ แนวทางพัฒนารับเบอร์ชิตีในนิคมฯ ภาคใต้ คาดหนุนการลงทุนเพิ่ม 4,300 ล้านบาท นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม และประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เปิดเผยว่า คณะกรรมการ กนอ. มีมติเห็นชอบแนวทางการพัฒนาโครงการเมืองยางหรือรับเบอร์ชิตี ในนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จ.สงขลา ระยะที่ 3 พื้นที่ประมาณ 755 ไร่ วงเงินลงทุนประมาณ 1,133 ล้านบาท

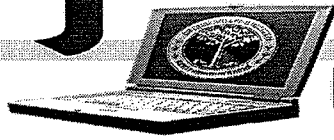
เบื้องต้นจัดงบประมาณประจำปี 2557 วงเงินประมาณ 45 ล้านบาท เพื่อออกแบบรายละเอียดโครงการ โดยคาดว่าโครงการจะก่อให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมประมาณ 4,300 ล้านบาท ทำให้ความต้องการใช้ยางธรรมชาติจะเพิ่มขึ้นเป็นปีละ 2 หมื่นตัน มูลค่าจากการแปรรูปยางเพิ่มขึ้นประมาณ 3,200 ล้านบาทต่อปี เกิดการจ้างงานในพื้นที่ทั้งในพื้นที่อุตสาหกรรมและธุรกิจเกี่ยวเนื่องอีกประมาณ 1.5 หมื่นคน หรือคิดเป็นมูลค่า 2,700 ล้านบาทต่อปี

นายวิฑูรย์ กล่าวว่า นิคมฯ ภาคใต้ จ.สงขลา มีพื้นที่โครงการรวม 2,247 ไร่ แบ่งการพัฒนาเป็น 3 ระยะ คือ ระยะแรกพื้นที่ 867 ไร่ ปัจจุบันเหลือสำหรับขายหรือเช่า 60 ไร่ ระยะที่ 2 พื้นที่ 625 ไร่ พัฒนาแล้ว 351 ไร่ มีผู้ประกอบการรายใหญ่ได้แก่ บริษัท สยามมิซลิน ประกอบกิจการผลิตยางผสม พื้นที่ 133 ไร่ ซึ่งจะเปิดดำเนินการประมาณต้นปี 2557 ขณะนี้ กนอ. เตรียมเพิ่มกำลังการผลิตน้ำประปาจาก 1,500 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เป็น 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน เพื่อให้พอกับความต้องการของโรงงานในพื้นที่

สำหรับระยะที่ 3 มีพื้นที่ประมาณ 755 ไร่ ที่บอร์ดอนุมดีล่าสุด ซึ่งมีแนวคิดที่จะดำเนินโครงการจัดตั้งเป็นรับเบอร์ชิตี

เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนให้ยางพาราเป็นอุตสาหกรรมหลักของประเทศอีกกลุ่มหนึ่ง ทั้งนี้ผลศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (อีไอเอ) ของโครงการนิคมฯ ภาคใต้ ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ทั้งโครงการแล้ว และสามารถรองรับอุตสาหกรรมยางพาราได้

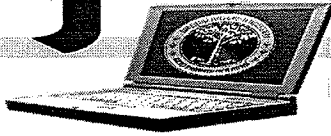
“อุตสาหกรรมเป้าหมายที่คาดว่าจะเข้ามาลงทุนในรับเบอร์ชิตี ได้แก่ อุตสาหกรรมถุงมือยาง ถุงยางอนามัย ยางสำหรับยานยนต์ ท่อยาง แปรรูปน้ำยางขึ้นแปรรูปไม้ยางพารา และอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นๆ โดยคาดว่าจะสามารถพัฒนาโครงการแล้วเสร็จภายในปี 2559” นายวิฑูรย์ กล่าว ■

‘สวนยาง’ ยืมกทท. ช่วยอุ้ม

นายสกล วรรณพงษ์ รองผู้ว่าฯ กทท. ได้รับมอบหมายจากนายสมศักดิ์ ภูรีศรีศักดิ์ รมว.การท่องเที่ยวและกีฬา ทำแผนงานการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่รวมตัวประท้วงเรียกร้องขึ้นราคายางแผ่นดิบ โดยปีพ.ศ.2547 กทท. ได้เริ่มศึกษาวิจัยทำโครงการลู่ยางสังเคราะห์และยางธรรมชาติเพื่อจัดสร้างตู้-สถานีกรีทา เนื่องจากรัฐบาลต้องการประหยัดงบประมาณในการก่อสร้างสถานีกรีทาอย่างสังเคราะห์ที่ปัจจุบันเฉลี่ยค่าก่อสร้าง 1 สถานีรวมงานฐานรากอยู่ที่ 28 ล้านบาท โดยหลังจากคิดค้นสูตรลู่ยางสังเคราะห์จนสำเร็จ ได้ส่งไปให้สหพันธ์กรีทานานาชาติ (ไอเอเอเอฟ) ตรวจสอบส่วนผสมกระทั่ง ไอเอเอเอฟรับรองสูตรของไทยเรียบร้อยแล้ว

โดย กทท. จะนำสูตรดังกล่าวไปก่อสร้างลู่ยางสังเคราะห์ในสถานีกรีทาอีกกว่า 700 แห่งทั่วประเทศ เบื้องต้นได้กำหนดที่ไออาร์ และจัดซื้อจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามารับผิดชอบดำเนินการไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งเป็นนโยบายโดยตรง ของน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

กีฬาอาสาช่วยชาวสวนยาง รับซื้อสร้างตู้ 700 แห่งทั่วประเทศ

นายสกล วรรณพงษ์ รองผู้อำนวยการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายกีฬาอาชีพและสิทธิประโยชน์ การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) เผยว่า ได้รับมอบหมายจาก นายสมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ทำแผนงานการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่รวมตัวประท้วงเรียกร้องขึ้นราคายางแผ่นดิบ ซึ่งวิธีการที่ได้รับมอบหมายมาคือ เมื่อปี 2547 กกท. ได้เริ่มศึกษาวิจัยทำโครงการลู่วางสังเคราะห์และยางธรรมชาติเพื่อจัดสร้างลู่วางลานกรีฑา โดยร่วมมือกับกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลต้องการประหยัดงบประมาณในการก่อสร้างสนามกรีฑาลู่วางสังเคราะห์ที่ปัจจุบันเฉลี่ยค่าก่อสร้าง 1 สนาม รวมงานฐานรากอยู่ที่ 28 ล้านบาท โดยหลังจากคิดค้นสูตรลู่วางสังเคราะห์จนสำเร็จได้ส่งไปให้สหพันธ์กรีฑานานาชาติ (ไอเอเอเอฟ) ตรวจสอบส่วนผสมกระทั่งไอเอเอเอฟ รับรองสูตรของไทยเรียบร้อยแล้ว

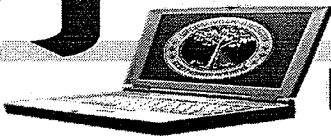
ในเรื่องนี้รองสกล กล่าวว่า กกท. จะทำแผนในการนำสูตรดังกล่าวไปก่อสร้างลู่วางสังเคราะห์ในสนามกีฬาอีกกว่า 700 แห่งทั่วประเทศ

ที่ยังไม่มีลู่วางสังเคราะห์ โดยเบื้องต้นได้กำหนดที่ไออาร์และจัดซื้อจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามารับผิดชอบดำเนินการไว้แล้ว

รองผู้อำนวยการ กกท. กล่าวเพิ่มเติมว่า โครงการดังกล่าวทำขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งเป็นนโยบายโดยตรงของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่มอบหมายให้ นายสมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์ รว.ม.การท่องเที่ยวและกีฬาไปดำเนินการ โดยเบื้องต้น รว.ม.การท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือบอร์ด กกท. เตรียมนำเรื่องนี้บรรจุในวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมเดือนตุลาคมนี้ โครงการดังกล่าวบริษัทเอกชนจะจ่ายรายได้คืนให้กับ กกท. สนามละ 1 ล้านบาท คิดตัวเลขคร่าวๆ 700 สนาม จะทำให้ กกท. มีรายได้เข้าประมาณ 700 ล้านบาท

ส่วนชาวสวนยางก็จะได้ขายยางแผ่นดิบออกสู่ตลาดแบบสดใหญ่ ซึ่งหากเรื่องนี้ผ่านบอร์ด กกท. ในเดือนตุลาคมนี้ จะมีการหารือกันร่วมกับกรมพลศึกษา กระทรวงมหาดไทย ที่ดูแลท้องถิ่นทั่วประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการ

“นอกจากจะช่วยชาวสวนยางแล้ว” เรา ยังได้สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานให้นักเรียน หรือเด็ก ๆ ในชนบทได้ฝึกซ้อมในสนามที่ได้มาตรฐานนำไปสู่การคัดยอดเพื่อหาช้างเผือกเข้าสู่โครงการทีมชาติต่อไปในอนาคต” รองสกล กล่าว

กกท.ช่วยชาวสวน สร้างตู้ยางหัวบาท.

กกท. ขานรับนโยบายนายกรัฐมนตรี
ชิงลดหนี้ ชินวัตร หารวยไล่ช่วยชาว
สวนยาง เตรียมจับมือเอกชน สร้าง
ตู้ยางสังเคราะห์ทั่วประเทศ เผยผ่าน
การร่วมร้องจากสหพันธ์กรีฑานานาชาติเรียนร้อย

ฉบับเดือนนี้ 24

กกท.

นายสกล วรรณพงษ์ รองผู้อำนวยการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายกีฬาอาชีพ และสิทธิประโยชน์ เปิดเผยว่า หลังจากได้รับมอบหมายจากนายสมศักดิ์ ภูมิศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ทำแผนงานการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่รวมตัวประท้วงเรียกร้องขึ้นราคายางแผ่นดิบ

ทั้งนี้ กกท.ได้เริ่มศึกษาวิจัยการทำตู้ยางสังเคราะห์มาตั้งแต่ปี 2547 แล้ว โดยมีเป้าหมายนำยางธรรมชาติมาจัดสร้างทำตู้ยางสังเคราะห์ให้สนามกีฬาต่างๆ ทั่วประเทศ โดยร่วมมือกับกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องจากรัฐบาลต้องภาระหัดงบประมาณในการก่อสร้างสนามกรีฑาตู้ยางสังเคราะห์ที่ปัจจุบันเฉลี่ยค่าก่อสร้าง 1 สนามรวมงานฐานรากอยู่ที่ 28 ล้านบาท

โดยหลังจากคิดค้นสูตรตู้ยางสังเคราะห์จนสำเร็จ ได้ส่งไปให้สหพันธ์กรีฑานานาชาติ (ไอเอเอเอฟ) ตรวจสอบส่วนผสมกระทั่งไอเอเอเอฟ รับรองสูตรของไทยเรียบร้อยแล้ว โดย กกท.จะทำแผนในการนำสูตรดังกล่าวไปก่อสร้างตู้ยางสังเคราะห์ในสนามกีฬาอีกกว่า 700 แห่งทั่วประเทศ ที่ยัง

ไม่มีตู้ยางสังเคราะห์ โดยเบื้องต้นได้กำหนดที่ไออาร์และจัดซื้อจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามารับผิดชอบดำเนินการไว้แล้ว

นายสกลกล่าวต่อว่า โครงการดังกล่าวทำขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งเป็นโยบายโดยตรงของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่มอบให้นายสมศักดิ์ ภูมิศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปดำเนินการ โดยเบื้องต้น รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานคณะกรรมการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือ บอร์ด กกท.เตรียมนำเรื่องนี้บรรจุในวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมเดือนตุลาคมนี้ โครงการดังกล่าวบริษัทเอกชนจะจ่ายรายได้คืนให้ กกท. สนามละ 1 ล้านบาท คิดตัวเลขคร่าวๆ 700 สนามจะทำให้ กกท. มีรายได้เข้าประมาณ 700 ล้านบาท ส่วนชาวสวนยางก็จะได้ขายยางแผ่นดิบออกสู่ตลาดแบบลတ်ใหญ่ ซึ่งหากเรื่องนี้ผ่านบอร์ด กกท.ในเดือนตุลาคมนี้ จะมีการหารือกันร่วมกับกรมพลศึกษา, กระทรวงมหาดไทย ที่ดูแลท้องถิ่นทั่วประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการ

“นอกจากจะช่วยชาวสวนยางแล้ว เรายังได้สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานให้นักเรียน หรือเด็กๆ ในชนบทได้ฝึกซ้อมในสนามที่ได้มาตรฐานนำไปสู่การต่อยอดเพื่อหาจ้างฝึกเข้าสู่โครงการทีมชาติต่อไปในอนาคต” นายสกล กล่าว

ชาวสวนยางสาหัส ราคายิ่งร่วง 60 บาท อัด 'ฉ้อฉล' เงินเชล

พัทลุง ● ชาวสวนยางอาการหนัก ราคายางยิ่งร่วงระนาว คาดเหลือ 60 บาท/กก. เครือข่ายชาวสวนยางโวย รัฐบาลเก็บเงินเชลหวังดันราคายางพุ่งขึ้น แต่ไร้ผลแผนสูญเปล่าเกือบ 5 พันล้านบาท จี้ถามเงินหายไปไหน อดรัฐบาลเหมือนเล่นไปบ่นฉ้อฉล

นายสมพร ศรียวง รองประธานเครือข่ายชาวสวนยางจังหวัดพัทลุง และผู้จัดการสหกรณ์ยางพาราในเขา จำกัด จ.พัทลุง เปิดเผยว่า สถานการณ์ราคายางยังมีแนวโน้มตกต่ำลงอีก คาดว่าประมาณสัปดาห์หน้าจะร่วงลงมาอยู่ที่ประมาณ 60 บาทเศษ ซึ่งขณะนี้น้ำยางราคาไหลมาอยู่ที่ 65 จาก 69-70 บาท/กก.โลกรวมแล้ว และยังมียางโน้มต่ำลงอีก เมื่อครบกำหนดที่รัฐบาลหันมาเก็บเงินสงเคราะห์ หรือเงินเชล ในวันที่ 31 ธันวาคม 2556 ที่ก่อนหน้านี้ได้ยกเลิกเก็บเงินเชลมาตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2556 เป็นต้นมา ในจำนวน 3 บาท/กก.

นายสมพรกล่าวอีกว่าการยกเลิกเก็บเงินเชลเพื่อให้อายุยางขยับขึ้น แต่ปรากฏว่าไม่เป็นเช่นนั้น ราคามีแต่ปรับตัวลง และปรากฏว่าเงินเชลกลับสูญหายไปถึง 4 เดือน จากยางที่ส่งออกประมาณ 3.5 ล้านตัน/ปี เป็นเงินเกือบถึง 5,000 ล้านบาท

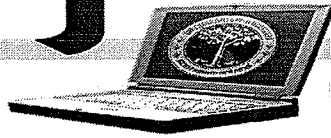
“แล้วเงินเชลนี้ไปอยู่กับใคร รัฐบาลก็คงทราบ รูปแบบนี้เหมือนกับเล่นไปบ่นฉ้อฉล” นายสมพรกล่าวและว่า ตอนนี้ชาวสวนยางมีรายได้ลดลงจาก 1,000 บาท เหลือประมาณ 600 บาท โดยใช้แรงงาน 2-3 คน ในขณะที่สินค้าราคาขยับสูงขึ้นแล้วเขavnไว้ตรงนั้น ชาวสวนยางรับสภาพเช่นนี้มากกว่า 6 เดือนแล้ว ตอนนี้ก็มีหนี้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นมาก ต้องกู้เงินนอกระบบ กู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์เพิ่มขึ้นประมาณ 50-60 เปอร์เซ็นต์ จากเดิม 30-40 เปอร์เซ็นต์

นายสมพรยังกล่าวอีกว่า นโยบายการช่วยเหลือชาวสวนยาง 2,520 บาท/ไร่ กับทำให้ราคายางขยับขึ้นนั้น มีการทำโพลออกมา 2 ช่องทาง ปรากฏว่าช่องทางให้รัฐบาลทำให้ราคายางปรับตัวสูงขึ้นได้ 100 เปอร์เซ็นต์

“ตอนที่รัฐบาลออกนโยบายช่วยเหลือชาวสวนยาง 2,520 บาท/กก. ประมาณ 12 บาท/ไร่ ตอนนั้นยางราคา 78 บาท เมื่อรัฐบาลช่วย 12 บาท เท่ากับ 90 บาท/กก. แต่ปรากฏว่า ขณะนี้ราคายางลงมาอยู่ที่ 69-70 บาท ราคาก็ยังไม่ถึง 90 บาท หายไปถึง 8 บาท/กก.” นายสมพรกล่าว

ด้านเจ้าของสวนยางรายหนึ่งเปิดเผยว่า โดยเฉลี่ยแล้วชาวสวนยางมีสวนยางรายละ 8

ไร่ จากจำนวนกว่า 17 ล้านไร่ จำนวน 1 ล้านครัวเรือน จะมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อวันประมาณ 16 กก. ซึ่งตอนนี้เงินได้สูญหายไปจากระบบประมาณโดยเฉลี่ย 5 บาท/กก. รวมแล้วประมาณ 80 บาท/วัน/ราย ถ้า 1 ล้านราย ตกวันละประมาณ 80 ล้านบาท ประมาณ 2,400 ล้านบาท/เดือน.

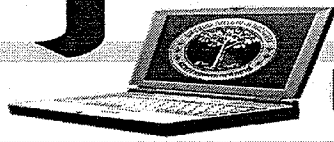

กนอ.ดันเมืองยางพารา 'รับเบอร์ ซิตี้' ทุ่มพันล้านบาท

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และประธานกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า คณะกรรมการ กนอ. มีมติเห็นชอบแนวทางการพัฒนาโครงการเมืองยาง โดยตั้งอยู่ใน นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ จ.สงขลา ระยะที่ 3 ไร่พื้นที่ประมาณ 755 ไร่ วงเงินลงทุนประมาณ 1,133 ล้านบาท

ทั้งนี้ กนอ. มีแนวคิดที่จะดำเนินโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเมืองยาง หรือ รับเบอร์ ซิตี้ (Rubber City) เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนให้ยางพาราเป็นอุตสาหกรรมหลักของชาติเป็นเสมือนหัวใจจักรกลของเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อรองรับอุตสาหกรรมยางพารา ขณะนี้ ผลศึกษาด้านผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ EIA ของโครงการนิคมฯภาคใต้ ได้รับความเห็นชอบจาก สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ทั้งโครงการแล้ว และสามารถรองรับอุตสาหกรรมยางพาราได้ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมถุงมือยาง/ถุงยางอนามัย อุตสาหกรรมยางสำหรับยานยนต์ อุตสาหกรรมท่อยาง อุตสาหกรรมแปรรูปน้ำยางข้น อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่น ๆ คาดว่าจะสามารถพัฒนาโครงการแล้วเสร็จภายใน 2 ปี (ปี 2559) ประมาณการค่าพัฒนาในการปรับปรุงพื้นที่ (ค่าก่อสร้าง) ในวงเงินประมาณ 1,133 ล้านบาท หรือเฉลี่ยคิดเป็น 1.5 ล้านบาท/ไร่

ทั้งนี้การดำเนินโครงการเมืองยาง (Rubber City) จะสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ปีงบประมาณ 2556-2561 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง "Middle Income Trap" (Growth & Competitiveness) และยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้อุตสาหกรรมการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม

‘กกท.’ช่วยชาวสวนยาง สร้างลู่อสังเคราะห์ทั่วประเทศ.

นายสกล วรรณพงษ์ รองผู้ว่าการการกสิกรรมแห่งประเทศไทย ฝ่ายกสิกรรมพืชไร่และสัตวประมงเปิดเผยว่า หลังจากได้รับมอบหมายจากนายสมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ทำแผนงานการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพารา ที่รวมตัวประท้วงเรียกร้องขึ้นราคายางแผ่นดิบ

ทั้งนี้ กกท.ได้เริ่มศึกษาวิจัยการทำลู่อสังเคราะห์มาตั้งแต่ปี 2547 แล้ว โดยมีเป้าหมายนำยางธรรมชาติมาจัดสร้างทำลู่อสังเคราะห์ให้สวนยางพาราต่างๆ ทั่วประเทศ โดยร่วมมือกับกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องจากรัฐบาลต้องการประหยัดงบประมาณในการก่อสร้างสวนยางพาราทำลู่อสังเคราะห์ที่ปัจจุบันเฉลี่ยค่าก่อสร้าง 1 สวนรวมงานฐานรากอยู่ที่ 28 ล้านบาท

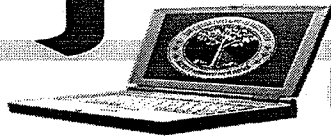
โดยหลังจากคิดค้นสูตรลู่อสังเคราะห์จนสำเร็จ ได้ส่งไปให้สหพันธ์กรีฑานานาชาติ (ไอเอเอเอฟ) ตรวจสอบส่วนผสม กระทั่งไอเอเอเอฟ รับรองสูตรของไทยเรียบร้อยแล้ว โดย กกท.จะทำแผนในการนำสูตรดังกล่าวไปก่อสร้างลู่อสังเคราะห์ในสวนยางพาราอีกกว่า 700 แห่งทั่วประเทศ ที่ยังไม่มีลู่อสังเคราะห์

โดยเบื้องต้นได้กำหนดที่โออาร์และจัดซื้อจัดจ้างบริษัทเอกชนเข้ามารับผิดชอบดำเนินการไว้แล้ว

นายสกลกล่าวต่อว่า โครงการดังกล่าวทำขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งเป็นนโยบายโดยตรงของ น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและรมว.กลาโหม เบื้องต้น รมว.การท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะประธานคณะกรรมการการกสิกรรมแห่งประเทศไทย หรือบอร์ด กกท.เตรียมนำเรื่องนี้บรรจุในวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมเดือนตุลาคมนี้

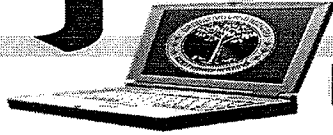
โครงการดังกล่าวบริษัทเอกชนจะจ่ายรายได้คืนให้กกท.สนามละ 1 ล้านบาท คิดตัวเลขคร่าวๆ 700 สนามจะทำให้ กกท.มีรายได้เข้าประมาณ 700 ล้านบาท ส่วนชาวสวนยางก็จะได้ขายยางแผ่นดิบออกสู่ตลาดแบบลอดใหญ่ ซึ่งหากเรื่องนี้ผ่านบอร์ด กกท.ในเดือนตุลาคมนี้ จะมีการหารือกันร่วมกับกรมพลศึกษา กระทรวงมหาดไทย ที่ดูแลท้องถิ่นทั่วประเทศ และกระทรวงศึกษาธิการ

“นอกจากจะช่วยชาวสวนยางแล้ว เรายังได้สวนยางพาราที่ได้มาตรฐานให้นักเรียน หรือเด็กๆ ในชนบทได้ฝึกซ้อมในสนามที่ได้มาตรฐานนำไปสู่การต่อยอดเพื่อหาจ้างฝึกเข้าสู่โครงการทีมชาติต่อไปในอนาคตด้วย” นายสกล กล่าว

ข่าวสั้น ทันโลก

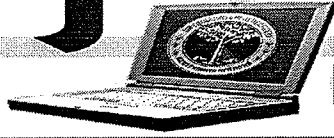
● **มือบียงชุมนุม** : เมื่อเวลา 15.30 น. วันที่ 5 ต.ค. ที่บริเวณถนนเพชรเกษมขาขึ้น กม.ที่ 412-413 หมู่ 5 ต.ทองมั่งกล อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางพาราและปาล์มน้ำมันประมาณ 400 คนเดินทางมาชุมนุม อ้างว่าต้องการคืนความยุติธรรมให้กับเกษตรกรที่ถูกเจ้าหน้าที่สลายการชุมนุมเมื่อวันที่ 8 ก.ย.ที่ผ่านมาและมีการเผาโรงศพ ศิครูป พล.ต.ต.ธเนษฐ สุนทรสุข ผบ.ภ.จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อประท้วงด้วย นายธีระพงศ์ แก้วนวล ประธานเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราและปาล์ม น้ำมัน จ.ประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า ที่กลุ่มเกษตรกรออกมาร่วมชุมนุมเพื่อเรียกร้องเรื่องราคารายางพารา ให้เป็นไปตามแถลงการณ์ของภาคีเครือข่าย 16 จังหวัดภาคใต้ที่ให้รัฐบาลชดเชยส่วนต่างใน กก.ละ 100 บาท ให้รัฐบาลจัดการออกเอกสารสิทธิในที่ทำกินให้แก่เกษตรกรชาวสวนยางพาราและสวนปาล์มและให้ย้าย พล.ต.ต.ธเนษฐออกจากพื้นที่ทันที โดยแกนนำขอให้ผวจ.ประจวบคีรีขันธ์ มารับหนังสือขอเรียกร้องเพื่อยื่นเสนอรัฐบาลพิจารณาต่อไป.

4หน่วยงานสนใจ แปรรูปยางพารา

เมื่อวันที่ 5 ต.ค. นายยุทธ ถิมแหลมทอง รองนายกรัฐมนตรี และ รว. เกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เปิดเผยว่า ขณะนี้มีเกษตรกรชาวสวนยางที่มาขึ้นทะเบียนเพื่อรับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลไร่ละ 2,520 บาท แล้วกว่า 90% จากเป้าหมายทั้งหมด 1.17 ล้านครัวเรือน และคาดว่าจะยังมีเกษตรกรมาขึ้นทะเบียนเพิ่มอีกจนกว่าจะถึงกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยตรงตามเป้าที่กระทรวงเกษตรฯ ได้คาดการณ์ไว้ ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางคนใดที่ยังไม่มาขึ้นทะเบียนอยากให้รีบมาดำเนินการก่อนจะถึงกำหนดปิดรับการขึ้นทะเบียนในกลางเดือน ต.ค.นี้

นายยุทธ กล่าวอีกว่า ส่วนการนำยางไปแปรรูปเพื่อใช้ภายในประเทศนั้น ได้มีแจ้งว่า มีกระทรวงคมนาคม กระทรวงกลาโหม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่จะนำไปสร้างตู้วิ่งในสนามกีฬา กระทรวงสาธารณสุขจะนำยางไปใช้ทำถุงมือยาง สายยาง และเครื่องมือทางการแพทย์ ส่วนกระทรวงเกษตรฯ จะนำยางพาราไปใช้ในการสร้างฝายกั้นน้ำ โดยเร่งสรุปตัวเลขจำนวนการใช้ยางทั้งหมดให้เสร็จสิ้นโดยเร็วเพื่อนำไปเสนอกระทรวงการคลังขอใช้งบประมาณปี 57 ต่อไป.

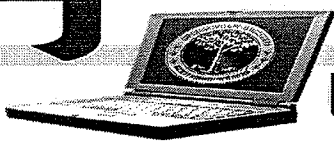
มือบียงประจวบฯชุมนุมเรียกร้อง

เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม ชาวบ้านประมาณ 400 คน จากเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราและปาล์ม น้ำมัน จ.ประจวบคีรีขันธ์ รวมตัวบริเวณจุดกลับรถ เบนถนนเพชรเกษม ด้านหน้าตลาดก้นกรรมารัตน์ หมู่ 5 ต.ทองมั่งคด อ.บางสะพาน ตามมติของภาคีเครือข่ายชาวสวนยางและปาล์มน้ำมัน 16 จังหวัดภาคใต้ เพื่อเรียกร้องราคาขายยางแผ่นดิบที่กิโลกรัม (กก.) ละ 100 บาท และปาล์มน้ำมัน กก. ละ 6 บาท รวมทั้งการช่วยเหลือชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนรับปัจจัยการผลิต 2,520 บาทต่อไร่ จำนวน 25 ไร่ โดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ แตกต่างจากการช่วยเหลือชาวไร่ข้าวโพดในภาคเหนือ ซึ่งเป็นฐานเสียงของพรรคเพื่อไทยมีการชดเชยส่วนต่างของราคาให้กับชาวไร่

ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

ต่อมาเวลา 17.00 น. แกนนำเครือข่ายและชาวบ้านยกโลงศพมีภาพและชื่อของ พล.ต.ต.ธเนษฐสุนทรสุข ผบก.จ.ว.ประจวบคีรีขันธ์ ไปทางบนจุดกลับรถบนถนนเพชรเกษม พร้อมจุดไฟเผาโลงศพ

ต่อมาเวลา 19.30 น. นายสมมิตร ศิลป์ประเสริฐ รองผู้ว่าฯประจวบคีรีขันธ์ เดินทางไปรับหนังสือของกลุ่มผู้ชุมนุมที่ส่งถึงนายกรัฐมนตรี ระบุว่าเรียกร้องให้รัฐบาลชดเชยส่วนต่างที่ได้เรียกร้อง ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคมนี้เป็นต้นไป พร้อมออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกินให้เกษตรกร และให้ย้าย พล.ต.ต.ธเนษฐฯ หลังจากนั้น ผู้ชุมนุมได้แยกย้ายกันกลับเมื่อเวลา 20.30 น.

ม.อ.ปัตตานี เน้ะรัฐไขก๊อกยกางตกตำระยะยาว ชงลดหย่อนภาษี สร้างมูลค่าเพิ่ม กระตุ้นยอดใช้ในปท.

นักวิชาการด้านยางพารา ม.อ. วิทยาเขตปัตตานี เน้ะเร่งเพิ่มมูลค่ายางพาราผ่านการแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ หลังสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ได้เกือบ 5 เท่า พร้อมขงมาตรการลดหย่อนภาษีให้แก่อุตสาหกรรมที่นำยางพาราไปสร้างมูลค่าเพิ่ม กระตุ้นการใช้ยางพาราภายในประเทศ ช่วยแก้ปัญหาราคายางตกต่ำในระยะยาว

รองศาสตราจารย์ ดร.อาซิชัน แกสมาน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาวัตกรรมยางพารา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ม.อ.) วิทยาเขตปัตตานี (Assoc. Prof. Azizon Kaesaman, Director of Natural Rubber Innovation Research Institute, Prince of Songkla University, Pattani Campus) เปิดเผยว่า สถานการณ์ความต้องการใช้ยางพาราของไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความไม่มีประสิทธิภาพในนโยบายการเพิ่มมูลค่ายางพาราของภาครัฐ เนื่องจากที่ผ่านมาไม่มีความพยายามที่จะลดต้นทุนการผลิตโดยการช่วยเหลือในปัจจัยการผลิต ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาในระยะสั้นและไม่ตรงจุดเพราะโครงสร้างต้นทุนปัจจัยการผลิตมีเพียง 15-20%

นอกจากนี้ แนวทางการโค่นต้นยางอายุเกิน 25 ปี เพื่อแก้ปัญหาราคายางตกต่ำ ก็ไม่สามารถบังคับให้เกษตรกรปฏิบัติตามได้ จึงน่าเป็นห่วงว่า ปริมาณยางพาราจะล้นตลาด เนื่องจากในปี 2557 จะเป็นปีที่ประเทศไทยมีผลผลิตยางเพิ่มจากผลผลิตภายในโครงการ 1 ล้านไร่ และอีก 2 ล้านไร่ที่อยู่นอกโครงการ ซึ่งคาดว่า จะส่งผลกระทบต่อราคายางพาราแน่นอน

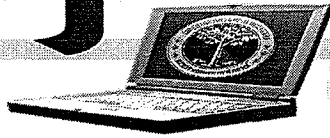
“ภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนสำคัญในการแก้ปัญหายางพารา โดยเร่งแปรรูปยางพาราเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มที่จะส่งผลต่อความต้องการใช้ยางพาราสูงขึ้น เพราะที่ผ่านมาไทยส่งออกยางในรูปแบบวัตถุดิบทั้งยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้นและยางแปรรูปอื่นๆ ประมาณ 3.12 ล้านตัน คิดเป็น 86% ของ

ผลผลิตทั้งหมด สร้างรายได้เข้าประเทศ 3.3 แสนล้านบาท และใช้แปรรูปภายในประเทศเพียง 0.5 ล้านตัน คิดเป็น 14% แต่สร้างรายได้ 2.6 แสนล้านบาท เมื่อเทียบการเพิ่มมูลค่าเพิ่ม พบว่า การใช้ยางพาราผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สามารถเพิ่มมูลค่าได้ประมาณ 4.8 เท่าของราคาวัตถุดิบ ดังนั้น การผลักดันให้เกิดการแปรรูปยางพาราสู่ผลิตภัณฑ์อื่นๆ จะช่วยแก้ปัญหายางพาราได้ดีที่สุด” รองศาสตราจารย์ ดร.อาซิชัน กล่าว

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่มีการใช้ยางพารามากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตล้อรถยนต์ คิดเป็น 70% รองลงมาได้แก่ ถุงมือยาง เส้นด้ายยางยืด ถุงยางอนามัยยางพองน้ำหากนำยางพาราไปใช้เป็นถนนยางมะตอยผลผลยางพาราหรือนำไปใช้ในการผลิตแผ่นยางปูพื้นสำหรับสนามเด็กเล่น สนามกีฬา โดยถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตให้กับภาคเอกชนเพื่อนำไปผลิตสินค้า ก็จะสามารถเพิ่มความต้องการใช้ยางพาราในประเทศให้สูงขึ้นได้

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาวัตกรรมยางพารา ม.อ. วิทยาเขตปัตตานี กล่าวว่า ส่วนแนวทางแก้ปัญหาต้นทุนการผลิตที่นำไปสู่การแก้ปัญหาราคายางนั้น ควรจะมีมาตรการเร่งด่วนด้วยการเจรจาทุกฝ่ายให้มีการประกันราคาขายมาตรการระยะกลางคือ ภาครัฐต้องมีนโยบายเร่งรัดการใช้ยางในประเทศ การสนับสนุนปัจจัยการผลิต การสนับสนุนถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ยางพาราให้ภาคเอกชนและสนับสนุนการลดหย่อนภาษีในระยะแรกของการลงทุนที่ชัดเจน

ส่วนมาตรการระยะยาว คือ กำหนดนโยบายควบคุมการขยายพื้นที่ปลูกและมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตให้สูงขึ้น กำหนดนโยบายบริหารจัดการแรงงาน และสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมจากยางพาราให้มีมูลค่าเพิ่มโดยรัฐต้องสนับสนุนระยะยาวทั้งโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ และการพัฒนาคน มีการกำหนดเป้าหมายผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เป็นระยะ รวมทั้งสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนอย่างเต็มที่

ไทย-มาเลเซียสานต่อตั้ง 'รับเบอร์ซิตี้'

● ไทยถกมาเลเซียสนับสนุนตั้ง "รับเบอร์ ซิตี้" บริเวณชายแดนของ 2 ประเทศ หวังยกระดับราคายางสูงขึ้น พร้อมจี้แก้ปัญหาขนส่งสินค้าผ่านชายแดน

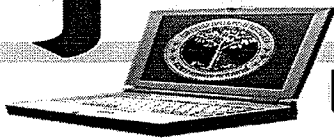
นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ได้หารือกับดาโต๊ะมูสตอฟา โมฮัมเหม็ด รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกันที่จะให้การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าและการลงทุน โดยเน้นส่งเสริมในสาขาที่ทั้งสองมีศักยภาพโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมฮาลาล และอุตสาหกรรมยางพาราที่ปัจจุบันไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพาราให้แก่มาเลเซียพบว่า มีการนำเข้ายางพาราจากไทยจำนวนมาก

"มาเลเซียได้เสนอให้มีการจัดตั้งเมืองยาง หรือรับเบอร์ ซิตี้ บริเวณชายแดน ให้เป็นความร่วมมือกันระหว่างมาเลเซียกับไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ 2 ประเทศ ซึ่งล่าสุดได้สำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งแล้ว หากไทยกับมาเลเซียร่วมมือกันสำเร็จ จะทำให้อุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศมีความเข้มแข็ง และช่วยยกระดับราคายางของทั้งสองประเทศด้วย" นายนิ

วัฒน์ธำรง กล่าว

นอกจากนี้ ไทยได้ขอให้มาเลเซียพิจารณาแก้ไข ปัญหาเรื่องการขนส่งสินค้าไทยผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ ซึ่งมีข้อจำกัดให้การขนส่งสินค้าผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ได้เพียงปีละ 3 หมื่นตัน ซึ่งเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยได้ยกขึ้นหารือกับมาเลเซียอย่างต่อเนื่องและยาวนาน แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงต้องการเห็นการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลโดยเร็ว โดยมาเลเซียรับที่จะนำเรื่องนี้ไปเสนอให้นายกรัฐมนตรีมาเลเซียพิจารณาต่อไป ส่วนการก่อสร้างสะพานสุโข-โก-ลก-รันเคาป็นจิง แห่งที่ 2 มองว่าจะเป็นผลดีต่อการค้าและการท่องเที่ยวของทั้งสองฝ่าย

สำหรับโครงการรับเบอร์ ซิตี้ เป็นโครงการที่ไทยและมาเลเซียจะร่วมมือกันพัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศ โดยมาเลเซียจะตั้งรับเบอร์ ซิตี้ ที่เมืองโกตาปูตรา รัฐยะโฮร์ ซึ่งได้เริ่มลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานไปแล้ว ขณะที่ไทยจะตั้งในพื้นที่บริเวณด่านบ้านประกอบ อ.นาทวี จ.สงขลา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโครงการของมาเลเซีย โดยมาเลเซียต้องการให้ไทยป้อนวัตถุดิบให้

● มาเลเซีย-ไทยจับมือพัฒนาอุตสาหกรรมยาง

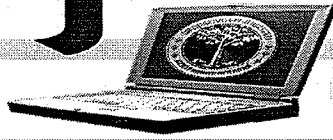
ทุ่มตั้งรับเบอร์ชิตีค้ำราคา

มาเลเซียจับไทยตั้งรับเบอร์ ชิตี พัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้ง 2 ประเทศ “นิวัฒน์ธำรง” หนุนสุดตัว เหตุช่วยยกระดับราคายางของไทย พร้อมแก้ปัญหาคานสินค้านำเข้าเสียผ่านแดนต้นข้าวและน้ำตาลทรายจากไทยเพิ่มเส็งตามผลในการประชุมเจทีซีอีกครั้งปลายปีนี้

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรี และ รว.พาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ได้หารือกับตะโตะ มุสตาฟา โนฮัมเม็ด รว.การค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย ถึงโอกาสในการผลักดัน การทำการค้าชายแดน และการร่วมทุนระหว่างกัน ในพื้นที่เขตติดต่อบริเวณชายแดนตอนใต้ของไทย และตอนเหนือของมาเลเซีย โดยทั้ง 2 ฝ่ายเห็นตรงกันที่จะให้การส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้า และการลงทุน โดยจะเน้นการส่งเสริมในสาขาที่ ทั้ง 2 มีศักยภาพ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมฮาลาล และอุตสาหกรรมยางพารา เพราะปัจจุบันไทยเป็น แหล่งวัตถุดิบยางพาราของมาเลเซีย โดยนำเข้า ขางพาราจากไทยจำนวนมาก อีกทั้งปัจจุบันมาเลเซีย ไม่สามารถเพิ่มพื้นที่สำหรับการปลูกยางพาราได้

ในขณะที่ไทยต้องการเทคโนโลยีการผลิตจากมาเลเซีย “มาเลเซียได้เสนอให้จัดตั้งเมืองยาง หรือ รับเบอร์ ชิตี บริเวณชายแดนของทั้ง 2 ประเทศ เป็นความร่วมมือกันระหว่างมาเลเซียกับไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ 2 ประเทศ ซึ่งล่าสุด ได้สำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งแล้ว หากไทย กับมาเลเซียร่วมมือกันสำเร็จ จะทำให้อุตสาหกรรม ยางของทั้ง 2 ประเทศมีความเข้มแข็ง ช่วยยกระดับ ราคายางของทั้ง 2 ประเทศ รวมถึงจะช่วยสนับสนุน และพัฒนาการค้าชายแดนระหว่างกันด้วย”

นอกจากนี้ ไทยได้ขอให้มาเลเซียพิจารณา แก้ไขปัญหาเรื่องการขนส่งสินค้าไทยผ่านแดน มาเลเซียไปยังสิงคโปร์ ซึ่งมีข้อจำกัดทำให้การขนส่ง สินค้านำเข้าเสียผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์

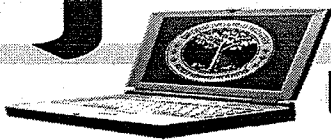

ได้เพียงปีละ 30,000 ตัน โดยเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยได้ยกขึ้นหารือกับมาเลเซียอย่างต่อเนื่องและยาวนาน แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงต้องการเห็นการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลโดยเร็ว โดยไทยได้เสนอแนะไปว่า ทางหนึ่งที่มาเลเซียควรเร่งดำเนินการคือ การให้สัตยาบันความตกลงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในกรอบอาเซียน (ASEAN Multimodal Transportation Agreement) ซึ่งมาเลเซียรับที่จะนำเรื่องนี้ไปเสนอให้นายกรัฐมนตรีมาเลเซียพิจารณาต่อไป

ส่วนการก่อสร้างสะพานสุโขทัย-ลพบุรี-รัตนบุรี-กันทรวิชัย แห่งที่ 2 นั้น ทั้ง 2 ฝ่ายเห็นตรงกันว่า จะเป็นผลดีต่อการค้าและการท่องเที่ยวของทั้ง 2 ฝ่าย และเห็นควรที่จะเพิ่มความร่วมมือและสนับสนุนให้มีการพบปะระหว่างนักธุรกิจไทย-มาเลเซียให้มากขึ้น รวมทั้งยังได้ขอให้มาเลเซียเพิ่มการนำเข้าข้าวและน้ำตาลทรายจากไทยเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์จะนำเรื่องต่างๆ ที่ได้มีการหารือกัน ในครั้งนี้ ไปเป็นประเด็นในการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (เจทีซี) ครั้งที่ 2 ซึ่งไทยจะเป็นเจ้าภาพ โดยจะจัดขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงปลายปีนี้ หรือต้นปีหน้า เพื่อหารือในรายละเอียดและติดตามความคืบหน้าต่อไป

สำหรับโครงการรับเบอร์ ซิตี เป็นโครงการที่ไทยและมาเลเซียจะร่วมมือกันพัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้ง 2 ประเทศ โดยมาเลเซียจะตั้งรับเบอร์ ซิตี ที่เมืองโกตาปูตรา รัฐเคดาร์ ซึ่งได้เริ่มมีการลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานไปแล้ว ขณะที่ไทยจะตั้งในพื้นที่บริเวณด่านบ้านประกอบ อ.นาทวี จ.สงขลา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโครงการของมาเลเซีย โดยมาเลเซียต้องการให้ไทยผ่อนวัตถุดิบให้ ทั้งนี้ ปัจจุบันมาเลเซียเป็นผู้ผลิตยางมือยางอันดับ 1 ของโลก และยังมีแผนที่จะผลิตยางรถยนต์และอุตสาหกรรมปลายน้ำจากอื่นๆ ของยางอีกด้วย.

มาเลเซียเสนอไทยร่วมตั้ง 'รับเบอร์ ซิตี้'

ดึงพื้นที่ชายแดน
2 ประเทศพัฒนายกระดับ
ราคายางพารา

มาเลเซียเสนอไทยตั้งรับเบอร์ ซิตี้ พัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศ "นิวัฒน์ธำรง" หนุนสุดตัว ชี้ช่วยยกระดับราคายางของไทย พร้อมชี้แก้ปัญหาชนสินค้าผ่านแดน ต้นเชื้อข้าวและน้ำตาลทรายจากไทยเพิ่ม

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและรมว.พาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ตนได้หารือกับดาโต๊ะ มุสตาฟา โมฮัมหมัด รมว.การค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย ซึ่งทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกันที่จะให้การส่งเสริมความร่วมมือ ด้านการค้าและการลงทุน โดยจะเน้นการส่งเสริมใน

สาขาที่ทั้ง 2 ประเทศมีศักยภาพ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมยางพารา เพราะปัจจุบันไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพาราของมาเลเซีย โดยมีการนำเข้ายางพาราจากไทยจำนวนมาก อีกทั้งปัจจุบันมาเลเซียไม่สามารถเพิ่มพื้นที่สำหรับการปลูกยางพาราได้ในขณะที่ยังต้องการเทคโนโลยีการผลิตจากมาเลเซีย

"มาเลเซียได้เสนอให้มีการจัดตั้งเมืองยาง หรือรับเบอร์ ซิตี้ บริเวณชายแดน เป็นความร่วมมือกันระหว่างมาเลเซียกับไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ 2 ประเทศ ซึ่งล่าสุดได้มีการสำรวจพื้นที่ ที่เหมาะสมในการจัดตั้งแล้ว หากไทยกับมาเลเซียร่วมมือกันสำเร็จ จะทำให้อุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศมีความเข้มแข็ง และช่วยยกระดับราคาของทั้งสองประเทศด้วย" นายนิวัฒน์ธำรง กล่าว

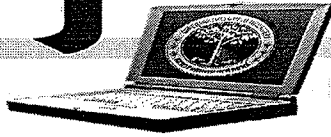
นอกจากนี้ไทยได้ขอให้มาเลเซียพิจารณาแก้ไขปัญหาเรื่องการขนส่งสินค้าไทยผ่านแดน

มาเลเซียไปยังสิงคโปร์ ซึ่งมีข้อจำกัดให้การขนส่งสินค้าผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ได้เพียงปีละ 30,000 ตัน ซึ่งเรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทย ได้ยกขึ้นหารือกับมาเลเซียมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงต้องการเห็นการแก้ไขปัญหานี้ให้เกิดผลโดยเร็ว โดยมาเลเซียรับที่จะนำเรื่องนี้ไปเสนอให้นายกรัฐมนตรีมาเลเซียพิจารณาต่อไป

สำหรับการก่อสร้างสะพานสู่โลก-รันเดาบันจิง แห่งที่ 2 ทั้งสองฝ่ายเห็นตรงกันว่า เป็นผลดีต่อการค้าและการท่องเที่ยวของทั้งสองฝ่าย และเห็นควรที่จะเพิ่มความร่วมมือและสนับสนุนให้มีการพบปะระหว่างนักธุรกิจไทย-มาเลเซียให้มากขึ้น รวมทั้งยังได้ขอให้มาเลเซียเพิ่มการนำเข้าข้าวและน้ำตาลทรายจากไทยเพิ่มขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์จะนำเรื่องต่างๆ ที่ได้มีการหารือกันในครั้งนี้ ไปเป็นประเด็นในการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (JTC) ครั้งที่ 2 ซึ่งไทยจะเป็นเจ้าภาพ โดยจะจัดขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงปลายปีนี้ หรือต้นปีหน้า เพื่อหารือในรายละเอียดและติดตามความคืบหน้าต่อไป

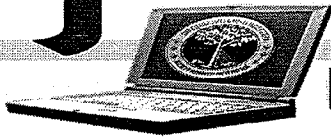
โครงการรับเบอร์ ซิตี้ เป็นโครงการที่ไทยและมาเลเซีย จะร่วมมือกันพัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศ โดยมาเลเซียจะตั้งรับเบอร์ ซิตี้ ที่เมืองโกตาปุตรา รัฐเคดาห์ ซึ่งได้เริ่มมีการลงทุนพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานไปแล้ว ขณะที่ไทยจะตั้งในพื้นที่บริเวณตำบลบ้านประกอบ อ.นาทวี จ.สงขลา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโครงการของมาเลเซีย โดยมาเลเซียต้องการให้ไทยป้อนวัตถุดิบให้ ซึ่งขณะนี้มาเลเซียเป็นผู้ผลิตดงมืออันดับ 1 ของโลก มีแผนที่จะผลิตยางรถยนต์ และอุตสาหกรรมปลายน้ำจากยางอื่นๆ

ไทย-มาเลเซียจ่อตั้งรับเบอร์ซีดี

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและ รว.พาณิชย์ เปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆนี้ ได้หารือกับดาโต๊ะ มุตตาฟา โมฮัมเหม็ด รว.การค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย โดยทั้ง 2 ฝ่ายเห็นตรงกันที่จะส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้าและการลงทุน โดยจะเน้นการส่งเสริมในสาขาที่ทั้ง 2 มีศักยภาพ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสาลาด และอุตสาหกรรมยางพารา เพราะปัจจุบันมาเลเซียนำเข้ายางพาราจากไทยจำนวนมากเนื่องจากไม่สามารถเพิ่มพื้นที่ปลูกยางพาราได้ ขณะที่ไทยต้องการเทคโนโลยีการผลิตจากมาเลเซีย "มาเลเซียเสนอให้จัดตั้งเมืองยาง หรือรีบเบอร์ ซิตี้ บริเวณชายแดนของทั้ง 2 ประเทศ เป็นความร่วมมือระหว่างกัน ซึ่งล่าสุดได้สำรวจพื้นที่ที่เหมาะสมในการจัดตั้งแล้ว หากสำเร็จจะทำให้อุตสาหกรรมยางของทั้ง 2 ประเทศเข้มแข็ง ช่วยยกระดับราคายาง รวมถึงช่วยสนับสนุนและพัฒนาศูนย์การค้าชายแดนระหว่างกันด้วย โดยปัจจุบัน มาเลเซียเป็นผู้ผลิตยางมือยางอันดับ 1 ของโลก และยังมีแผนผลิตยางรถยนต์ และอุตสาหกรรมพลาสติกอื่นๆจากยางด้วย"

นอกจากนี้ ไทยได้ขอให้มาเลเซียพิจารณาแก้ไขปัญหาการขนส่งสินค้าไทยผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ ซึ่งมีข้อจำกัดให้การขนส่งสินค้านำเข้าเสียผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ได้เพียงปีละ 30,000 ตัน โดยไทยเสนอแนะว่า ทางหนึ่งที่มาเลเซียควรเร่งดำเนินการคือ การให้สิทธิขยับความตกลงการค้าขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบในกรอบอาเซียน ซึ่งมาเลเซียรับที่จะนำไปเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ส่วนการก่อสร้างสะพานสุโข-ลก-วันเลาปันจิง แห่งที่ 2 นั้น ทั้ง 2 ฝ่ายเห็นตรงกันว่า จะเป็นผลดีต่อการค้าและการท่องเที่ยวของทั้ง 2 ฝ่าย และเห็นการที่จะเพิ่มความร่วมมือและสนับสนุนให้มีการพบปะระหว่างนักธุรกิจไทย-มาเลเซียให้มากขึ้นรวมทั้งยังได้ขอให้มาเลเซียเพิ่มการนำเข้าข้าวและน้ำตาลทรายจากไทยเพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์จะนำเรื่องต่างๆไปเป็นประเด็นในการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (เจทีซี) ครั้งที่ 2 ที่ จ.เชียงใหม่ ช่วงปลายปีนี้ หรือต้นปีหน้าต่อไป.

ไม่จบ!สวนยางได้ปลูกมือบ 5ต.ค.ดาวกระจาย16จังหวัด

เมื่อวันที่ 3 ต.ค. นายทศพล ขวัญรอด ประธานภาคี
เครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางและสวนปาล์มน้ำมัน 16
จังหวัดภาคใต้

☛ ต่อ : มือบยาง -หน้า 6

มือบยาง

กล่าวว่า หลังจากได้ยื่นข้อเรียกร้องไปยัง
รัฐบาล เมื่อวันที่ 24 ก.ย. ที่ผ่านมา และ
ให้เวลารัฐบาลภายใน 7 วัน ในการแก้ปัญหา
เรื่องราคายางพาราและปาล์มน้ำมันตกต่ำ
จนบัดนี้ ยังไม่มีท่าทีชัดเจนจากรัฐบาล
ดังนั้นภาคีเครือข่ายสวนยางภาคใต้ จะยัง
คงยืนยัน การต่อสู้เพื่อเรียกร้องการ
ชดเชยส่วนต่างราคายางพาราที่กิโลกรัมละ
100 บาท

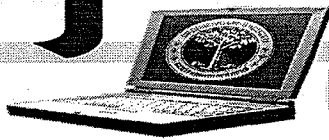
โดยขอตั้งคำถามกับรัฐบาล 3 ข้อ
ดังนี้ 1.ผลผลิตทางการเกษตรชนิดอื่น
อย่างเช่น ข้าว ทำไมรัฐบาลช่วยเหลือ
ด้วยการรับจำนำได้เป็นแสนๆ ล้านตัน
แต่ยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้าง
รายได้การส่งออกมากเป็นอันดับ 1 รัฐบาล
กลับไม่ชดเชยส่วนต่างให้และไม่มีความ
จริงใจในการแก้ปัญหา จึงมีคำถามเรื่องเลือก
ปฏิบัติและความไม่พอใจของเกษตรกร
ชาวสวนยางพารา 2.มาตรการในการ
ช่วยเหลือของรัฐบาลเรื่องปัจจัยการผลิต
2,520 บาท/ไร่ จำนวน 25 ไร่ ไม่ครอบคลุม
ไปยังเกษตรกรชาวสวนยางที่ไม่มีเอกสารสิทธิ
และกลุ่มคนกรีดยาง ถือเป็นหุ้นส่วนกับ

เจ้าของสวนยางโดยมีจำนวนเกินครึ่งของ
ชาวสวนยาง จึงถามว่า รัฐบาลจะมีมาตรการ
ช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของ
เกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้ได้อย่างไร และ
3.ภาคีเครือข่ายเสนอทางออกให้รัฐบาล
ชดเชยส่วนต่างราคายางพาราตามข้อ 1
ถามว่าทำไมรัฐบาลไม่ทำ ทั้งที่เป็นทางออก
เดียวที่จะแก้ไขปัญหาลดละหน้ราคา
ยางพาราคงต่ำอย่างตรงเป้าหมายที่สุด
และมาตรการนี้สามารถบรรเทาและเยียวยา
ความเดือดร้อนครอบคลุมไปยัง เกษตรกร
ชาวสวนยางพาราทุกกลุ่มและไม่ก่อให้เกิด
ความแตกแยกและขัดแย้งในหมู่เกษตรกร
ชาวสวนยางพารา

“ในนามภาคีเครือข่ายได้ออก
แถลงการณ์ ฉบับที่ 6/2556 ดังนี้ 1.จะ
ยกระดับการรวบรวมผลชาวสวนยางพารา
ใน 16 จังหวัดภาคใต้ และการประกาศ
ตัวอย่างเป็นทางการของภาคีเครือข่าย
เพื่อเป็นหัวขบวนในการต่อสู้เรียกร้องเรื่อง
ราคายางพาราคงต่ำ รวมถึงการเสนอทางออก
ที่ยั่งยืนในนามของชาวสวนยางพาราภาคใต้
เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องยางพาราต่อไปในอนาคต
2.จะดาวกระจายไปยังทุกจังหวัดในภาคใต้
โดยการเปิดเวทีเพื่อทำความเข้าใจกับพี่น้อง
เกษตรกรชาวสวนยางพารา และสามัคคี

ร่วมกับเครือข่ายภาคประชาชนอื่นๆ ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้อง และได้รับผลกระทบจาก
วิกฤติราคายางพาราคงต่ำ 3.จะมีการ
ระดมทุนครั้งใหญ่ของเกษตรกรชาวสวน
ยางพาราใน 16 จังหวัดภาคใต้ เพื่อเป็น
เงินทุนในการต่อสู้ โดยจะจัดให้มีจุดรับบริจาค
เป็นวงแหวนดับ ข้าง ในทุกจังหวัดเพื่อ
สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของพี่น้อง
เกษตรกรชาวสวนยางพารา 4.จะประกาศ
ยกระดับการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ในวันที่ 5
ตุลาคม เวลา 17.00 น. ที่เวทีบ้านธรรมรัตน์
อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ
5.ที่ประชุมได้แต่งตั้งกรมการบริหาร
เพิ่มอีก 4 คน จากเดิมมี 5 คน รวมมี
จำนวนทั้งหมด 9 ตำแหน่ง” ประธานภาคี
เครือข่าย ย้ำ

ทั้งนี้ นายทศพลยังกล่าวอีกว่า
การเคลื่อนไหวในครั้งนี้จะเดินอย่างเป็น
ระบบ และพร้อมยกระดับขึ้นโดยได้ประชุม
กันแล้วว่า ในแต่ละจังหวัดจะดาวกระจาย
แต่ไม่ขอบอกล่วงหน้าว่าเป็นที่ใดและไม่ได้
กระทำการต่อต้านรัฐแต่จะชี้ให้รัฐเห็นว่า
การบริหารงานของรัฐล้มเหลว ไม่มีมาตรฐาน
ที่ชัดเจนดังนั้นในฐานะเกษตรกรต้อง
ออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมให้ชัดเจน
มากยิ่งขึ้น

ยาง-ปาล์มนัดชุมนุมใหญ่ 5 ต.ค.

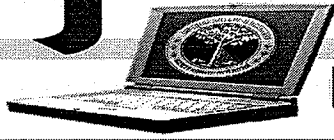
เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม นายทศพล รอดขวัญ ประธานภาคีเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางและสวนปาล์ม 16 จังหวัดได้ กล่าวว่า หลังยื่นข้อเรียกร้องไปยังรัฐบาลครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 24 กันยายน โดยให้เวลารัฐบาลภายใน 7 วัน ในการแก้ปัญหาราคายางพาราและปาล์มน้ำมัน บัดนี้ยังไม่มีที่ท่าที่ชัดเจนจากรัฐบาล เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม ภาคีเครือข่ายยังคงยืนยันการต่อสู้เพื่อเรียกร้องการชดเชยส่วนต่างราคายางพาราที่กิโลกรัมละ 100 บาท ตั้งคำถามรัฐบาล 3 ข้อ คือ 1.ทำไมรัฐบาลเลือกปฏิบัติในการช่วยเหลือเกษตรกร รับจำนำผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ โดยเฉพาะข้าวเป็นแสนๆ ล้านบาท แต่ยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้การส่งออกมากเป็นอันดับ 1 รัฐบาลกลับไม่ชดเชยส่วนต่างให้ 2.มาตรการในการช่วยเหลือของรัฐบาลเรื่องบั้งจัญการผลิต 2,520 บาท/ไร่ จำนวน 25 ไร่ ไม่ครอบคลุมชาวสวนยางที่ไม่มีเอกสารสิทธิและกลุ่มคนเร่ร่อน ซึ่งถือเป็นหุ้นส่วนกับเจ้าของสวนยาง โดยมีจำนวนเกินครึ่งของชาวสวนยางทั้งหมด หากว่ารัฐบาลจะมีมาตรการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มนี้อย่างไร และภาคีเครือข่ายเสนอทางออกให้รัฐบาลชดเชยส่วนต่าง

ราคายางพารา แต่รัฐบาลไม่ทำ

“ดังนั้น ชาวสวนยางพาราเรียกร้องการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ โดยภาคีเครือข่าย ในวันที่ 5 ตุลาคม เวลา 17.00 น. ที่เวทีบ้านธรรมรัตน์ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งที่ประชุมแต่งตั้งกรรมการบริหารเพิ่ม 4 คน รวมเป็น 9 ตำแหน่ง” นายทศพลกล่าว

นายธีรพงษ์ แก้วนวล ประธานเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางพาราและปาล์มน้ำมัน จ.ประจวบคีรีขันธ์ กล่าวว่า การชุมนุมวันที่ 5 ตุลาคม จะเรียกร้องราคายางแผ่นดิบที่กิโลกรัมละ 100 บาท และปาล์มน้ำมันกิโลกรัมละ 6 บาท การช่วยเหลือชาวสวนยางที่ขึ้นทะเบียนรับบั้งจัญการผลิต 2,520 บาทต่อไร่ จำนวน 25 ไร่ โดยไม่มีเอกสารสิทธิ พร้อมทวงคืนความยุติธรรมให้ชาวบ้านที่ถูกตำรวจจับกุมดำเนินคดีหลังเหตุปะทะกับตำรวจปราบจลาจลระหว่างการสลายการชุมนุมวันที่ 5-6 กันยายน และจะประท้วงขับไล่ พล.ต.ต.ธ.เนษจุ สุนทรสุข ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด (ผบก.ภ.จว.) ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งใช้ความรุนแรงในการสลายการชุมนุม

พล.ต.ต.ธ.เนษจุกล่าวว่า ตำรวจพร้อมรับการชุมนุมที่จะเกิดขึ้น

สวนยางไวยุโรป.เมินชู่!ประท้วงใหญ่

ไทยโพสต์ • เครือข่ายสวนยาง 16 จว.ได้ อนุมัติรัฐบาลเมินชู่เสมอ แก้วรายทางพารา นัดประชุม 5 ต.ค.กำหนดทำที่ เลียงกระด้าง เคลื่อนไหวใหญ่ พร้อมดาวกระจายระดมกำลังทั่วภาคได้

เมื่อวันที่ 3 ต.ค. เครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางและสวนปาล์มน้ำมัน 16 จังหวัดภาคใต้ เตรียมประชุมหารือในวันที่ 5 ต.ค.นี้ เวลา 17.00 น. ณ เวทีที่บ้านธรรมรัตน์ ย.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อกำหนดทำที่กรณียื่นข้อเรียกร้องไปยังรัฐบาลครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 24 ก.ย. 56 ที่ผ่านมา ให้เวลารัฐบาลภายใน 7 วัน ในการแก้ปัญหาเรื่องราคาบางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม่มีที่ทำชัดเจนจากรัฐบาล

มีรายงานว่า ภาคใต้อีก

ข่ายเกษตรกรชาวสวนยางและสวนปาล์มน้ำมัน 16 จังหวัด ภาคใต้ เตรียมที่จะดาวกระจายไปยังทุกจังหวัดในภาคใต้ เพื่อทำ ความเข้าใจกับพี่น้องเกษตรกร ชาวสวนยางพารา และจะมีการระดมทุนครั้งใหญ่ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราใน 16 จังหวัดภาคใต้ เพื่อเป็นเงินทุนในการต่อสู้ โดยจะจัดให้มีจุดรับบริจาคเป็น ยางแผ่นดิบ ชีบยาง ในทุกจังหวัด เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางพารา

นอกจากนี้เครือข่ายจะมีการเสนอประกายยกระดับการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่ และแต่งตั้งกรรมการบริหารเพิ่มอีก 4 คน จากเดิมมี 5 คน คณะกรรมการบริหารภาคใต้อีกมีจำนวน

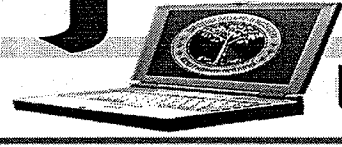
ทั้งหมด 9 ตำแหน่ง เพื่อให้ทุกอย่างดำเนินการอย่างเป็นระบบ และพร้อมที่จะยกระดับขึ้น

“ในแต่ละจังหวัดจะมีดาวกระจาย โดยไม่ขอออกส่วหน้าว่าเป็นที่ใด เราไม่ได้กระทำการต่อต้านรัฐ แต่เราจะชี้ให้รัฐเห็นว่า การบริหารงานของรัฐล้มเหลว ไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน เลือกที่รักมักที่ชัง ยังมีอะไรที่ซ่อนเร้นกันอีกมากมาย ตลอดเวลาที่ผ่านมารัฐบาลไม่มีความจริงใจในการแก้ไขปัญหา” แกนนำเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางดังกล่าวระบุ

วันเดียวกัน ที่ศาลาประชาคมอำเภอชะอวด จ.นครศรีธรรมราช นายอภิรักษ์ ชื้อธนาบุญดี ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นประธานการ

ประชุมหัวหน้าส่วนราชการระดับอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เกษตรจังหวัด อนาคตเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเร่งรัดในการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง และการตรวจแปลงกีดขวาง เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนยางได้รับเงินชดเชยค่าปัจจัยการผลิตตามนโยบายของรัฐบาลโดยเร็วที่สุด

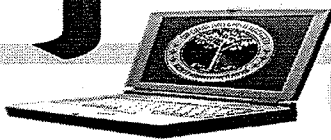
“ขณะนี้ได้มีการขยายเวลาการรับขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางพาราไปจนถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2556 ดังนั้นจึงขอให้เกษตรกรที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนให้รีบไปขึ้นทะเบียนด้วย” ผู้ว่าฯนครศรีธรรมราชกล่าว

§ สอบรู้ทั่วไทย

มือขยับนัดประท้วงใหญ่ 5 ต.ค.

นายทศพล ชวีญรอด ประธานภาคีเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยางและสวนปาล์มน้ำมัน 16 จังหวัดภาคใต้ ยืนยันจะนัดสมาชิกชุมนุมประท้วงครั้งใหญ่ วันที่ 5 ต.ค.นี้ หากรัฐบาลยังไม่แก้ไขปัญหายางราคาตกต่ำ หลังจากได้ยื่นข้อเรียกร้อง 7 ข้อ ผ่านรัฐบาลเมื่อวันที่ 24 ก.ย. ที่ผ่านมา แต่ยังไม่มีการทำที่ชัดเจน

ลุ่มน้ำโขงแม่โขงได้เข้ามามีบทบาท สำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.พาณิชย์ เปิดเผยว่า ขณะนี้รัฐบาลมาเลเซียได้เสนอให้มีการจัดตั้ง เมืองยาง หรือริบเบอร์ ซิตี้ บริเวณชายแดน ของทั้งสองประเทศเพื่อเป็นความร่วมมือกัน ระหว่างมาเลเซียกับไทยในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา ล่าสุดได้มีการสำรวจพื้นที่เหมาะสม ในการจัดตั้งแล้ว หากไทยกับมาเลเซียร่วมมือกันสำเร็จ จะทำให้อุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศมีความเข้มแข็ง และช่วยยกระดับราคาของทั้งสองประเทศด้วย

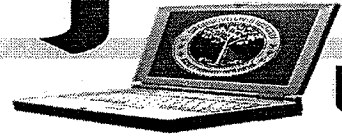
“เป็นการหารือกับคาโต๊ะ มุสตาฟา โมฮัมเหม็ด รมว.การค้าและอุตสาหกรรมมาเลเซีย ในการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้าและการลงทุน เน้นสาขาที่ทั้งสองมีศักยภาพ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยางพารา ที่ปัจจุบันไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพาราของมาเลเซีย เนื่องจากมีการนำเข้าจากไทยจำนวนมาก ประกอบกับ มาเลเซียไม่สามารถเพิ่มพื้นที่สำหรับการปลูกยางพาราได้”

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า โครงการริบเบอร์ ซิตี้ เป็นโครงการที่ไทยและมาเลเซียจะร่วมมือกันพัฒนาอุตสาหกรรมยางของทั้งสองประเทศ โดยมาเลเซียจะตั้งริบเบอร์ ซิตี้ ที่เมืองโกดากู

ตรา รัฐเคดาร์ ซึ่งได้เริ่มมีการลงทุนพัฒนา สาธารณูปโภคพื้นฐานไปแล้ว ขณะที่ไทยจะ ตั้งในพื้นที่บริเวณด้านบ้านประกอบ อ.นาทวี จ.สงขลา ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับโครงการของ มาเลเซีย โดยมาเลเซียต้องการให้ไทยป้อน วัตถุดิบให้ ซึ่งขณะนี้มาเลเซียเป็นผู้ผลิตยางมือ ยางอันดับ 1 ของโลก มีแผนผลิตยางรถยนต์ และอุตสาหกรรมยางแปรรูปอื่น ๆ ด้วย

นายนิวัฒน์ธำรง กล่าวว่า ไทยได้ขอ ให้มาเลเซียพิจารณาแก้ไขปัญหาเรื่องการ ขนส่งสินค้าไทยผ่านแดนมาเลเซียไปยัง สิงคโปร์ เนื่องจากปัจจุบันมีข้อจำกัดให้การ ขนส่งสินค้านำเข้าเสียง่ายผ่านแดนมาเลเซียไป ยังสิงคโปร์ได้เพียงปีละ 30,000 ตัน ซึ่งเป็น ปัญหามานานแต่ไม่ได้รับการแก้ไข โดย มาเลเซียรับเรื่องเพื่อไปพิจารณาโดยเร็ว

สำหรับการก่อสร้างสะพานสุโขทัย โกล-ลันเตาป็นจิง แห่งที่ 2 ทั้งสองฝ่ายเห็น ตรงกันว่า จะเป็นผลดีต่อการค้าและการท่องเที่ยวของทั้งสองฝ่าย ดังนั้นควรเพิ่มความร่วมมือสนับสนุนให้มีการพบปะระหว่างนักธุรกิจ ไทย-มาเลเซียให้มากขึ้น รวมทั้งยังขอให้ มาเลเซียเพิ่มการนำเข้าข้าวและน้ำตาลทราย จากไทยเพิ่มขึ้นด้วย.

เร่งเพิ่มประสิทธิภาพพุดชยาง

กุตสาหกรรมยางพาราไทย ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1.อุตสาหกรรมต้นน้ำ ทำหน้าที่ผลิตวัตถุดิบจากยางพาราที่สามารถนำมาแปรรูป ได้แก่ น้ำยางสด เศษยางกันถ้วย หรือขี้ยาง 2.อุตสาหกรรมกลางน้ำ เป็นการนำเอาวัตถุดิบมาแปรรูปขึ้นต้นด้วย 2 กระบวนการ คือ กระบวนการเพิ่มความเข้มข้นของน้ำยาง ซึ่งจะได้ผลผลิตเป็นน้ำยางข้น 60 % หรือ Latex และกระบวนการรีด อัด และอบยาง ซึ่งจะได้ผลผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน และยางแท่ง เพื่อนำมาแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มได้ต่อไป 3. อุตสาหกรรมปลายน้ำ

สำหรับปลายน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ 1.กลุ่มแปรรูปจากแผ่นยาง สามารถนำไปผลิตเป็นยางล้อรถยนต์ ยางล้อรถจักรยานยนต์ และยางใน เป็นต้น 2. กลุ่มแปรรูปจากน้ำยางข้น สามารถนำไปผลิตเป็นถุงมือยาง ถุงยางอนามัย ทินอนและลูกโป่ง เป็นต้น และ 3. กลุ่มแปรรูปจากไม้ยางพาราจะนำไปผลิตเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ยาง ของเล่นไม้ และไม้ปาร์เกต์ เป็นต้น

สำหรับปริมาณการผลิต อุตสาหกรรมยางพารา ในปี 2555 ประเทศไทย สมาคมยางพาราไทย รายงานว่า ประเทศผลิตยางพาราได้กว่า 3.8 ล้านตัน แบ่งออกเป็น 1. การแปรรูปขึ้นต้นเพื่อการส่งออก 3.1 ล้านตัน ประกอบไปด้วย ยางแผ่นรมควัน 6.4 แสนตัน น้ำยางข้น 5.5 แสนตัน ยางแท่ง 1.3 ล้านตัน

ยางผสม 5.6 แสนตัน และอื่น ๆ 4 หมื่นตัน 2. การสต็อกสะสม 5.2 แสนตัน และ 3. การใช้ภายในประเทศเพื่อแปรรูปเป็นสินค้าขั้นปลาย 5 แสนตัน โดยมีโรงงานที่ผลิตทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และอุตสาหกรรมปลายน้ำกระจายทั่วประเทศกว่า 730 โรงงาน ในปัจจุบันประมาณ 2556 ที่ผ่านมากลอส.ได้นำ 4 กลยุทธ์มาใช้ในการส่งเสริม

อุตสาหกรรมยางพาราไทย เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาง และผลิตภัณฑ์ยางในประเทศสามารถพัฒนาศักยภาพ เพื่อแข่งขันในตลาดโลก โดยส่งเสริมผู้ประกอบการกว่า 130 ราย ด้วยงบประมาณ 20 ล้านบาท ประกอบด้วย 1. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม มีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ยางเข้าสู่ตลาดมากขึ้น อาทิ การพัฒนาเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยาง การออกแบบผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ เป็นต้น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางของไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน

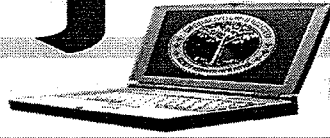
ในปี 2556 มีเป้าหมายพัฒนาจำนวน 15 กิจการ ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาให้ออกสู่ตลาด อาทิ เสื้อปลูะหมาดที่ใช้แผ่นฟอง

ยางรองชั้นล่าง เพื่อเพิ่มความนุ่ม มีน้ำหนักเบา 800 กรัม คาดว่าจะเพิ่มมูลค่าได้เป็น 2 เท่า แผ่นยางปูพื้นสำหรับการออกกำลังกาย และแผ่นยางปูพื้นสนาม เป็นต้น โดยกิจกรรมดังกล่าวสามารถลดต้นทุนผลผลิตจากการคิดค้นกระบวนการอบรมควันแผ่นยาง ทั้งนี้มีสถานประกอบการเข้าร่วม 10 กิจการ จากเดิมแต่ละกิจการต้องใช้เงินเป็นเชื้อเพลิงในการอบรมควัน 600,000 - 900,000 บาทต่อปี ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 จึงร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต

การใช้ภายในประเทศ เพื่อแปรรูป เป็นสินค้าขั้นปลายเพียง 5 แสนตัน

ปัตตานี ปรับปรุงระบบการเผา โดยการนำชุดอุปกรณ์มอเตอร์เข้ามาควบคุมความร้อนให้กระจายทั่วถึง พร้อมควบคุมอุณหภูมิในเตาเผาให้มีความร้อนคงที่ตลอดเวลา

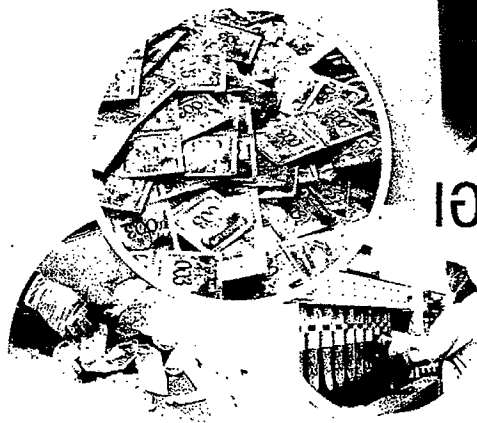
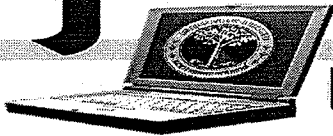
แนวทางดังกล่าว ทำให้สามารถลดการใช้ฟืนลงได้ 50% รวมทั้งลดจำนวนวันในการอบลงจาก 5 วัน เหลือ 4 วัน ผลที่ได้รับสามารถทำให้ลดต้นทุนการผลิตลงเฉลี่ยกิจการละ 4 แสนบาท อย่างไรก็ตามมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตดังกล่าวให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น คาดว่าจะช่วยให้สถานประกอบการสามารถลดต้นทุนในการผลิตลงได้เป็นจำนวนมาก 2. การจัดการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมยาง เพื่อให้ผู้ประกอบการทั้งหมด ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ นำมาพัฒนาอุตสาหกรรมของตนเอง ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงกระบวนการผลิต ที่แต่ละอุตสาหกรรมใช้ดำเนินการทั้งสิ้น 50 ราย

3. พัฒนาการเชื่อมโยงของระบบ ERP และ IT ในอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง สำหรับระบบ ERP เป็นการจัดการข้อมูลสารสนเทศที่มีความเชื่อมโยงกันในองค์กร อาทิ ฝ่ายการผลิต ฝ่ายการตลาด ฝ่ายขาย ฝ่ายการเงิน และฝ่าย โลจิสติกส์เป็นต้น เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น และแต่ละฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง ซึ่งระบบดังกล่าว จะเน้นใช้ในอุตสาหกรรมขนาดกลางและย่อม (เอสเอ็มอี) โดย กสอ.มีการพัฒนาระบบให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของผู้ประกอบการแต่ละราย รวมทั้งเข้าไปดำเนินงานติดตั้งระบบ พร้อมอบรมการใช้งานระบบให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้วย ในปี 2556 ได้พัฒนาความเชื่อมโยงระบบ ERP และ IT ทั้งสิ้น 25 กิจการ ผลที่ได้รับสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ไม่ต่ำกว่า 5% ต่อกิจการ

4. พัฒนาลิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง โดย กสอ.ได้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาลิ่งแวดล้อม เพื่อให้ถูกต้องตามมาตรฐาน ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม ป้องกันปัญหาด้านลิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งเป็นการลดต้นทุนการผลิตด้วย ด้วยการพัฒนาบ่อพักน้ำยางไม่ให้ทำลายสภาพแวดล้อม ทั้งภายในโรงงานและภายนอกโรงงาน ที่อาจมีผลกระทบต่อชุมชน โดยได้เข้าไปช่วยเหลือสถานประกอบการจำนวน 40 กิจการ

นอกจากนี้ กสอ. ยังมีโครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขัน (MDICP) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารต้นทุน (CORE) โครงการเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (EDIPP) โครงการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้งานสำหรับอุตสาหกรรม (TEM) และโครงการอื่น ๆ อีกกว่า 40 โครงการ ที่จะเพิ่มศักยภาพให้กับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพาราไทยให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

เอกชนแนะ จับมือ 3 ประเทศ ลดพื้นที่ปลูกยาง

ยากจะให้ราคายางในประเทศแต่ละ 100 บาท/กก.
เพราะสูงกว่าราคาตลาดโลกมาก

business

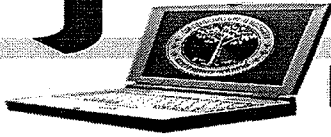
ราคายางตกต่ำ นำมาซึ่งปัญหา
นานาประการ เนื่องจากก่อนหน้านี้
มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกออร์บราคาสูง
จนลุกลามเข้าไปในเขตป่า
นับเป็นปัญหาร่วมของหลายประเทศ
โดยเฉพาะผู้ผลิตยาง
รายใหญ่ของโลก
รวมถึง
ประเทศไทย

ภาคเอกชนอย่าง ชัยสิทธิ์ สัมฤทธิ์วนิชชา
กรรมการผู้จัดการบริษัท บริษัท เอ็น.ดี.
จับเบอร์ จำกัด มองปัญหาที่ว่า แม้รัฐบาล
จะแก้ปัญหาการค้าขายพาราตกต่ำ โดยไม่เลือกแนวทาง
การประกันราคา ซึ่งเป็นกรปิดเบือนกลไกตลาด แต่ใช้
รูปแบบสนับสนุนต้นทุนการผลิตของเกษตรกรโดยตรง
แต่การดำเนินการดังกล่าวเป็นเพียงการแก้ไข
ปัญหาในระยะสั้นเท่านั้น หากจะแก้ไขปัญหาระยะยาว
รัฐบาลต้องมุ่งเน้น 3 เรื่องสำคัญ ประกอบด้วย
1. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเกษตรกร เพื่อให้ได้
ผลผลิตที่เพิ่มขึ้น 2. ลดต้นทุนการผลิต และ 3. ควบคุม
ปริมาณยางพาราในตลาด

ในการควบคุมปริมาณยางพารานั้น ชัยสิทธิ์ เห็น
ว่า รัฐบาลควรเวนคืนพื้นที่ปลูกยางพาราที่เป็นส่วนเกิน
เพื่อให้ผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง โดยรัฐนำมาบริหาร
พื้นที่ดังกล่าวเอง เมื่อยางพาราในตลาดโลกมีราคาสูง
ก็กรีดยางออกจำหน่าย เพื่อทำกำไร หากราคายางตก
ก็หยุดกรีด เพื่อดึงราคาให้สูง

วิธีการเวนคืนพื้นที่ปลูกยาง อาจต้องใช้งเงิน
มาก และต้องกินพื้นที่กว้างหลายแสน ถึงหลักล้านไร่
ประเทศไทยเพียงประเทศเดียวไม่สามารถทำได้ แต่
3 ประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ ควรร่วมมือกัน ทั้งไทย
มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เพื่อลดพื้นที่กรีดยาง

แม้จะเป็นเรื่องยาก แต่ชัยฤทธิ์ เชื่อมั่นว่า วิธีการนี้
จะเกิดประโยชน์ร่วมกันทั้ง 3 ประเทศ ในส่วนของไทย
อาจจะเริ่มในพื้นที่ของสวนยางพาราที่รกร้างพื้นที่ป่า
หรือพื้นที่สาธารณะก่อน จากนั้นค่อยพิจารณาว่า
จะลดพื้นที่กรีดยางเท่าใดจึงจะเหมาะสม

ถึงเวลาที่รัฐบาลต้องจัดพื้นที่ขึ้นนึ่งการเกษตรที่ชัดเจนและจริงจัง เพื่อให้แผนการเพาะปลูกสินค้าการเกษตรในระยะยาวให้ประสบความสำเร็จ โดยกำหนดพื้นที่ปลูกพืชแต่ละชนิดที่เหมาะสม มีแผนการแปรรูป การตลาด และการส่งออกอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกัน แนวทางนี้เท่านั้น จึงจะป้องกันไม่ให้สินค้าล้นตลาด และเป็นภาระระดับราคาพืชผลการเกษตรให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมมีวัตถุดิบในการแปรรูปได้เต็มที่

“ข้อเสียของการเกษตรไทย ก็คือการขาดการควบคุมปริมาณผลผลิตให้เหมาะสม หากสินค้าเกษตรชนิดใดมีราคาสูง เกษตรกรก็จะแห่กันไปปลูกพืชผลเกษตรชนิดนั้น และจะเข้าสู่ภาวะล้นตลาด เป็นวงจรแบบนี้ไปเรื่อยๆ ดังนั้นถึงเวลาต้องหาทางออกในระยะยาว และทำอย่างจริงจัง ในส่วนของยางพารา จำเป็นที่รัฐบาลต้องจำกัดพื้นที่เพาะปลูก จึงจะช่วยแก้ปัญหาได้ในระยะยาว”

สำหรับภาคอุตสาหกรรม ชัยสิทธิ์ ระบุว่า ต้องเร่งพัฒนาต่อยอดเพิ่มมูลค่าสินค้าที่ผลิตจากยางพารา ซึ่งจะช่วยดูดซับผลผลิตภายในประเทศให้มากขึ้น โดยมีรัฐบาลคอยส่งเสริมให้มีการใช้ยางพาราภายในประเทศให้มากที่สุด อาทิ การส่งเสริมให้ถนนลาดยางทั่วประเทศหันมาใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบเพิ่มขึ้น

แม้ว่าราคากาณนลาดยางที่มีส่วนผลมยางพาราจะมีราคาสูงกว่าถนนลาดยางมะตอย แต่ก็มีคุณภาพและความทนทานสูงกว่าใช้ยางมะตอยเพียงอย่างเดียว ซึ่งหากรัฐบาลให้เงินสนับสนุนในส่วนต่างราคา ก็จะเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรให้ขายผลผลิตได้เพิ่มขึ้น เท่ากับกระจายเงินไปสู่เกษตรกรอย่างทั่วถึง

สำหรับสถานการณ์ราคายางพาราในขณะนี้อยู่ที่ระดับ 70-80 บาทต่อกิโลกรัม เป็นราคาที่เกษตรกรพอจะมีกำไร แต่จะเพียงพอต่อค่าครองชีพหรือไม่ รัฐบาลจะต้องลงไปตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนช่วยเหลือ แต่จะหวังให้ราคาไปถึงระดับ 100 บาทต่อกิโลกรัมเป็นเรื่องยาก เพราะเป็นราคาที่สูงกว่าตลาดโลกมาก

ชัยสิทธิ์ คาดว่าราคายางพาราในปีหน้าจะไม่ไ้ระดับไปถึง 120-130 บาทต่อกิโลกรัม เหมือนที่ผ่านมา เพราะเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะจีน ไม่ได้เติบโตเหมือนในอดีต เห็นได้จากยอดผลิตรถยนต์ลดไปกว่าครึ่งหนึ่ง จุดให้ความต้องการยางลดลงอย่างมาก คาดว่าในปี 2557 ราคายางจะยังคงทรงตัวอยู่ในระดับปัจจุบัน

ชโย ดร้งอดิศัยกุล

ชัยสิทธิ์ สันตุกรวิงษ์ชา

**ในระยะยาว
อุตสาหกรรมยางพารา
จะมีการแข่งขันสูง
ไม่เกิน 10 ปี อินโดนีเซีย
จะเพิ่มกำลังเป็น 6 ล้านตันต่อปี**

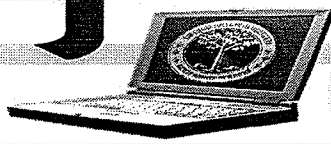
สอดคล้องกับความเห็นของชโย ดร้งอดิศัยกุล อดีตประธานกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ที่ออกมาคาดการณ์ว่าราคายางพาราในตลาดโลกขึ้นอยู่กับอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศจีนเป็นหลัก

**ข้อเสียของการเกษตร
ขาดการควบคุมปริมาณ
สินค้าชนิดใดราคาสูง
มักจะแห่ปลูก-ล้นตลาด
เป็นวงจรแบบนี้เรื่อยไป**

ในช่วงปี 2553-2554 ที่อุตสาหกรรมยานยนต์ในจีนขยายตัวสูงถึง 30-40% ดันให้ราคายางพาราพุ่งสูงถึง 190 บาทต่อกิโลกรัม แต่ในปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรมยานยนต์จีนขยายตัวเพียง 1% และในปีนี้อาจจะขยายตัวต่ำกว่า 5% จึงเป็นแรงกดดันให้ราคายางพาราในตลาดโลกลดลงมาก จากการประเมินเบื้องต้น

คาดการณ์ว่าราคาอาหารในตลาดโลก จะอยู่ในระดับ 70-80 บาทต่อโลกรวมไปจนถึงปลายปี 2557

ส่วนในระยะยาว คาดว่า อุตสาหกรรมยางพาราจะมีการแข่งขันที่สูงขึ้นแน่นอน เนื่องจากอีกไม่เกิน 10 ปี ประเทศอินโดนีเซียจะเพิ่มกำลังผลิดยางพาราจาก 3 ล้านตันต่อปี เป็น 6 ล้านตันต่อปี จีนแข่งหน้าประเทศไทยที่มีกำลังการผลิตประมาณ 3.7 ล้านตันต่อปี สาเหตุมาจากการที่อินโดนีเซียได้ปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น และขยายพื้นที่เพาะปลูกเป็นจำนวนมาก รวมทั้งประเทศอื่นๆ ต่างเร่งขยายพื้นที่ปลูกยาง

“หากจีนสามารถแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้ จะทำให้ได้ปริมาณการผลิตรถยนต์สมดุลกับปริมาณยางที่เพิ่ม

ขึ้น หากทำไม่ได้ อุตสาหกรรมรถยนต์จีนก็ไม่รองรับปริมาณผลผลิตยางที่ขยายตัว รวมทั้งยังขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจสหรัฐ และยุโรปอีกด้วยว่าจะฟื้นตัวหรือไม่ เพราะทั้ง 2 ภูมิภาคนี้ยังคงเป็นเครื่องจักรหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก”

จโย ยังมีมุมมองอีกว่า ภาครัฐควรเร่งรัดการตั้งห้องทดสอบมาตรฐานการผลิตล้อรถยนต์ เนื่องจากมาตรฐานใหม่ของโลก ได้ตั้งเกณฑ์คุณภาพ 3 ด้าน ประกอบด้วย การประหยัดพลังงานในการขับขี่ การลดเสียงสะท้อนที่เข้าสู่ห้องโดยสาร และการยึดเกาะถนน ขณะนี้เรียก หากไทยมีห้องปฏิบัติการทดสอบในมาตรฐานเหล่านี้ และให้การรับรองคุณภาพได้ จะช่วยเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมยางล้อของไทยอีกทางหนึ่ง

สำหรับมุมมองของอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา ประชัช กองวารี นายกลสมาคมผู้ผลิตถุงมือยางไทยเพิ่มเติมว่า สมาคมฯมีแผนจะเสนอขอรับการสนับสนุนเงินกู้ปลอดดอกเบี้ยจำนวน 10,000 ล้านบาทจากรัฐบาล จากตามที่ คณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเห็นชอบช่วยเหลือโรงงานแปรรูปยางพาราในการเพิ่มกำลังผลิต วงเงิน 15,000 ล้านบาทที่คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ(กนย.) เสนอ

วงเงินดังกล่าว ประชัช ต้องการจัดสรรเป็น 2 ส่วน

ส่วนแรกใช้สำหรับขยายกำลังการผลิตโรงงานเดิมและปรับปรุงเครื่องจักรเก่า วงเงิน 3,000 ล้านบาท ส่วนที่สองจำนวน 7,000 ล้านบาท มีแนวคิดจะเสนอให้รัฐบาลร่วมลงทุนกับเอกชน ในการจัดตั้งโรงงานผลิตถุงมือยาง ซึ่งร่วมทุนระหว่าง องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) องค์การเภสัชกรรมและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) รวมถึงเอกชนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม อย่างไรก็ตามจะมีการรับฟังความเห็นสมาชิกตลอดเดือนตุลาคมนี้

อย่างไรก็ตามนอกจากการเรียกร้องต่อรัฐบาลในการแก้ปัญหาทางระบบแล้ว ขณะนี้ผู้ประกอบการแปรรูปยางยังเร่งปรับตัวเอง ด้วยการนำยางมาแปรรูป และหาตลาดส่งออกเพิ่มเติม โดยได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นอีกทางออกสำหรับภาคเพิ่มมูลค่ายางพาราของไทย

ภาคเอกชนที่เข้าโครงการนี้อย่าง บริษัท เอ็น.ดี. รีบเบอร์ จำกัด ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอะไหล่ทดแทนประเภทยางนอกและยางในรถจักรยานยนต์แบรนด์ เอ็น.ดี. และรับผลิตให้กับแบรนด์อื่นๆ อาทิ ซูซูกิ ยามาฮ่า มีแผนที่จะรุกตลาดต่างประเทศมากขึ้น อาทิ อินโดนีเซีย และ กัมพูชา รองรับ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี) และปรับลดต้นทุนให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งในรายอื่นๆ ได้ พร้อมกับเพิ่มกำลังผลิต 15% ในปีหน้า จากปัจจุบัน 5.6 แสนตันต่อปี และยังคงใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด

ขณะที่ บริษัท ไทยนิปปอน รีบเบอร์ อินดัสตรี จำกัด ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายถุงยางอนามัย แบรนด์ One Touch และรับผลิตให้ยี่ห้ออื่น ๆ ส่งออกทั่วโลก มีแผนเช่นเดียวกันที่จะเพิ่มช่องทางการส่งออก และหาตลาดใหม่ๆ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากประชากรในกลุ่มมีความต้องการผลิตภัณฑ์ถุงยางอนามัยมากขึ้น และตลาดมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ล่าสุดประสบความสำเร็จในการเปิดตลาดที่ลาว และอินโดนีเซีย สำหรับในอนาคตมีแผนเข้าไปเจาะตลาดเวียดนามต่อไป คาดว่าต้องเพิ่มกำลังการผลิตขึ้นกว่า 10% จากปัจจุบันกว่า 2,000 ล้านชิ้นต่อปี ประมาณการว่าจะมีการใช้น้ำยางขึ้นเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 3.3 ล้าน

กิโลกรัมต่อปี โดยวัตถุดิบหลักส่งมาจาก บิดตานี และยะลา สัดส่วน 50% และร้อยละ 50%

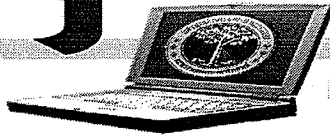
ส่วนบริษัท พาราวิวด์ ดีไซน์ อินดัสทรีส์ จำกัด บริษัทผลิตและจัดจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ประเภทโต๊ะ ตู้เก็บของ และเตียง ภายใต้แบรนด์ artemis furniture และรับผลิตให้กับแบรนด์อื่นๆ อาทิ SB Furniture และ Index บริษัทนี้มีตลาดในประเทศ 60% และต่างประเทศ 40% ตลาดหลักอยู่ในอังกฤษ เยอรมนี เกาหลี และญี่ปุ่น วัตถุดิบหลัก เป็นไม้ยางพาราแปรรูปจากภาคใต้ เนื่องจากพบว่ามีความปลอดภัย และได้มาตรฐาน ซึ่งมีค่าไม้เนื้ออ่อน

ก่อนหน้านี้บริษัทเคยประสบปัญหามาก่อน จากสินค้าค้างสต็อก จึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีเป็นแบบผลิตเฉพาะเมื่อมีการสั่ง (Made to order) เพื่อขจัดปัญหาสินค้าค้างสต็อก และค่าแรงที่ค่อนข้างสูง เพราะลักษณะของงานต้องใช้แรงงานที่มีทักษะฝีมือสูง

การปรับตัวดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากบริษัทที่ได้เข้าร่วมกับโครงการ Cluster ตั้งแต่ปี 2549 ทำให้มีการรวมกลุ่ม และแลกเปลี่ยนความรู้ในการบริหารจัดการ ทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต และนำนวัตกรรมที่เป็นเครื่องจักรมาใช้ในกระบวนการผลิตเกือบทุกส่วน และเพิ่มขีดความสามารถแรงงานภายในองค์กรให้มากขึ้น

จากการได้ศึกษาดูงานในต่างจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการแลกเปลี่ยนแนวคิดในการผลิต อาทิ กลุ่มงานไม้ ณ จังหวัดลำปาง ทำให้ได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนเทคนิคและวิธีการผลิตสินค้าให้มีรูปแบบที่หลากหลาย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น และมีแผนบุกตลาดในเออีซี โดยได้เริ่มเข้าเจาะตลาดในสิงคโปร์แล้ว เชื่อว่าจะเป็นแหล่งกระจายวัตถุดิบที่สำคัญ

การปรับเปลี่ยนแบบดังกล่าว ช่วยลดการจ้างพนักงานจาก 120 คน เหลือเฉพาะแรงงานฝีมือ 50 คน สามารถลดต้นทุนการผลิตในด้านแรงงาน

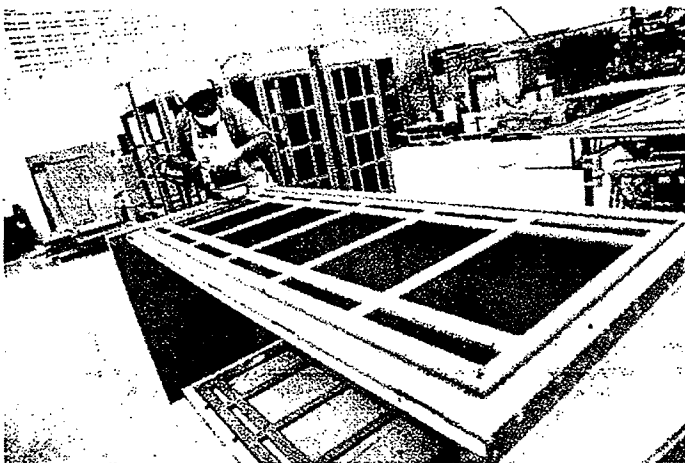

รัฐผลักดันเอกชน เพิ่มปริมาณใช้น้ำอย่าง

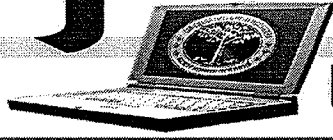

ไทยมีสัดส่วน
อุตสาหกรรมต้นน้ำ
และกลางน้ำ 90 %
ปลายน้ำ
สัดส่วน 10 %
ขณะที่ อินโดนีเซีย
มีสัดส่วน 35 %
และ 47 % ตามลำดับ
สร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย
ให้ทั้งสองประเทศ
ได้กว่า 100-300%
ของราคาต้นทุน
ยางพารา

 corporate

การสนับสนุนอุตสาหกรรม
ยางพาราให้มีประสิทธิภาพ
การผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม
และขยายช่องทางการตลาด
นับเป็นแนวทางแก้ปัญหา
ระยะยาวอย่างแท้จริง
กระทรวงอุตสาหกรรม
จึงเข้ามาบังคับกขกนี้
เพราะเชื่อว่าหากอุตสาหกรรม
แปรรูปยางพาราขยายตัว
จะช่วยเพิ่มปริมาณ
การใช้น้ำยางพารา
ภายในประเทศได้เป็นอย่างดี
สามารถแก้ปัญหาปริมาณ
ยางพาราล้นตลาด และ
ยกระดับราคายางพารา
ในภาพรวม

โดยคาดว่าจะในปี 2557 อุตสาหกรรมนี้ จะเพิ่มปริมาณรับซื้อยางพารา 223,000 ตัน รวมแล้วจะมีปริมาณการใช้ทั้งสิ้น 750,000 ตัน ขยายตัวจากปี 2556 ที่มีการรับซื้อ 527,000 ตัน

แบ่งเป็นการใช้ยางพาราในอุตสาหกรรมยางล้อรถยนต์ ที่จะเพิ่มกำลังรับซื้อยางพาราได้ 160,000 ตัน รวมทั้งสิ้น 380,000 ตัน อุตสาหกรรมถุงมือยาง เพิ่มอีก 20,000 ตัน รวมทั้งสิ้น 72,500 ตัน อุตสาหกรรมยางยืด เพิ่มขึ้น 20,000 ตัน รวมทั้งสิ้น 72,500 ตัน และจากอุตสาหกรรมยางอื่นๆ จะเพิ่มได้อีก 25,000 ตัน

ในปี 2558 คาดว่าจะมีความต้องการใช้ยางพาราทั้งประเทศ ประมาณ 1 ล้านตัน เนื่องจากจะมีโรงงานแปรรูปยางพารา ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเกิดขึ้นอีกหลายแห่ง อาทิเช่น โรงงานของบริษัท สยามมิชลิน จำกัด ปัจจุบันอยู่ระหว่างก่อสร้าง จะเปิดดำเนินการในปี 2557 คาดว่าจะใช้ปริมาณยางพารา 25,000 ตันต่อปี

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้เกิดนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา 2 แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ ตั้งอยู่ที่ตำบลคลอง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา บนพื้นที่ระยะที่ 3 ขนาด 755 ไร่ คาดว่าจะใช้ยางเป็นวัตถุดิบในการ

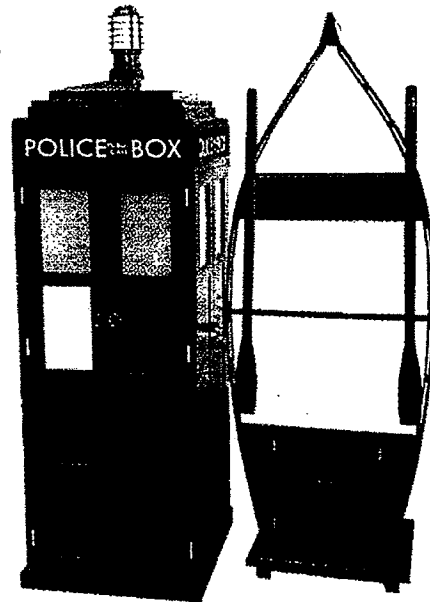
ผลิตประมาณ 20,000 ตันต่อปี และนิคมอุตสาหกรรมหลักชัย เมืองยาง ตั้งอยู่ที่ตำบลสำนักทอง อำเภอมือง จังหวัดระยอง พื้นที่โครงการ 2,441 ไร่ รองรับอุตสาหกรรมแปรรูปยางชั้นปลาย คาดว่าจะใช้ยางเป็นวัตถุดิบในการผลิต 52,000 ตันต่อปี รวมทั้งโครงการอีโคคาร์ ระยะที่ 2 จะทำให้มีการใช้ยางธรรมชาติเพิ่มขึ้น 10,000 ตันต่อปี หรือ 25,000

ตันต่อปี หากมีการผลิตเต็มโครงการทั้ง อีโคคาร์ 1 และ 2

สำหรับข้อเสนอของภาคเอกชนต่างๆ ภาครัฐได้รับไปดำเนินการในหลายกรณี เช่น อุตสาหกรรมยางล้อรถยนต์ ที่เสนอให้ภาครัฐตั้งมาตรฐานบังคับในผลิตภัณฑ์ล้อรถยนต์ให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล เรื่องนี้กระทรวงอุตสาหกรรม

ได้ให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) รับไปดำเนินการ รวมทั้งยังได้ตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐ-เอกชน เพื่อแก้ไขปัญหา

ต่างๆในอุตสาหกรรมยางทั้งระบบอีกด้วย ทั้งหมดเพื่อเพิ่มปริมาณการรับซื้อยางพาราให้เป็นไปตามเป้าหมาย **ใสภณ ผลประสิทธิ์ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม** ระบุว่า กรมฯ ได้

เข้ามาส่งเสริมการแปรรูปยางพาราในประเทศไทยปี 2557 กว่า 120 โรงงานผ่าน 6 มาตรการ เพื่อเร่งผลักดันให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราไทย

ได้แก่ 1.การถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกระบวนการปรึกษาแนะนำเชิงลึก การฝึกอบรมให้กับกลุ่มอุตสาหกรรม

ยางพารา เช่น พัฒนาผลิตภัณฑ์ยางพารา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และมาตรฐานไทยและสากล

2. พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยางพาราต้นแบบ ที่ตรงต่อความต้องการของตลาดที่มีความต้องการเฉพาะ (Segmentation) 3.การประยุกต์เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการผลิต 4.ตรวจจลอบคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลต่างๆ

5.ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ และ

ปี 2557 อุตสาหกรรมมีการใช้ยาง 7.5 แสนตัน เพิ่มจากปี 2556 ที่มีการใช้ 527,000 ตัน

6. สร้างตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายให้สินค้า ยางพาราและไม้ยางพารา โดยออกงานนิทรรศการ แลแสดงสินค้าในประเทศ และต่างประเทศ

ในปี 2557 กทอ.มุ่งจะพัฒนาอุตสาหกรรม ปลายน้ำ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตให้เกิดการ แปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มาจากยางพารามากขึ้น อาทิ ล้อยางรถยนต์ ถุงยางอนามัย และเฟอร์นิเจอร์จาก ยางพารา ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าการส่งออก ให้แก่ประเทศ โดยขณะนี้ไทยนับเป็นผู้ผลิตและส่งออก ยางธรรมชาติอันดับ 1 ของโลก มีมูลค่าจากการส่งออก ผลิตภัณฑ์จากยางได้กว่า 5.3 แสนล้านบาท ทั้งนี้ อุตสาหกรรมยางพาราไทยประกอบไปด้วย 3 ส่วนได้แก่อุตสาหกรรมต้นน้ำ และกลางน้ำ มีสัดส่วน 90 % อุตสาหกรรมปลายน้ำ สัดส่วน 10 % ตลาด ส่งออกสำคัญอยู่ที่จีน มาเลเซีย ญี่ปุ่น และสหรัฐฯ

ส่วนคู่แข่งสำคัญของไทย คือ อินโดนีเซีย ที่ส่ง ออกอุตสาหกรรมยางพารารวมกว่า 3.5 แสนล้านบาท และมาเลเซีย มีการส่งออกกว่า 1.3 แสนล้านบาท ทั้ง 2 ประเทศ มีอุตสาหกรรมปลายน้ำ 35 % และ 47 % ตามลำดับ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยให้กับทั้งสอง ประเทศได้กว่า 100-300% ของราคาต้นทุนยางพารา

“จากข้อมูลดังกล่าว เห็นได้ว่าไทยมีจำนวน อุตสาหกรรมปลายน้ำอยู่ในสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นเมื่อเกิดวิกฤติราคายางตกต่ำ ทำให้เกษตรกรได้ รับผลกระทบในวงกว้าง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม ให้สามารถแข่งขันได้ จึงเร่งดำเนินการผ่าน 6 มาตรการข้างต้น เพื่อช่วยเหลือและยกระดับ อุตสาหกรรมยางพาราโดยมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรม กลางน้ำและปลายน้ำเป็นหลัก”

ทั้งนี้ เชื่อว่าจะช่วยพัฒนากระบวนการผลิตให้ เกิดการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่มาจากยางพารามากยิ่งขึ้น โดยคาดว่าในปี 2557 จะสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการ ได้กว่า 120 ราย และทำให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วม โครงการสามารถเพิ่มผลผลิตภาพให้กับสถานประกอบการ ได้มากกว่า 5% ☺

Lanu wads-lik

เปลี่ยน 'สวนยางพารา' เป็น 'ป่ายาง'

ปัญหาภาคเกษตรของไทย ละลวมมานานหลายสิบปี โดยไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง เมื่อโลกเปลี่ยนแปลง ประชากรโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สังคมมีความซับซ้อน ภัยธรรมชาติรุนแรง ส่งผลให้ความอ่อนแอของภาคเกษตรไทยเด่นชัดขึ้น หลายฝ่ายมองว่าความ "ล้มละลาย" จะมาเยือนในไม่ช้า หากไทยยังหลงติดอยู่กับวงจรซ้ำ ๆ

วิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ และสถาบันเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งคว้ารางวัลกับกรพลิกฟื้นวิถีเกษตรของไทย ระบุว่าหลังจากมาทำเรื่องนี้เมื่อ 40 ปีก่อน สิ่งที่ได้เห็นชัดเจนคือความเสื่อมโทรม ทั้งตัวคนในสังคม และสิ่งแวดล้อม ขณะที่ภัยธรรมชาติรุนแรงขึ้น

สิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม มาจากหลายสาเหตุที่สำคัญ คือ การปลูกพืชเชิงเดี่ยว ที่ทำให้เกิดความเสียหาย ทั้งต่อตัวเกษตรกรเอง และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะยางพาราที่กำลังขยายพื้นที่เพาะปลูกไปทั่วประเทศ

ผลกระทบต่อตัวเกษตรกร ให้อุดตัวอย่างการทำธุรกิจ ที่ผู้บริหารพยายามขายสินค้าให้หลากหลาย หรือกรณีรถยนต์ของแต่ละบริษัท จะออกจำหน่ายรถหลาย ๆ รุ่น ทั้งหมดก็เพื่อมาเฉลี่ยรายได้

กลับมาดูการปลูกยางพารา การปลูกเป็นสวนยางเชิงเดี่ยว ต้องพึ่งพารายได้จากการขายน้ำยางเพียงอย่างเดียว เมื่อราคายางตกต่ำก็แทบล้มละลาย เพราะไม่มีพืชอื่นมาช่วยเฉลี่ยรายได้ ความเสี่ยงจากราคาเป็นเพียงส่วนหนึ่ง ยังไม่นับรวมความเสี่ยงจากความไม่เหมาะสมของพื้นที่ปลูก

ทางด้านสังคมที่เสื่อมโทรมลงไปนั้น เป็นผลมาจากอารยธรรมและวัฒนธรรมหายไป จากการหันมาปลูกพืชเชิงเดี่ยวเช่นกัน จากในอดีตที่ปลูกพืชแบบผสมผสาน อย่างที่ทางภาคใต้เรียกว่า "สวนสมรม" หรือปลูกเป็น "ป่ายาง" มีพืชอื่นปลูกอยู่ด้วยกัน

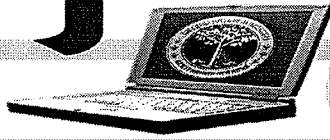
ยาทิ ยางนา ประดู่ ตะเคียน ที่แห้งรกราก ลงดิน เป็นตาข่ายอุ้มหน้าดิน และปุ๋ย รวมถึงมีการปลูกผลไม้ต่าง ๆ และ เลี้ยงปลา รวมถึงพฤติกรรมกรรมการกินอยู่ตามธรรมชาติ ปัจจุบันเหล่านี้ ทำให้ชาวบ้านไม่ต้องพึ่งพาระบบตลาด

เทียบกับการปลูกยางพาราแบบสวนยางในปัจจุบัน ทำให้รายได้มาจากกรีดยางเพียงอย่างเดียว เกษตรกรจึงต้องดิ้นรนให้ได้น้ำยางมากที่สุด จึงจะทำอย่างนั้นได้ต้องซื้อที่เพิ่ม เมื่อพื้นที่ปลูกขยาย ต้องจ้างแรงงานมาช่วยกรีดยาง ต่างจากในอดีต ที่มีพื้นที่ปลูกยาง 5-7 ไร่ ใจคนในครัวเรือนกรีดยางเอง และมีพืชอื่นมาเฉลี่ยรายได้ ทำให้วิถีชีวิตแตกต่างกัน

ส่วนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ถือว่าชัดเจนมากที่สุด โดยปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ปลูกบนภูเขา ทั้งภาคใต้ อีสาน และภาคเหนือ เช่น จังหวัดเลย และน่าน

"การปลูกบนเขาที่สูงกว่า 4 เมตร เมื่อถึงฝนตกชุก หน้าดินและปุ๋ยจะถูกชะล้างทำลายไปหมด เมื่อความอุดมสมบูรณ์ถูกทำลายไปแล้วไม่เกิน 3 ปีก็ต้องเลิกปลูก เนื่องจากไม่ได้ผลผลิตหลายพื้นที่ที่เลิกปลูกข้าวโพด หันมาปลูกยางพาราแทน คาดว่าไม่เกิน 5 ปี ก็ต้องเลิกปลูกยางเช่นเดียวกัน ต่างจากประเทศอื่น เช่น มาเลเซียที่ปลูกพืชบนเขาเช่นเดียวกัน แต่มีระบบป้องกันการชะล้างหน้าดินด้วยการปลูกหญ้าแฝกป้องกัน"

ระบบนิเวศสูญเสียจากการที่คนทำลาย วิวัฒน์ ยังระบุว่า การที่ฝืนชะล้างหน้าดิน และปุ๋ย บางส่วนจากภาคเหนือ ลงมาตกตะกอนตามทางน้ำ

ที่ราบลุ่ม ซึ่งในอดีตเป็นที่ปลูกข้าว ทำให้ได้ผลผลิตดี แต่ปัจจุบันมีการตัดถนนโดยไม่ได้ระบบนิเวศน์ดังกล่าว และยังตัดถนนขวางทางน้ำอีกด้วย เหล่านี้นำมาซึ่งปัญหาน้ำท่วม

การปลูกพืชเกษตรของไทย โดยเฉพาะยางพารา ไม่มีการวิเคราะห์ผลดีและผลเสีย

อย่างรอบด้าน และไม่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ วิวัฒน์ย้าว่า มี 5 เรื่องที่ทำลายระบบนิเวศน์ คือ 1. ปลูกพืชเชิงเดี่ยว 2. รัฐไม่ส่งเสริมให้ปลูกพืชอินผสม 3. ปลูกพืชในพื้นที่ที่มีการชะล้างหน้าดินสูง 4. การใช้ปุ๋ยเคมี ทำให้ดินเสีย 5. ไม่มีการวางแผนเก็บความชื้นในดิน

เขา ย้ำปัญหาการบุกเบิกป่า เพื่อปลูกยาง ว่าที่เป็นปัญหาที่รุนแรงในปัจจุบันนั้น มีส่วนหนึ่งที่เกิดจาก ชาวบ้านปลูกแล้วไม่คุ้ม และขายยกแปลง โดยไม่มีเอกสารสิทธิให้นายทุนทำต่อ แล้วนายทุนก็มาจ้างชาวบ้านปลูกให้ เจ้าหน้าที่รัฐเองก็ทราบดี แต่แก้ไขไม่ได้ เพราะบางแปลงเจ้าหน้าที่ก็เป็นเจ้าของ

สำหรับการแก้ปัญหาทั้งระบบนั้น วิวัฒน์ เสนอทางออก สำคัญ ประกอบด้วย 1. การมองระบบ

วันนี้การส่งเสริม ปลูกยาง สนับสนุน คนขายกล้วย ปุ๋ย ยาฆ่าหญ้า นักการเมือง ข้าราชการร่ำรวย

ผลิตให้ครบทุกมิติ ทั้งสิ่งแวดล้อม ความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ เช่น ความลาดชัน ดิน น้ำ เป็นต้น เพราะหากพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ จะส่งผลให้การทำการเกษตรมีต้นทุนต่ำ ไม่สร้างภาระให้กับเกษตรกร และไม่เดินไปสู่จุดจบจนถูกยึดที่ดิน

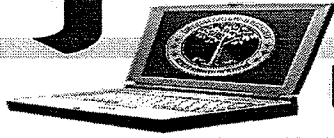
“การวางกฎเกณฑ์การส่งเสริม โดยไม่มองทั้งระบบ และขาดการวางแผน สุดท้ายการส่งเสริมการปลูกยางพารา จึงไปสนับสนุนให้คนขายกล้วย คนขายปุ๋ย คนขายยาฆ่าหญ้า นักการเมืองและข้าราชการประจำร่ำรวย”

ส่วนที่ 2. ต้องทำความเข้าใจระบบเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งไม่ได้หมายถึง “ตัวเงิน” เท่านั้น แต่หมายถึงเครื่องอุปโภคบริโภค ที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อม เพราะปัจจุบันนี้ หากต้องการความเย็น มุมมองของระบบเศรษฐกิจ ก็คือ การซื้อ “เครื่องปรับอากาศ” ไม่มีใครนึกถึง “ต้นไม้”

เศรษฐกิจ คือปากท้อง ไม่ใช่ “ตัวเงิน” วิวัฒน์ ย้ำกว่า เงินเป็นของมายา ระบบผลิตที่แท้จริง คือ การเพาะปลูก รวมถึงภาคบริการ ดังนั้นต้องปรับความคิดใหม่ ให้เห็นความสำคัญของระบบผลิตที่แท้จริง เพื่อให้ประเทศอยู่รอด

วิวัฒน์ ศัลยกำธร

ประเด็นที่ 3 “การรู้จักพอ” หากไม่มีประเทศไทยก็ไปไม่รอดในอนาคตเช่นเดียวกัน เพราะนายทุนจะเข้ามาเป็นผู้กำหนดนโยบายประเทศ และคุณธรรมจะหายไป สุดท้ายจะเกิดความขัดแย้งทั่วเมือง

สิ่งที่น่ากังวลวันนี้ไม่ได้มาจากการเปิดเสรี แต่มาจากความอุดมสมบูรณ์และความอ่อนแอของไทย ที่ทำให้ทุนต่างชาติเข้ามาครอบครองที่ดินโดยใช้ชื่อคนไทยในรูปแบบต่างๆ อาทิ ในรูปแบบขององค์การศาสนา รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนของรัฐที่เปิดทางนักลงทุนต่างชาติอย่างเต็มที่ จนเรียกว่า “บ้าทุน” ทั้งหมดของทุนต่างชาติที่เข้ามาในไทย ก็เพื่อให้เป็นเจ้าของระบบผลิต คือ อาหาร ที่เราละเลยไปนั่นเอง

ช่องว่างที่สำคัญของไทย คือ คนรุ่นใหม่ไม่สานต่อการทำเกษตรของคนรุ่นก่อน เพราะมีแต่ความลำบาก ทุกอย่างถูกควบคุมโดยนายทุนทั้งไทยและต่างชาติ ทั้งพันธู์พืช ปุ๋ย ดังนั้นคนรุ่นพ่อแม่เองต่างต้องการให้ลูกมีการศึกษา เพื่อไม่เป็นเกษตรกร

“เมื่อไม่มีการสานต่อ แรงงานในท้องถิ่นก็หายไป เทคนิค และองค์ความรู้เรื่องฟ้าดินในการทำเกษตรก็หายไปพร้อมกับคนรุ่นก่อนด้วย” ☹

นี้ กวีภาควิชาสิ่งแวดล้อมอย่างสนิท อักษรแก้ว ที่ปรึกษาสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย เสริมว่า ปัญหาเรื่องยางพารา รวมถึงพืชเกษตรอื่นๆ ของไทย มาจากการขาดฐานข้อมูลความรู้ และมักเอาพื้นที่เป็นตัวตั้งมากกว่าผลผลิต

ดังนั้นทางแก้ไขในระยะยาว ต้องมาวิเคราะห์ทั้งระบบ อยู่บนการจัดกระบวนการความรู้ใหม่ผ่านการทำวิจัย ทั้งพันธุ์พืชให้ได้พันธุ์ที่มีคุณภาพดี วิจัยสภาพพื้นที่ เช่น ดิน น้ำ ว่าเหมาะสมกับการเพาะปลูกอย่างไรหรือไม่

รวมถึงวิจัยการเพาะปลูกให้ได้ผลผลิต นำอย่างลุง รวมถึงวิจัยการตลาด และต้องรื้อฟื้นเรื่องการทำโรนนิ่งให้เกิดผลในทางปฏิบัติโดยเร็วเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการผลิต ขณะเดียวกันก็ต้องควบคุมผลผลิตให้ได้ด้วย

สนิท ย้ำว่า ต้องหลุดจากวังวนแก้ปัญหาเรื่องปริมาณและราคา ทุกฝ่ายต้องหันมาแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน โดยหาทางเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ไม่ควรเน้นตัวเลขว่าจะส่งเสริมการปลูกกี่ล้านไร่ เพราะการขยายพื้นที่เพาะปลูกไม่ได้เป็นการแก้ปัญหา

“ภาคเกษตรของไทยยังมีปัญหาเดิมๆ เพราะการส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องนี้ มักเป็นนโยบายที่นำโดยการเมือง ไม่อยู่บนฐานความรู้ และงานวิจัย ทั้งยังไม่จริงจังในการแก้ไขปัญหา มองแต่ปัญหาเฉพาะหน้า มุ่งเน้นแต่การขยายพื้นที่เพาะปลูก”

ที่ไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก เพราะมองว่าพื้นที่เกษตรที่มีอยู่ 160 ล้านไร่จากพื้นที่ประเทศทั้งหมด 320 ล้านไร่ ถือว่าพื้นที่เกษตรของไทยไม่น้อย สำคัญอยู่ที่ประสิทธิภาพในการเพาะปลูกมากกว่า

การทำวิจัยที่สนิท กล่าวถึงนั้นเป็นการวิจัยหัตถกรรมเกษตรกรด้วย

สนิท อักษรแก้ว

เพื่อให้รู้จักเกษตรกรให้มากขึ้น เรื่องดังกล่าวจำเป็น เพราะการช่วยเหลือเกษตรกร จะต้องรู้จักก่อนว่า เขามีอยู่อย่างไร รายได้ และมีค่าใช้จ่ายอย่างไร ให้ทราบว่ามีชีวิตของเกษตรกรต้องการอะไร และกำลังทำอะไร

“เพื่อให้รู้ว่า เกษตรกร มีองค์ความรู้อะไรบ้าง ครอบคลุมไว้อย่างไร มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง ทำไมต้องบุกป่าเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงแต่ละกรณี”

ทั้งหมดจะทำให้เราเข้าใจความจริงของเกษตรกร เพื่อให้แก้ปัญหาอย่างถูกต้องมากขึ้น หากทราบว่ามีจุดบกพร่อง ต้องการขยายคือให้นายทุน ก็ต้องวางกฎเกณฑ์และกติกาให้ชัดเจนและเข้มงวด หากบุกกรุกเพราะความยากจน ก็ต้องหาทางแก้ไขอีกแบบหนึ่งเป็นรายการนี้

การแก้ปัญหาราคาคาดค่าเป็นส่วนหนึ่ง ที่ลดปัญหาได้ แต่ต้องวิเคราะห์อย่างรอบคอบก่อนว่า ราคาจะทำให้เกษตรกรอยู่ได้ ต้องเป็นเท่าใด โดยต้องรวมค่าใช้จ่ายครัวเรือนและค่าครองชีพด้วย

การแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ต้องลดการปลูกพืชเชิงเดี่ยว โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชอื่นเสริม เช่น ไม้ยืนต้นอื่น ๆ นอกจากนี้รัฐต้องสร้างหลักประกันให้กับเกษตรกรเหมือนบางประเทศ

อาทิ ญี่ปุ่น ที่รัฐบาลส่งเสริมให้ปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง โดยมีมาตรการสนับสนุนอย่างชัดเจน เมื่อราคาคงลงทำให้เกษตรกรมีความมั่นใจที่จะปลูกพืชชนิดนั้นอย่างต่อเนื่อง เพราะเชื่อว่า จะอยู่รอดได้ จึงไม่เปลี่ยนแปลงการปลูกไปตามสถานการณ์ราคาเหมือนภาคเกษตรของไทย

“หากทำเกษตรแล้วมีแต่หนี้สินเหมือนของไทย ย่อมไม่มีคนรุ่นลูกหลานสืบทอดอาชีพนี้ต่อไป เพราะไปทำงานอื่นที่สบายกว่า”

หากปล่อยให้ปัญหาอยู่ต่อไปโดยไม่แก้ไข ภาคเกษตรของไทยจะอ่อนแอลงไปเรื่อยๆ โดยนี้วิจัยการผลิตแรกๆที่ไทยจะสูญเสียความเข้มแข็งไป คือแรงงานในภาคเกษตร

politics

ศกพว ไซคิยฉล

พื้นที่การเมือง ในพื้นที่ปลูกยางพารา

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีและ
รมว.กลาโหม บอกว่าต้องการเห็นภาคเกษตร
ของไทยมีการจัดทำ "โซนนิ่ง"
เป็น "ไอเดีย" ที่พยายามกันมานาน แต่ไม่เคย
ประสบความสำเร็จ

เหตุผลของการจัดทำโซนนิ่งพืชผลการเกษตร
ก็คือ เกิดสินค้าเกษตรบางประเภท "ล้นตลาด" ส่งผลให้
ราคาตกต่ำ อีกทั้งคุณภาพด้อยลงเรื่อย ๆ และที่สำคัญ
เกษตรกรมีความ "เสี่ยงสูง" จากความผันผวนของราคา
ในตลาดโลกที่เราควบคุมไม่ได้

เมื่อราคาคตกต่ำหรือได้รับผลกระทบจาก
ภัยธรรมชาติ คนที่เดือดร้อนพอ ๆ กับเกษตรกร ก็คือ
รัฐบาล เพราะต้องหางบประมาณช่วยเหลือทุกปี

ไอเดียของนายกรัฐมนตรีเกิดขึ้น ในช่วงที่รัฐบาล
กำลังยกเลิกกับกับโครงการรับจำนำข้าว เพราะต้องใช้
เงินมหาศาล ระบายข้าวไม่ได้ แต่เกษตรกรก็ใหม่ปลูกกัน
เพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากได้ราคาดี

ดังนั้น ไอเดียของรัฐบาลจะเกี่ยวกับภาระงบ
หรือไม่นั้น เราไม่อาจทราบได้ แต่รัฐบาลก็เชื่อว่า
โซนนิ่งภาคเกษตรจะเป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย
ทั้งรัฐบาลและเกษตรกร

รัฐบาลอาจจะไม่ต้องใช้งบประมาณอุดหนุน
ภาคเกษตรจำนวนมากเหมือนปัจจุบัน ขณะที่เกษตรกรก็
สามารถอยู่ได้ ด้วยราคาพืชผลที่สูงขึ้น เพราะหากทำ
โซนนิ่งได้สำเร็จ ผลผลิตออกสู่ตลาดก็น้อย ทำให้ได้
ราคาดี ตามหลักดีมานด์-ซัพพลาย

แต่ปัญหาของโซนนิ่งไม่ง่ายเช่นนั้น เพราะว่ามี
"การเมือง"

ตัวอย่างของ "ยางพารา" เป็นการเมืองเรื่อง
การใช้พื้นที่อย่างชัดเจน และเป็น "การเมือง" ที่จับข้อ
เชื่อว่า "ยางพารา" จะกลายเป็นเรื่องการเมือง
จากนี้เป็นต้นไป และจะยืดเยื้อยาวนาน หากที่จะแก้ไขได้
ในอนาคต

รัฐบาลส่งเสริมการปลูกยางพารา เพราะเห็นว่า
เป็นพืชเศรษฐกิจที่ "มาแรง" แซงหน้าพืชชนิดอื่น
โดยเฉพาะโครงการยางพาราล้านไร่ ซึ่งในช่วงเวลาที่
ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก โดยให้การอุดหนุนอยู่นั้น
ปรากฏว่าราคาขายพาราในตลาดโลกสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว
จากระดับที่โลกริมละ 60-70 บาท ทะยานขึ้นระดับ 150-
160 บาท

ราคายางพาราทะยานขึ้นตามตลาดโลก และ
เป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรจากภาคอื่นหันมาปลูกกัน

มากขึ้น แม้ต้องรอเวลาถึง 5 ปี กว่าที่จะกรีดยังได้
ในเมื่อรัฐบาลส่งเสริม จึงทำให้เกิดการลงทุน
ด้านเกษตรครั้งใหญ่ ทั้งจากนายทุนและนักการเมือง
ซึ่งในบางพื้นที่ไม่เคยปลูกยางมาก่อน ได้กลายเป็น
พืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ภายในเวลาไม่ถึง 10 ปี
ด้วยการส่งเสริมของนักการเมือง

การทุ่มเทงบประมาณและการส่งเสริมในช่วงที่ผ่านมา
ส่งผลให้พื้นที่การเพาะปลูกยางพาราขยายตัวออกไป
ทั่วประเทศ และดูเหมือนว่าจะมากขึ้นเรื่อย ๆ

การเปลี่ยนแปลง "การใช้พื้นที่" ของเกษตรครั้งใหญ่
ด้วยแรงจูงใจด้านราคาและแรงอุดหนุนจากรัฐบาล

จากกรณีการประท้วงใหญ่ของเกษตรกรในหลาย
จังหวัด ไม่พอใจราคาขายพาราที่ตกต่ำในช่วงที่ผ่านมา
กำลังจะกลายเป็นสัญญาณเตือนรัฐบาลชุดต่อไปให้
"ระวัง" เพราะความไม่พอใจที่เกิดขึ้น ทำให้รัฐบาลต้อง
เพิ่มเงินอุดหนุนราว 2 หมื่นล้านบาท เพราะว่าราคา
ยางพาราตกต่ำตามตลาดโลก แต่รัฐบาลต้องมารับภาระ
ทั้ง ๆ ที่ ก่อนหน้านั้น ชาวสวนยางพาราก็ปรับตัว
ตามความเคลื่อนไหวของราคาสลัดโลกอยู่แล้ว
การเรียกร้องให้ช่วยเหลือจากรัฐบาลด้านราคาเกิดขึ้น
ไม่บ่อยนัก

การยินยอมของรัฐบาลในครั้งนี้ กำลังจะกลายเป็น
"แบบอย่าง" ให้เกษตรกรทั่วประเทศเอาอย่าง เพราะ
ต่างก็มีข้ออ้างว่ารัฐบาลต้องให้ความช่วยเหลือ ดูตัวอย่าง
ของข้าว ซึ่งรัฐบาลยอมทุ่มงบประมาณเป็นแสนล้านบาท
เพื่อชดเชยราคา

สิ่งที่เกิดขึ้นกรณีของยางพาราในป็นี่ จะมี
ความแตกต่างอย่างมากจากอดีต เพราะขณะนี้รัฐบาล
ในอดีต (ไทยรักไทย) ได้สนับสนุนให้เกษตรกรทั่ว
ประเทศปลูกยางพารา ดังนั้นจึงต้องรับผิดชอบด้าน
ราคาด้วย

แต่รัฐบาลนี้กำลังตะแบก ด้วยการจัดโซนนิ่ง
แต่โซนนิ่งในความหมายของนายกรัฐมนตรี
จะเป็นอย่างไรนั้น เราแทบไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนว่าจะ
ทำอย่างไร มีพืชผลชนิดใดบ้างที่ต้องเข้าข่าย

เพราะว่าการบังคับเป็นเรื่องยากมาก ที่จะบอกว่า
ใครในพื้นที่ไหนจะปลูกอะไร ซึ่งทางออกของกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ในขณะนี้ คือ อาจจะส่งเสริมด้วยการ
อุดหนุนด้านราคาหรืองบประมาณ หากเกษตรกรรายใด
ปลูกพืชตามที่ระบุว่าเป็นเขตพืชชนิดใด

อย่างเช่น หากกำหนดว่าเป็นพื้นที่ปลูกยางพารา
หากไปปลูกพืชประเภทอื่นก็มิได้รับการอุดหนุน

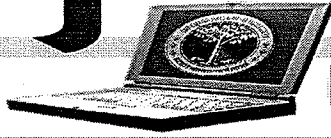
หากคิดตามการพัฒนาการของการปลูกยางพารา
ในช่วงหลัง ที่เริ่มมีการส่งเสริมจากรัฐบาล ก็อาจจะเกิด
คำถามว่ารัฐบาลทำได้หรือไม่

พื้นที่เกษตรของไทยมี 160 ล้านไร่ คิดเป็น 47.5 % ของพื้นที่ประเทศ

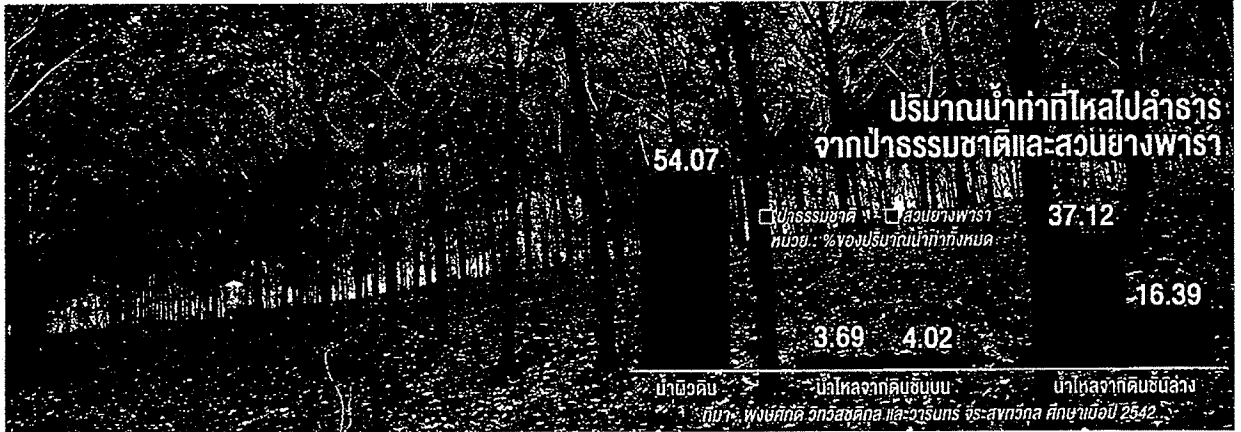
เพราะว่ายางพาราขณะนี้ เกี่ยวโยงกับนักการเมือง เป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ โดยเฉพาะภาคอีสานและภาคเหนือ ซึ่งเป็น การเชื่อมโยง ทั้งนักการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น โดยมีกลุ่มเกษตรกรจำนวนมาก เข้าร่วมด้วย

เป็นการขยายพื้นที่เกษตร และ “พื้นที่ทางการเมือง” ครั้งใหญ่ ของเครือข่ายนักการเมืองระดับชาติ

สร้างสมดุลนิเวศน์

Talk

การเปลี่ยนวิถีปลูกยางพารา จาก "ป่ายาง" ที่มีไม้ใหญ่ยืนต้นปะปน กลายเป็นสวนยางพาราเชิงเดี่ยว นำมาซึ่งความไม่สมดุลของระบบนิเวศน์ ส่งผลกระทบอย่างเห็นแก่เห็นที่ ไม้ที่ปีที่เกษตรกร จำนวนมากหันมาปลูกยางพารา จากเหตุผลของ ราคาที่อยู่ในระดับสูงมาโดยตลอด ทั้งเป็นพืช เศรษฐกิจที่มีความต้องการทั้งตลาดในประเทศ และต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

กลายเป็นอนาคตดำมืดของเกษตรกร เมื่อราคายางพาราตกต่ำลง การเลี้ยงชีพจากสวนยางพาราเริ่มไม่ตอบโจทย์ให้กับชาวบ้าน การเดิน ขบวนการที่ผ่านมา เพื่อเรียกร้องให้รัฐช่วยเหลือ เป็นบทพิสูจน์ได้อย่างดีถึงปัญหาดังกล่าว

ดูเหมือนข้อเรียกร้องดังกล่าวจะไม่ใช่อะไร สุดท้าย ไม่นับรวมปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการขาด สมดุลของระบบนิเวศน์จากการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ปฏิเสธได้ยากว่า การเสียสมดุลทางธรรมชาติ เป็นส่วนหนึ่ง ที่ทำให้เกิดอุทกภัยในประเทศไทย ที่ความรุนแรงเริ่มปรากฏให้เห็น

พงศา ชูเนม หัวหน้าหน่วยอนุรักษ์ และจัดการต้นน้ำพะโต๊ะ จ.สุพรรณ ประธาน มูลนิธิธนาครดต้นไม้ วิเคราะห์ในฐานะนักอนุรักษป่าไม้ถึง ต้นรากของปัญหาว่า ที่มาของการ

บุกรุกป่าไม้ หากดูผิวเผินแล้ว มีสาเหตุมาจาก ชาวบ้านไม่มีที่ทำกิน และความยากจน แต่ส่วนลึก ๆ แล้วเกิดจาก "ความไม่พอ" มากกว่า ซึ่งหมายถึงต้องการมีมากขึ้น เพราะ หากเทียบกับเกษตรกรในอดีตจะพบว่า เกษตรกร ในปัจจุบันมีที่ทำกินมากกว่าเกษตรกรในยุคก่อน "การทำเกษตรเชิงเดี่ยวเป็นความเสี่ยงอยู่ แล้ว เมื่อเกษตรกรปลูกพืชชนิดหนึ่งแล้ว ไม่ได้ ผล ก็ต้องปล่อยให้ธนาคารยึดที่ดิน หรือไม่ก็ขาย ที่ดินให้นายทุน แล้วก็บุกรุกป่าต่อไป ขบวนการ ที่ตามมา คือ คนมีเงินมากกวานซื้อที่ดินต่อจาก ชาวบ้านด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ปล่อยให้คนให้ ชาวบ้านไปก่อน เมื่อชาวบ้านไม่มีเงินชำระก็ยึด ที่ดิน เป็นต้น วงจรนี้ไม่สิ้นสุด เพราะเกษตรกร จะบุกรุกป่าต่อไป เพื่อให้มีที่ทำกิน"

"ความไม่พอ" ก่อให้เกิดผลลัพธ์อะไร ตามมาบ้าง

พงศา ชูว่า วงจรที่เกิดขึ้นข้างดังกล่าว ทำให้ พื้นที่ป่าไม่ถูกบุกรุกอย่างต่อเนื่อง วันหนึ่งที่ดิน ในป่าครอบครองโดยคนรวยแทบทั้งหมด

นอกจากนี้ยังพบว่า มีการปลูกพืชในที่ป่า จำนวนมาก โดยผู้ครอบครองไม่สนใจว่าที่ดิน นั้น จะมีเอกสารสิทธิ์หรือไม่ ครอบครองที่ทำการ เพาะปลูกได้ และขายพืชเกษตรได้ โดยเฉพาะ ยางพารา ที่เป็นปัญหามากในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตามเมื่อกรณีที่ทำให้การบุกป่าเพิ่ม คือ ปลูกแล้วเริ่มไม่คุ้ม เช่น ยางพารา เมื่อราคา ตกลง ก็จะขายดินพร้อมต้นยางพาราต่อให้นายทุน

แบบยกแปลง แม้จะไม่มีเอกสารการครอบครอง ที่ดินก็ตาม

"เหล่านี้เกิดจากความไม่พอ ทำให้ชาวบ้าน กล้าบุกรุกป่า นายทุนก็กล้าซื้อ ส่วนธนาคารเพื่อ การเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ก็กล้าปล่อยเงินกู้ ทั้งที่รู้ปัญหาดี"

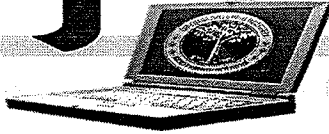
ทางแก้ปัญหาที่ตรงจุด พงศา วิเคราะห์ว่า ต้องมาดูสาเหตุที่แท้จริง ว่าเพราะเหตุใด การปลูก ยางพาราจึงไม่ได้ผลคุ้มค่า

เพราะเมื่อต้องการทำรายได้ให้มากขึ้น ก็ต้อง ไปกู้สถาบันการเงิน เพื่อเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก เมื่อ พื้นที่กว้างขึ้นก็ต้องจ้างแรงงานกรีดยาก เมื่อต้นทุนทุก อย่างเพิ่ม ก็เริ่มไม่คุ้มทุน

สุดท้ายต้องขายที่ดินให้คนอื่น ซึ่งคนที่มี เงินซื้อที่จากชาวบ้านได้คือคนรวยนอก หมู่บ้าน วันหนึ่งพื้นที่ในหมู่บ้านกว่า 50% เป็นของ คนนอกหมู่บ้าน โดยเฉพาะในภาคใต้ ที่พบว่า พื้นที่ในป่ากว่า 50% ครอบครองโดยคนนอก หมู่บ้าน ส่วนพื้นที่นอกป่าเป็นของคนนอก หมู่บ้าน 60-70%

ปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น กำลังรุกไปที่อื่นในภาคเหนือ โดยเฉพาะที่ จังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา หรือหลายพื้นที่ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นที่ทราบดีว่ามี สวนยางสามเข้าไปในป่าจำนวนมาก

การขยายพื้นที่ของสวนยางพารา ทำให้ ปัจจุบันพื้นที่สวนยางตามความเป็นจริง มีกว่า 30 ล้านไร่แล้ว ซัดกับตัวเลขของภาครัฐ

ทั้งสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ที่ระบุดัชนีสวนยาง 15 ล้านไร่ ศูนย์วิจัยยาง มีตัวเลขสวนยาง 18 ล้านไร่ ส่วนกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คาดการณ์ตัวเลขใกล้เคียงข้อเท็จจริงคือ 25-30 ล้านไร่

พงศา บอกว่า ก่อนจะหาทางออกของปัญหา ต้องยอมรับก่อนว่าการปลูกยางพาราทำให้เกิดปัญหา 2 ส่วน คือ 1. ทำลายระบบนิเวศน์ 2.ทำลายสังคม

สำหรับผลกระทบต่อระบบนิเวศน์นั้น การขยายพื้นที่ปลูกที่ไปรุกพื้นที่ป่า พื้นที่นา และสวนสมรม หรือการปลูกพืชแบบผสมผสานทางภาคใต้ ทางหลักวิชาการพบว่า ทำให้ประสิทธิภาพการเก็บชั้นน้ำลดลง 46% เมื่อถึงฤดูฝน ส่งผลให้น้ำจากดินน้ำไหลเร็ว ประกอบกับการที่ท้องดินมักขาดคลองทางตรง เมื่อฝนตกชุกสวนยางไม่เก็บน้ำ และไหลบ่าลงมาสู่คลอง จึงเข้าท่วมหมู่บ้านอย่างรวดเร็ว

สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนปรากฏการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติของภาคใต้ที่รุนแรงขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสาเหตุน้ำท่วมในหลายพื้นที่ของประเทศ และความไม่สมดุลดังกล่าว ยังผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งด้วย นอกจากนี้ยังทำให้เกิดโรคระบาดและขาดภูมิต้านทานของยางพารา รุ่นที่ 2-3 ส่งผลให้ต้นยางพาราตายเป็นจำนวนมาก

"สวนยางพาราเป็นการเกษตรเคมีเชิงเดี่ยว เนื่องจากแทบทุกขั้นตอน ใช้สารเคมีทั้งปุ๋ย และยาปราบวัชพืช ยาม่าเชื้อรา เมื่อไม่มีพืชชนิดอื่นมาปลูกผสม ทำให้สวนยางพารามีเรือนยอดชั้นเดียว และระบบรากชั้นเดียว เมื่อฝนตกเกิดการไหลบ่าเซาะล้าง เาะหน้าดิน และเกิดการพังทลายสูง ทำให้ปริมาณน้ำท่าไหลมากขึ้นในช่วงเวลาที่สั้นลง เป็นสาเหตุให้เกิดภัยพิบัติน้ำท่วมในฤดูฝน และภัยแล้งเมื่อฝนขาดช่วง"

พงศา ขยายความว่าผลของการปลูกยางพาราเป็นพืชเชิงเดี่ยว มาจากในอดีตมีการตั้งกฎเกณฑ์การส่งเสริมของกองทุนสงเคราะห์ฯ ที่ไม่ให้มีไม้ยืนต้นอื่นในสวนยางพารา จึงจะเข้าช่วยได้รับการสนับสนุน แม้จะมีการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์เมื่อกว่า 10 ปีก่อน แต่กฎเกณฑ์ในอดีตไปปลูกฝังความเชื่อให้กับเกษตรกรอย่างแนบแน่น ทำให้การปลูกยางส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักจะไม่ยั้งไม้ยืนต้นอื่นอยู่ด้วยมากนัก ความเชื่อดังกล่าวทำให้การปลูกยางเกิดโรคระบาดตามมา

สำหรับผลกระทบต่อการทำสวนยางทางด้านสังคม พงศา พบว่า ประเทศที่ปลูกยางพาราเชิงเดี่ยว ลุดท้ายเกษตรกรรายย่อยจะหายไป เหลือแต่ทำโดยบริษัทใหญ่ เพราะเกษตรกรรายย่อยทำแล้วไม่คุ้ม กรณีประเทศไทย สวนยางในหลายพื้นที่ เช่น ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และตรัง ไม่มีเจ้าของสวนเป็นเกษตรกรรายย่อยแล้ว และการที่

มีพื้นที่เพาะปลูกจำนวนมาก ก็ต้องจ้างแรงงาน ซึ่งหนีไม่พ้นแรงงานต่างด้าว ส่งผลให้สังคมดั้งเดิมล่มสลายเหมือนที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่

สำหรับการหาทางออกให้กับเกษตรกรปลูกยางนั้น ให้อุตสาหกรรมยางในหลายประเทศ เช่น สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ หรือ ไชวอวี่โคสต์ ที่ปลูกยางเพียง 50 ต้นใน 1 ไร่ และปลูกร่วมกับไม้ยืนต้นอื่นจากการศึกษาวิจัยรูปแบบและแรงจูงใจในการปลูกต้นไม้ในสวนยางพารา 25 กรณีในภาคใต้ ได้มีการศึกษาการทำสวนยางในจังหวัดกระบี่ พบว่า หากคำนวณการปลูกยางระยะ 20 ปี ตัดออก 7 ปีแรกที่ยางยังไม่เติบโตให้ผล เหลือ 13 ปีหลัง กรีดได้ 1,300 วัน ได้ 200 กก.ต่อไร่ หากปลูก 10 ไร่ ได้ 26,000 กก. หรือ 2.6 ล้านบาทในระยะ 20 ปี เฉลี่ยออกมาเป็นเดือนจะพบว่าเกษตรกรมีรายได้ต่อเดือน 8,300 บาทเท่านั้น หากเทียบกับขายสวนยาง 4-5 แสนบาทต่อไร่ ลูกหลานของเกษตรกร จึงเลือกที่จะขายที่ดินมากกว่าทำสวนยางต่อแน่นอน

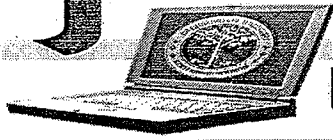
ทางรอดของเกษตรกรสวนยางที่แท้จริง ก็หนีไม่พ้นต้องกลับไปปลูกพืชในสวนยางให้เป็นป่ายาง

โดยปลูกไม้ใหญ่ในสวนยางควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้ระบบนิเวศน์สร้างความคุ้มค่าได้ในระยะยาว

พงศา เล่าถึงข้อสรุปจากการทำวิจัยว่า เพียงลดการปลูกต้นยางจากที่เคยปลูกเฉลี่ย 75 ต้นต่อไร่ เหลือ 50-60 ต้นต่อไร่ ที่เหลือปลูกไม้ยืนต้นอื่นๆ ราว 40 ต้น เช่น ตะแบก ตะเคียนทอง จึงไม่เหล่านี้นิ่งเวลาตัดจำหน่ายได้ และหากคำนวณตัวเลขแล้วจะพบว่า สร้างรายได้ให้เกษตรกรประมาณ 8 ล้านบาทใน 20 ปี เมื่อรวมกับรายได้จากยางพารา จะมีรายได้รวม 10 ล้านบาท เกษตรกรอยู่ได้ หากเทียบกับการปลูกแต่ยางพาราเพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ตาม การบุกเบิกป่าที่เกิดขึ้นในประเทศไทย อาจกล่าวโทษว่าสวนยางโดยตรงไม่ได้เต็มที่ พงศา ยกตัวอย่างสวนยางในจังหวัดน่านที่มีการบุกเบิกเพื่อปลูกข้าวโพด หรือกะหล่ำปลีมาก่อนแล้ว แต่มาเปลี่ยนเป็นยางพาราในช่วงหลัง เมื่อราคายางราคาสูงขึ้น

เมื่อประมวลภาพรวมและสถานการณ์ทั้งหมดแล้ว การแก้ปัญหาให้กับเกษตรกรด้วยนำเรื่องราคายางพารามาเป็นตัวตั้ง

เขาจึงชี้ว่าเป็นการตั้งคำถามที่ผิดมาตั้งแต่ต้น เพราะจะได้ราคาเท่าใดไม่สำคัญเท่ากับสินค้า

อื่นเป็นอย่างไร หากได้ 300 บาทต่อกกก. แต่สินค้าอื่นขึ้นตาม เช่น ทุเรียน ดอกเบญจ

ราคาอาหาร เกษตรกรก็อยู่ไม่ได้อีกที่ราคานั้น ดังนั้นทางออกต้องแก้ที่ต้นเหตุ คือ สร้างมูลค่าจากสวนยางที่ปลูก ขณะเดียวกันการทำสวนยางที่ต้องใช้แรงงาน ก็ควรหันมาจ้างคนไทย

“อีกปัญหาของการทำสวนยาง คือ มักไม่จ้างแรงงานไทย เพราะต้องการต้นทุนค่าแรงให้ต่ำที่สุด เพื่อให้คุ้มที่สุดสำหรับตนเอง โดยไม่วิเคราะห์ถึงผลทางสังคมในระยะยาว จากการจ้างแรงงานต่างด้าว ลุดห้ายก็พบว่า แรงงานต่างด้าว ได้ค่าจ้างจากการกรีดยางเดือนละ 40,000- 60,000 บาท แต่คนไทยตกงาน”

ดังนั้นทางออกแรก คือ เกษตรกรต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยย้อนไปหาแนวทางการปลูกยางพาราแบบอบต. คือ ปลูกแบบผสมผสานกับต้นไม้หนานาชนิด ทั้งไม้ใช้สอยพืชอาหาร สมุนไพร ต่างๆ ที่เรียกว่า “ป่ายาง” เพื่อฟื้นคืนระบบนิเวศน์ ทำให้ยางพาราอายุยืน ระบบนิเวศน์ไม่เปลี่ยนแปลง สามารถเป็นที่พึ่งด้านอาหารและแรงงาน

ส่วนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องคิดใหม่ โดยต้องหันมาสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรปลูกไม้ยืนต้นอื่นแซมต้นยาง และรับรองต้นไม้ใหญ่เป็นทรัพย์สิน ขณะเดียวกันเมื่อต้นไม้ใหญ่ในสวนยางเติบโต ก็ต้องสนับสนุนให้ตัดแบบหมุนเวียนได้ เพื่อสร้างรายได้ แนวทางนี้ระบบนิเวศน์จะยังอยู่ในระยะยาว

ในกรณีการปลูกป่า 1 ล้านไร่ขององค์กรต่างๆ หากคิดใหม่ ก็สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาได้ โดยแบ่งเป็นปลูกในพื้นที่ป่า 5 แสนไร่ อีก 5 แสนไร่สนับสนุนให้เกษตรกรสร้างป่าในสวนยาง

“ต้องมองกลับด้านว่า การปลูกป่า ทำให้ชาวบ้านเสียที่ดินสำหรับการเพาะปลูก และขาดรายได้ จึงโดยปกติแล้วการปลูกป่า 1 ล้านไร่ หากไม่มีการดูแลอย่างต่อเนื่อง ต้นไม้ที่ปลูกไป มักจะไม่รอด ดังนั้นควรสร้างกลไกใหม่โดยสร้างป่าในสวนยาง ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง”

พงศา ย้ำถึงวิธีคิดใหม่ว่า วิธีการนี้เป็นอีกทางออก ที่จะทำให้เกษตรกรสวนยางของไทย ซึ่งจำนวนหนึ่งยังเป็นเกษตรกรรายย่อยสามารถทำสวนยางในพื้นที่ของตนเองได้ต่อไป เพราะมีกลไกสนับสนุนให้ปลูกไม้ใหญ่ในสวนยางอย่างเป็นระบบ ทำให้เกษตรกรไม่ต้องพึ่งรายได้จากยางพาราเพียงอย่างเดียว ☺